

ΑΓΩΝ

10^η Διεθνής Συνάντηση Αρχαιολογικής Ταινίας

Φεστιβάλ ΑΓΩΝ / AGON Festival

Αναγνωστοπούλου 5, 106 73 Αθήνα / 5, Anagnostopoulou str., 106 73 Athens

tel./fax: 210 3312990

<http://agon.archaiologia.gr>

<http://www.facebook.com/agonfestival>

e-mail: mpalatou@lrf.gr

ΑΘΗΝΑ, 17-23 Οκτωβρίου
Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Χορηγοί Επικοινωνίας

Χορηγοί

Υπό την Αιγίδα

Υπουργείο
Πολιτισμού και
Αθλητισμού

ΕΚΘΕΣΗ | EXHIBITION

17 - 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ | OCTOBER

«ΦΩΚΙΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΡΥΓΩΝΙΟ ΜΑΤΙ»
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ 1894-ΑΘΗΝΑ 1977

«PHOKION DEMETRIADES: THE GREAT WIDE-ANGLE EYE»
CONSTANTINOPLE 1894-ATHENS 1977

Έκθεση 30 πρωτότυπων σκίτσων του Φωκίωνα Δημητριάδη. Η έκθεση συνοδεύεται από την προβολή ομώνυμης ταινίας διάρκειας 9', που δημιουργήθηκε ειδικά για την εκδήλωση, σε σκηνοθεσία Μέμης Σπυράτου. | The exhibition is accompanied by a 9 min. film under the same title, which is created especially for the occasion, directed by Memi Spyratou.

Στο εξώφυλλο: «Δρομέας με κάνιστρο»

Καλλιτεχνική επιμέλεια εξωφύλλου: Μάνος ΛΑΓΟΥΒΑΡΔΟΣ (mlagouvardos@hotmail.com)

Η αρχαιολογία της Αρχαιολογίας

Ήταν δύσκολη η απεικόνιση των γλυπτών, μωσαϊκών, αγγείων κλπ. πριν από την εφεύρεση της φωτογραφίας. Γνωστοί ζωγράφοι, γλύπτες και χαράκτες σχεδίαζαν, συχνά χωρίς να δηλώσουν το όνομά τους.

Στην εικόνα, ένας δρομέας με κάνιστρο από τη συλλογή του λόρδου Χάμιλτον, που ήταν πρέσβης της Μεγ. Βρετανίας στην Ιταλία. Το έργο αυτό, στα 1770, έγινε χαρακτηριστικό και δημοσιεύθηκε, χωρίς περισσότερες λεπτομέρειες, σ' έναν τόμο με πολλές εικόνες και θεωρήθηκε η ακριβότερη έκδοση της εποχής.

*Ο ΑΓΩΝΑΣ που κλείνει φέτος τα 20 του χρόνια,
αφιερώνεται στον σκηνοθέτη
Μάνο ΖΑΧΑΡΙΑ,
που παραμένει αιώνιος έφηβος,
φίλος, συνΑΓΩΝιστής
και συμπαραστάτης τόσων και τόσων χρόνων*

*AGON, which turns 20 this year,
is dedicated to the perennially young
Manos ZACHARIAS,
director, friend, companion
and brother-in-arms over many many years*

The archaeology of Archaeology

The depiction of sculptures, mosaics, vases etc. was a tricky affair before the advent of photography. Well-known painters, sculptors and engravers made drawings of ancient artefacts, in many cases without putting their names to such work.

Depicted on the front cover is a runner bearing a punnet, from the collection of Lord Hamilton, British ambassador to Italy. In 1770, this work was depicted in an engraving, which was published without accompanying information, in a volume containing many such images and considered the most lavish publication of its time.

Επιμέλεια μεταφράσεων, διορθώσεις και υποτιτλισμός ταινιών: Μέλη ΣΠΥΡΑΤΟΥ

Μεταφράσεις ταινιών: Ζωή ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Γαλλικά), Ιλάρια ΣΥΜΙΑΚΑΚΗ (Ιταλικά),

Πελαγία ΤΣΙΝΑΡΗ (Γερμανικά), Αλέξανδρος ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ (Αγγλικά).

Υποτιτλισμός και ψηφιοποίηση ταινιών: LOST PRODUCTIONS–Ανδρέας Τρούσσας

(Δ. Καμπούρογλου 20, 11525 Ν. Ψυχικό - τηλ. 2106770077 - e-mail: troussas@otenet.gr)

Επιμέλεια καταλόγου: Μαρία ΠΑΛΑΤΟΥ

Μεταφράσεις κειμένων καταλόγου: Μέλη ΣΠΥΡΑΤΟΥ, Αλέξανδρος ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Παραγωγή: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ ΕΠΕ

(Σμολένσκη 34, 11473 Αθήνα - τηλ. 2103845625 - <http://www.ermis-ekdotiki.gr>)

Εκτύπωση: ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Α.Ε.

(Κωλέττη 40-42, 10682 Αθήνα - τηλ. 2103300067 - <http://www.metropolispress.com>)

Επιμέλεια έκθεσης σκίτσων «Φωκίωνα Δημητριάδη»: Διονύσιος ΠΕΤΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Θερμές ευχαριστίες οφείλουμε στους:

ΟΤΕ TV

ΕΡΤ2 - Δεύτερο Πρόγραμμα - Τρίτο Πρόγραμμα

Αρχαιολογία και Τέχνες

Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Γιώργο Χρονά

Αύγουστο Κορτώ

Λώρη Κέζα

Χρήστο Σιμαρδάνη, για τις εκφωνήσεις των διαφημιστικών

ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ, για τη διάθεση των υποτίτλων της ταινίας «Ακολουθώντας το ταξίδι της Σίρα»

Ελευθερία Διαμαντοπούλου

Θεώνη Ζερβού

Χριστίνα Κορίζη

Μάνο Λαγουβάρδο

Ανδρέα Τρούσσα

Νίκο Θεολόγο, web designer

και όλους όσοι στηρίζουν τον ΑΓΩΝΑ

Φεστιβάλ ΑΓΩΝ | AGON Festival

Αναγνωστοπούλου 5, 106 73 Αθήνα | 5, Anagnostopoulou str., 106 73 Athens

τηλ. / fax: 210 3312990 – e-mail: mpalatou@lrf.gr

<http://agon.archaiologia.gr> – facebook: [agonfestival](https://www.facebook.com/agonfestival)

Δ Τ Τ Π Π Σ Κ

 CHAMPIONS LEAGUE 		 EUROPA LEAGUE 		 HOUSE OF CARDS 		 Premier League 		 LaLiga Santander 	
 WALKING DEAD 		 MR. ROBOT 		 GREY'S ANATOMY 		 BUNDESLIGA 		 SERIE A TIM 	
 DISCOVERY CHANNEL 		 NATIONAL GEOGRAPHIC CHANNEL 		 XBOX 		 FOX LIFE 		 VILLAGE CHANNEL 	
 MINIONS 		 ENG AND KORO 		 THE BIG BANG THEORY 		 MOTOGP 		 F1 	
 Disney JUNIOR 		 WOMEN'S WORLD CUP 							

ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΟ ΘΕΑΜΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ... ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ, ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ!

Το νέο τηλεοπτικό πρόγραμμα του **OTE TV** σε περιμένει να το ανακαλύψεις!
Απόλαυσε πάνω από **60 live μεταδόσεις** την εβδομάδα από κορυφαίες αθλητικές διοργανώσεις σε High Definition, μεγάλες κινηματογραφικές πρεμιέρες, συναρπαστικές σειρές, καθηλωτικά ντοκιμαντέρ και διασκεδαστικό παιδικό πρόγραμμα.

Απόκτησε τώρα **OTE TV** για να έχεις στην οθόνη σου τα αγαπημένα σου προγράμματα, κάθε στιγμή!

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

(Κ) ΤΕΧΝΕΣ

www.arxaiologia.gr

Το τετραμηνιαίο συνδρομητικό περιοδικό «Αρχαιολογία και Τέχνες» φιλοξενεί πρωτότυπα αδημοσίευτα κείμενα, τα οποία στη συνέχεια αναρτώνται στην ιστοσελίδα του, ώστε να είναι προσβάσιμα σε κάθε ενδιαφερόμενο. Η αρχαιολογική επικαιρότητα συνεχίζεται να καλύπτεται καθημερινά στον δικτυακό τόπο του περιοδικού (www.arxaiologia.gr).

Στην έντυπη έκδοση, δημοσιεύονται άρθρα (αρχαιολογικές μελέτες Ελλήνων και ξένων επιστημόνων) και συνέντευξη μίας προσωπικότητας της αρχαιολογικής επιστημονικής κοινότητας. Τέλος, σε μια προσπάθεια να αναδειχθούν σημαντικοί, αλλά όχι προβεβλημένοι αρχαιολογικοί χώροι της ελληνικής επικράτειας, κάθε τεύχος περιέχει έναν εμπειριστατωμένο πρωτότυπο οδηγό.

Αντί χαιρετισμού

Νά 'μαστε λοιπόν!
20 χρόνια στις επάλξεις
στην διακεκαυμένη μιας πολιορκίας χωρίς Τροία
αντί Αγαμέμνονος
η Λένα
και γύρω μας η θάλασσα...

*...θάλασσα πικροθάλασσα και πικροκυματούσα
πού 'μεινες πάντοτε
θαλάσσης, θάλασσα, θαλάσση
άι θάλασσα...**

Μέμν ΣΠΥΡΑΤΟΥ
πρόεδρος του φεστιβάλ ΑΓΩΝ

In lieu of an introduction

Lo!
20 years amidst infernal fields of battle
have we manned the ramparts
of a non-existent Troy
in lieu of Agamemnon,
Lena
and all around us the sea...

*...the sea, the bitter sea, and bitterest its waves
you have remained, always
of the sea, sea, in the sea, at sea,
oh sea...**

Memi SPYRATOU
president of AGON Festival

---

* Σταύρου Βαβούρη, *Carmina Profana*, 1981. Μετάφραση: Διονύσιος Δ. ΠΕΤΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ |
Stavros Vavouris, *Carmina Profana*, 1981. Translation: Dionyssi D. PETROUTSOPOULOS

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | ORGANIZING COMMITTEE

Μέμν ΣΠΥΡΑΤΟΥ, πρόεδρος | Memi SPYRATOU, president

Λένα ΣΑΒΒΙΔΗ, διευθύντρια | Lena SAVIDIS, director

Μαρία ΠΑΛΑΤΟΥ, γενική γραμματέας | Maria PALATOU, general secretary

ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | SELECTION COMMITTEE

Ντέπυ ΒΡΕΤΤΟΥ, υπεύθυνη του ψυχαγωγικού-πολιτιστικού προγράμματος της ΕΡΤ | Depi VRETTOU, Cultural Program Coordinator, ERT

Γιώργος ΜΟΥΖΑΚΙΤΗΣ, σκηνοθέτης, παραγωγός | Yiorgos MOUZAKITIS, director, producer

Ζέτα ΞΕΚΑΛΑΚΗ, αρχαιολόγος, συντάκτρια του περιοδικού «Αρχαιολογία και Τέχνες» | Zeta XEKALAKI, archaeologist, editor in "Archaeology and Arts"

Ευάγγελος ΚΑΡΑΜΑΝΕΣ, διευθύνων του Κέντρου Ερεύνης Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών | Evangelos KARAMANES, director of the Hellenic Folklore Research Centre, Academy of Athens

Γιάννης ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ, ειδικός στις νέες τεχνολογίες | Yiannis SIMIRIOTIS, expert in new technologies

Μαρία ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ, συγγραφέας, κριτικός λογοτεχνίας | Maria STASSINOPOULOU, author, critic of literature

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | THE JURY

Τόνυ ΚΟΕ, ανεξάρτητος παραγωγός, σκηνοθέτης | Tony COE, independent producer, director

Νικόλαος ΚΑΛΤΣΑΣ, αρχαιολόγος, πρώην διευθυντής του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου |

Nikolaos KALTSAS, archaeologist, ex-director of the National Archaeological Museum of Athens

Δημήτρης ΚΟΜΝΗΝΟΣ, σκηνοθέτης | Dimitris KOMNINOS, director

Διονύσης ΠΕΤΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, διευθυντής φωτογραφίας | Dionyssis PETROUTSOPOULOS, director of photography

Μέμν ΣΠΥΡΑΤΟΥ, σκηνοθέτης | Memi SPYRATOU, director

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ | THE AWARDS

Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής, Σκηνοθεσίας, Σεναρίου, Φωτογραφίας, Αρχαιολογικής Ταινίας, Ιστορικής Ταινίας, Εκπαιδευτικής Ταινίας, Πρωτοτυπίας, Βραβείο Κοινού. Θεσπίζεται Ειδικό Βραβείο Ενάλιας Αρχαιολογίας «Francesco Alliata» στη μνήμη του δασκάλου που χάσαμε πρόσφατα. Ο Francesco Alliata, πρωτοπόρος της υποβρύχιας κινηματογραφίας, κατασκεύασε την πρώτη υποβρύχια κινηματογραφική μηχανή το 1946. | Grand Prix, Direction, Script, Photography, Archaeological Film, Historical Film, Educational Film, Originality, Award of the Public. Special Prize for Underwater Archaeology "Francesco Alliata", in memory of a great teacher, who passed away recently. Francesco Alliata, pioneer of underwater filming, devised the first underwater camera in 1946.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ | MUSICAL EVENT

Την Κυριακή 23 Οκτωβρίου, πριν από την απονομή των βραβείων, η Αναστασία ΚΑΠΑΝΤΑΗ και ο Σταύρος ΝΙΦΟΡΑΤΟΣ θα ερμηνεύσουν τραγούδια από τον ελληνικό και ξένο κινηματογράφο. Τους συνοδεύει ο Τάσος ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ στο ακορντεόν και ο Παναγιώτης ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ στο πιάνο. | Songs from the cinema. Artists: Anastasia Kapandai, Stavros Niforatos (singers), Tassos Athanassias (accordeon), Panayiotis Frangoulis (piano).

Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα

International Competition

ΑΙΘΟΥΣΑ 1 | SCREEN 1

Τις ταινίες προλογίζει η Μέμη Σπυράτου, πρόεδρος του ΑΓΩΝΑ
Οι ταινίες διεκδικούν τα Βραβεία της Κριτικής Επιτροπής και το Βραβείο Κοινού.

* ΑΓΩΝ

AGON

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2005, 24'

σκηνοθεσία | director: **Φώτης Γαρυφαλάκης | Fotis Garyfalakis**
 παραγωγή | production: **Εκπαιδευτική Τηλεόραση | Educational Radiotelevision**
 διανομή | distribution: **EPT | ERT**

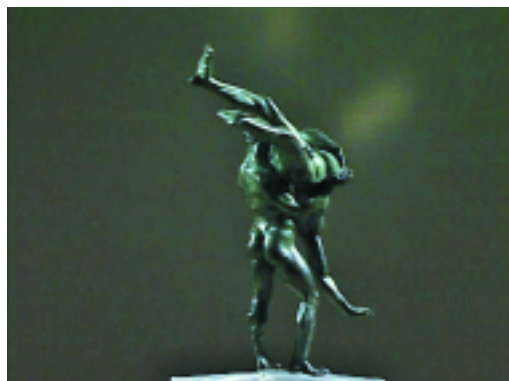

Η ταινία έγινε με αφορμή μια έκθεση του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου. Η ουσία της ταινίας εστιάζει στη φιλοσοφία των αρχαίων Ελλήνων για τον Αγώνα σαν στάση ζωής. Η έννοια του Αγώνα υπάρχει από τη διαλεκτική του Ηράκλειτου, τον μυθικό Ηρακλή και τους άθλους του, έως τους αθλητικούς αγώνες στην Ολυμπία, την Νεμέα, τα Ίσθμια και τους Δελφούς.

Η ταινία αναφέρει επίσης αγώνες πνεύματος, όπως η φιλοσοφία, η ποίηση, η γλυπτική, για να καταλήξει στον αγώνα της καθημερινότητας και την κοινή ανθρώπινη μοίρα, που γίνεται αφορμή για Αγώνα.

This film was made to coincide with an exhibition at the National Archaeological Museum. It focuses on the Ancient Greek philosophical notion of "Agon" –the contest– as an attitude to life. The concept of "Agon" is present throughout antiquity, from the dialectics of Heraclitus, the mythical Hercules and his tasks, all the way to the athletic games at Olympia, Nemea, Corinth and Delphi.

The film makes reference to spiritual contests –philosophy, poetry and sculpture– ending with the struggle in everyday life and human fate, which fuels such contests perpetually.

Η αρχαιολόγος

The archaeologist

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 90'

σκηνοθεσία | director: **Κίμων Τσακίρης | Kimon Tsakiris**
 παραγωγή | production: **Faliro House Productions**
 διανομή | distribution: **Feelgood Entertainment**

Η Γεωργία Καραμήτρου, αρχαιολόγος που έχει αφιερώσει τη ζωή της στην προστασία του φυσικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος στην περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας, δίνει την τελευταία μάχη τής καριέρας της.

Έχει μερικούς μήνες μπροστά της για να σώσει ό,τι μπορεί από έναν μεγάλο αρχαιολογικό χώρο, που θα χαθεί για πάντα στο βυθό μιας τεχνητής λίμνης.

Στην προσπάθειά της αυτή, καλείται να αντιμετωπίσει μια σειρά από εμπόδια, να σταθεί δυνατή και να αναδείξει στο τέλος το νόημα της «προσωπικής ευθύνης» και τη σημασία να την αναλαμβάνεις.

The region of Greece's West Macedonia is host to some of the biggest lignite mining pits in the Balkans. It is in this region that archaeologist Georgia Karamitrou and her team have dedicated their lives in an attempt to protect the cultural and natural environment of the land. After 30 years of excavations and numerous important finds, Georgia faces one more "battle".

The Greek National Power Company is building a new dam in the region and Georgia has two months time to salvage as much as possible from the archaeological dig which is planned to be flooded during the construction process.

She makes a grand attempt to rescue what she can, before it sinks and rests, forever lost, in the lake's bottom, or to be more precise, sacrificed in the name of what we shortsightedly call "progress"...

Οι μυστηριώδεις πέτρες του Χάκκαρι Mysterious stones of Hakkari

ΤΟΥΡΚΙΑ | TURKEY, 2014, 40'

σκηνοθεσία | director: **Bahriye Kabadayi Dal**
παραγωγή | production: **Burak Dal**
διανομή | distribution: **Tarçin Film**

Πώς μια νέα ανακάλυψη αλλάζει την ιστορία;

Σε ποιον πολιτισμό ανήκουν οι 13 οβελίσκοι που βρέθηκαν τυχαία το 1998 στο Χάκκαρι, μια κουρδική πόλη στα σύνορα Τουρκίας, Ιράκ και Ιράν;

Φως στην έρευνα ρίχνουν οι ντόπιοι ραψωδοί που αφηγούνται τη ζωή των Μπέδων του Χάκκαρι, τα κατάλοιπα του πολιτισμού των Νεστοριανών Ασσυρίων, αλλά και οι βραχογραφίες στο όρος Cilo.

How does a new discovery change the history?

In 1998, 13 obelisks were found by coincidence in Hakkâri, a Kurdish city on the border of Turkey, Iraq and Iran. To which civilization do they belong?

Dengbejs reciting the life of Hakkâri Begs, ruins of Nasturi culture, rock carvings on Cilo mountains dated before Christ and other tracks are also encountered during the research.

Ιστορία αναστηλώσεων Ερεχθείου

Erechtheion restoration history

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2010, 18'

σκηνοθεσία | director: **Δημήτρης Πατρίκιος | Dimitris Patrikios**
παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Υπηρεσία Συντήρησης
Μνημείων Ακρόπολης (ΥΣΜΑ) | Acropolis Restoration Service**

Η τρισδιάστατη ταινία αναφέρεται στην οικοδομική ιστορία του Ερεχθείου στην Ακρόπολη. Ξεκινά από τη μορφή που είχε το μνημείο στην αρχαιότητα και παρουσιάζει τις αλλαγές που υπέστη στο πέρασμα των αιώνων. Από τις επισκευές του μνημείου στη Ρωμαϊκή εποχή, τη μετατροπή του σε Βυζαντινή εκκλησία και τις καταστροφές που υπέστη ως το τέλος της τουρκοκρατίας μέχρι τις αναστηλωτικές επεμβάσεις που ακολούθησαν. Ανατρέχει στην εποχή του Πιπτάκη και του Μπαλάνου και στη συνέχεια εστιάζει στην σύγχρονη εποχή κατά την οποία οι επεμβάσεις πραγματοποιήθηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού υπό την εποπτεία της Επιτροπής Συντήρησης Μνημείων Ακρόπολης.

This 3D film deals with the construction history of the Acropolis Erechtheion in Athens. It traces the changes wrought on the monument, from its original form in antiquity, to the repairs during Roman times, its conversion to a Byzantine church, the damages sustained in Ottoman times through to more recent conservation work. It recalls the era of Pittakes and Balanos and then focuses on the present and the restoration work carried out by the Acropolis Restoration Service, under the auspices of the Greek Ministry of Culture.

Ερευνώντας το παρελθόν: Κρήτη, στις ρίζες του Λαβύρινθου Crete, the origins of the Labyrinth

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2013, 26'

σκηνοθεσία | director: **Dominique Adt**

παραγωγή | production: **Scientifilms**

διανομή | distribution: **ARTE**

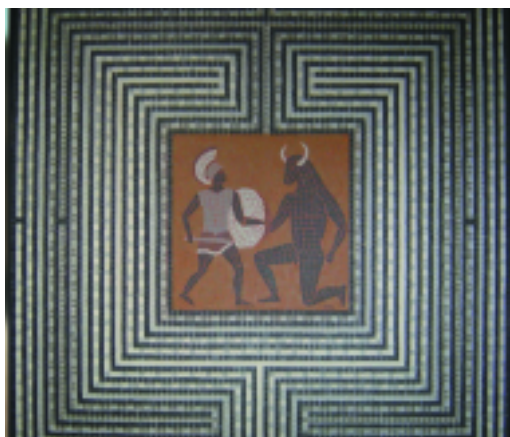

Ο Philippe Charlier αναζητά τις ρίζες ενός από τους σημαντικότερους μύθους της ανθρωπότητας: του λαβύρινθου, αυτού του δαίδαλου όπου ζούσε ο Μινώταυρος.

Στην καρδιά της Κρήτης, συνοδευόμενος από τον αρχαιολόγο Ευθύμη Λαζόγκα, ο Philippe διερευνά τους πρώτους χώρους λατρείας της αρχαιότητας: τα σπήλαια του νησιού. Ανακαλύπτει στο κέντρο της Κρήτης τον Μεγάλο Λαβύρινθο: ένα δίκτυο από τεχνητές υπόγειες σήραγγες που ελάχιστα έχουν ερευνηθεί και κινηματογραφούνται για πρώτη φορά.

Philippe Charlier sets off for Crete in search of the origins of one of mankind's major myths: the labyrinth –the maze that enclosed the Minotaur.

Accompanied by the archaeologist Efthymis Lazongas, he explores the main places of the cults of Antiquity, the island's caves; and then goes on to discover the great labyrinth located in the centre of Crete –a network of man-made underground tunnels that have been rarely explored and have never been filmed before.

Η Εποχή του Χαλκού: η ανακάλυψη του προϊστορικού οικισμού

The Bronze Age: the discovery of the prehistoric settlement

ΣΛΟΒΑΚΙΑ | SLOVAKIA, 2016, 30'

σκηνοθεσία | director: **Stanislav Manca**
 παραγωγή | production: **ARS ARETE**
 διανομή | distribution: **ARS ARETE**

Η Εποχή του Χαλκού υπήρξε σημαντική για την εξέλιξη του ανθρώπου. Η ανακάλυψη του νέου μετάλλου και του τρόπου παραγωγής του επηρέασε βαθιά τις ζωές των ανθρώπων και προκάλεσε μεγάλες κοινωνικές μεταβολές. Οι άνθρωποι άρχισαν να εξειδικεύονται: κάποιον επιδόθηκαν στη γεωργία και την κτηνοτροφία, άλλοι παρήγαν αγαθά ή στράφηκαν στο εμπόριο, και άλλοι έγιναν ηγέτες. Νέες κοινωνικές τάξεις δημιουργήθηκαν.

Πώς ήταν η ζωή κατά την Ύστερη Εποχή του Χαλκού στην περιοχή της Σλοβακίας; Ποιες ήταν οι κοινωνικές αξίες, πώς ζούσαν και εργάζονταν οι άνθρωποι, πώς τύνονταν, πώς ήταν τα σπίτια τους, τι παρήγαν και έτρωγαν; Το παρόν ντοκιμαντέρ, σε τρία μέρη, επιχειρεί να απαντήσει σε όλα αυτά τα ερωτήματα, βάσει των ερευνών μιας διεθνούς ομάδας αρχαιολόγων.

Το πρώτο μέρος του ντοκιμαντέρ, με τίτλο «Η ανακάλυψη του προϊστορικού οικισμού», παρουσιάζει το ιστορικό της αρχαιολογικής ανακάλυψης ενός μείζονος οικισμού στην Σλοβακία. Η σημαντική αυτή ανακάλυψη μάς διαφωτίζει για τον τρόπο ζωής, τις γεωργικές μεθόδους, ακόμα και την υγεία των ανθρώπων της Εποχής του Χαλκού.

The Bronze Age was an important period in human development. People discovered the secret of bronze production; this had a profound effect on their lives and caused great changes in society. People began to specialize. Some of them cultivated crops and raised livestock, others manufactured goods, still others were engaged in trade; and some people ruled. New social classes arose.

What was life like during the late Bronze Age in the territory of Slovakia? What were the values in society, how did people live and work, how did they dress, what did their homes look like, what did they produce and eat? The present documentary film, in three parts, attempts to answer all of these questions, based on the research of an international team of archaeologists.

The first part, called "The discovery of the prehistoric settlement" presents the story of the archaeological discovery of a major settlement in Slovakia. This important discovery shed new light on the life of people during the Bronze Age, their methods of cultivation, even their health status.

Αναμνήσεις της πέτρας: η τέχνη στην εποχή των δεινοσαύρων

On the Rocks, art in the age of dinosaurs

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 52'

σκηνοθεσία | director: **Jean-Luc Bouvret, François-Xavier Vives**
 παραγωγή | production: **Le Miroir, Gabriel Chabanier**
 διανομή | distribution: **Kwanza International**

Η ταινία εστιάζει στις «βραχογραφίες» των πρώτων Ινδιάνων της Αμερικής. Μέσα στο μεγαλειώδες τοπίο των canyons –των φαραγγιών της Γιούτα– μας ξεναγεί στις πιο σημαντικές τοποθεσίες, όπου η ανακάλυψη βραχογραφιών άλλαξε άρδην την αντίληψή μας περί προϊστορικής τέχνης.

Μια σειρά από συνεντεύξεις με ειδικούς και λάτρεις της τέχνης αυτής μας βοηθά να κατανοήσουμε μια μοναδική και, παραδόξως, όχι τόσο γνωστή κληρονομιά.

Η ταινία αφηγείται την ιστορία πολλών από αυτές τις βραχογραφίες, καθώς ξετυλίγεται σαν μια πραγματική έρευνα, με τη συνοδεία δύο ειδικών της βραχογραφίας. Τι γνωρίζουν οι σύγχρονοι αρχαιολόγοι για τις παράξενες μορφές που βρίσκονται χαραγμένες πάνω στους βράχους; Τι μπορούν να μας αποκαλύψουν γι' αυτά τα συναρπαστικά έργα, που μας έρχονται από τα βάθη του χρόνου;

The film focuses on the “rupestrian” art of the first Indians of America. In the setting of Utah’s magnificent canyons it takes us on a tour of the major sites that have revolutionized our understanding of prehistoric art.

A series of interviews with experts and enthusiasts helps us comprehend this exceptional and surprisingly little-known heritage.

“On the Rocks: Art in the age of the dinosaurs” tells the story of several of these mysterious engravings. The film develops like a real field investigation in the company of two internationally renowned specialists of rock art: Paul Bahn and Jean-Loïc Le Quellec.

What do today’s archaeologists know about the strange figures that adorn rock faces across the world? What can they tell us about these fascinating works created in the mists of time?

Μια οικογενειακή υπόθεση

A family affair

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 87'

σκηνοθεσία | director: **Αγγελική Αριστομενοπούλου** | **Angeliki Aristomenopoulou**
 παραγωγή | production: **Anemon Productions**
 διανομή | distribution: **Anemon Productions**

Η ιστορία της πολυτάλαντης οικογένειας Ξυλούρη ξετυλίγεται στη μεγάλη οθόνη. Με κεντρικούς χαρακτήρες τον Ψαρογιώργη, τα παιδιά του που σπουδάζουν στην Μελβούρνη, και τον πατέρα του, Ψαραντώνη· η ταινία ακολουθεί την οικογένεια παντού: στο στούντιο και τις πρόβες, στις συναυλίες και τα ταξίδια, στις μουσικές τους ανησυχίες και στις επαγγελματικές προκλήσεις, στην καθημερινότητα και στις προσωπικές τους στιγμές. Μέσα σε διάστημα δύο ετών, πολλά αλλάζουν και όλοι καλούνται να πάρουν δύσκολες αποφάσεις.

Από τα ορεινά των Ανωγείων μέχρι τις ερήμους της Αυστραλίας, ξεδιπλώνεται το πορτρέτο μιας οικογένειας που έχει τη δύναμη να θυσιάσει –και να κερδίσει– τα πάντα μέσα από τη μουσική.

There is no time for anything but music for the Xylouris family.

Three generations of musicians uphold and pass on the vibrant tradition of Cretan music, performing ceaselessly to followers across the world, from a very young age.

From 48-year-old Psarogiorgis to his father Psarantonis, credited with reinventing Cretan music, and to his teenage children growing up in Australia, the film follows Greece's most famous musical clan, to discover the electrifying power of their music and the sacred yet oppressive ties that hold the family together.

Ερευνώντας το παρελθόν: Τήνος, το νησί των θεών

Tinos, the island of the Gods

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 26'

σκηνοθεσία | director: **Dominique Adt**

παραγωγή | production: **Scientifilms**

διανομή | distribution: **ARTE**

Στο κυκλαδίτικο νησί της Τήνου, πραγματοποιείται κάθε χρόνο στις 15 Αυγούστου το σημαντικότερο προσκύνημα στην Ελλάδα. Ο εορτασμός της Κοίμησης της Θεοτόκου προσελκύει χιλιάδες πιστούς. Οι εορταστικές εκδηλώσεις που συνοδεύουν την έξοδο της θαυματουργής εικόνας της Παναγίας αναμειγνύουν εδώ τόσο το θρησκευτικό, όσο και το πατριωτικό αίσθημα: ολόκληρο το ελληνικό έθνος συμμετέχει σε αυτή τη γιορτή, καθιστώντας την Τήνο, ιερό τόπο της Ελλάδας.

Οι τελετές συνδέονται με το προσκύνημα και φαίνεται να έχουν τις ρίζες τους σε αρχαίες ελληνορωμαϊκές τελετουργίες. Ο αρχαιολόγος Ευθύμης Λαζόγκας συνεργάζεται με τον Philippe Charlier για να αποκωδικοποιήσουν αυτήν την πολύ ιδιαίτερη θρησκευτική εορτή και τα τελετουργικά της.

Each year, on the Island of Tinos in the Cyclades, the festival of the Virgin attracts thousands of pilgrims.

In the company of archaeologist Efthymis Lazon-gas, Philippe Charlier witnesses the icon of the miraculous Virgin being brought out, and attempts to decode the rituals of this very particular religious festival, descended from the ceremonies of Antiquity.

Η Εποχή του Χαλκού: Χειροτεχνία

The Bronze Age: Crafts

ΣΛΟΒΑΚΙΑ | SLOVAKIA, 2016, 30'

σκηνοθεσία | director: **Stanislav Manca**

παραγωγή | production: **ARS ARETE**

διανομή | distribution: **ARS ARETE**

Το δεύτερο μέρος του ντοκιμαντέρ, με τίτλο «Χειροτεχνία», εστιάζει στις μεθόδους κατασκευής εργαλείων από πέτρα, κέρατα ή κόκαλο, και παραγωγής κεραμικών, υφασμάτων και ρούχων. Παράλληλα φωτίζει το μυστήριο της παρασκευής του χαλκού και της «μαγικής» δύναμης του νέου μετάλλου, που έφερε μεγάλες αλλαγές στην κοινωνία.

The second part of the film, entitled "Crafts", focuses on the methods used for producing tools out of stone, antlers and bone and the manufacturing of ceramics, woven fabrics and garments. It also elucidates the mystery of the smelting of bronze and the "magical power" of the new metal, which caused significant changes in society.

ΣΩΖΟΝΤΑΣ ΤΟ Mes Aynak

Saving Mes Aynak

ΗΠΑ | USA, 2014, 60'

σκηνοθεσία | director: **Brent E. Huffman**

παραγωγή | production: **Brent E. Huffman, Xiaoli Zhou, Zak Piper**

διανομή | distribution: **Autlook Filmsales**

Ένας αρχαιολόγος παλεύει ενάντια στο χρόνο για να σώσει έναν βουδιστικό αρχαιολογικό χώρο στο Αφγανιστάν που απειλείται από ένα κινεζικό ορυχείο χαλκού και τις επιθέσεις των Ταλιμπάν.

Το Mes Aynak βρίσκεται νοτιοδυτικά της Καμπούλ. Σημαίνει «μικρή πηγή χαλκού», έχει τα μεγαλύτερα αποθέματα χαλκού του Αφγανιστάν και πάνω από 400 αγάλματα Βούδα. Μόνο το 10% του χώρου έχει ανασκαφεί και οι ειδικοί πιστεύουν ότι οι μελλοντικές ανακαλύψεις μπορεί να επαναπροσδιορίσουν την ιστορία του Αφγανιστάν και του ίδιου του Βουδισμού.

Μια σύγκρουση ανάμεσα στη διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και στις οικονομικές ευκαιρίες.

An archaeologist races against time to save a 2.000-year-old Buddhist archaeological site in Afghanistan threatened by a Chinese copper mine and Taliban attacks. Only 10% of Mes Aynak has been excavated and experts believe future discoveries have the potential to redefine the history of Afghanistan and of Buddhism itself.

A conflict between cultural preservation and economic opportunity.

Ο θησαυρός της Σπηλιάς του Χαν

The treasure of Han's Cave

ΒΕΛΓΙΟ | BELGIUM, 2014, 24'

σκηνοθεσία | director: **Philippe Axell**

παραγωγή | production: **Axell Communication & Entertainment**

διανομή | distribution: **Axell Communication & Entertainment**

Για πάνω από μισό αιώνα ο Marc Jasinski βούταγε στα ταραγμένα και παγωμένα νερά ενός υπόγειου ποταμού στην έξοδο της Σπηλιάς του Χαν στο Βέλγιο, που προσελκύει εκατοντάδες χιλιάδες τουρίστες κάθε χρόνο.

Αυτά που ανέσυρε από την κοίτη του ποταμού αποτελούν πραγματικό θησαυρό: χρυσά στολίδια, κάλκινα τσεκούρια και σπαθιά, καρφίτσες, αγγεία και αμέτρητα άλλα αντικείμενα που χρονολογούνται από την Εποχή του Χαλκού έως τη σύγχρονη εποχή. Μόλις πριν από λίγα χρόνια αυτός ο αρχαιολογικός χώρος αρχίζει να μελετάται από επιστήμονες που ήδη τον κατατάσσουν μεταξύ των σπουδαιότερων αρχαιολογικών χώρων της Εποχής του Χαλκού στην Ευρώπη.

Γιατί, όμως, όλα αυτά τα αντικείμενα βρίσκονταν στον βυθό ενός υπόγειου ποταμού;

For more than half a century, Marc Jasinski has been diving into the dangerous glacial waters of the subterranean river at the entrance of the Han Caves in Belgium, which every year attract hundreds of thousands of tourists.

From the river bed, he has brought to the surface a veritable treasure-trove: gold finery, swords and axes out of bronze, brooches, pottery and innumerable other objects dating from the Bronze Age to modern times. It is only a few years ago that this archaeological site began to be studied by scientists, who have been quick to call it one of the major sites from the Bronze Age in Europe.

But why were all these objects lying at the bottom of an underground river in the first place?

Σπίτι μου, τραπεζοειδές σπιτάκι μου Home, sweet trapezoidal home

ΣΕΡΒΙΑ | SERBIA, 2015, 38'

σκηνοθεσία | director: **Nenad Popović**

παραγωγή | production: **Faculty of Dramatic Arts-Belgrade, CVK "Kvadrat"**

διανομή | distribution: **Faculty of Dramatic Arts-Belgrade, CVK "Kvadrat"**

Η ταινία μάς ταξιδεύει πάνω από τα νερά του Δούναβη, στις Σιδηρές Πύλες, όπου ο άνθρωπος πριν από 8.000 χρόνια έκανε ένα από τα πρώτα βήματα στη γνωστή αρχιτεκτονική. Λογαριάζοντας τη φόρμα, διερευνούμε μια νέα προοπτική στην κατανόηση του τύπου οικίας Leperski Vir, που μας έφερε από το Dusan Boric, ένας νεαρός καθηγητής προϊστορικής αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου του Κάρντιφ.

The film takes us over the waters of the Danube to the Iron Gates, where 8.000 years ago Man made one of the first steps in known architecture. In the meditative form we explore a new perspective in understanding the Leperski Vir type house brought to us by Dusan Boric, a young professor of prehistoric archaeology in Cardiff University.

Μεγάλη Λέπτις

Leptis Magna

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 29'

σκηνοθεσία | director: **Κώστας Βάκκας | Kostas Vakkas**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Κώστας Βάκκας | Kostas Vakkas**

Η Μεγάλη Λέπτις είναι μια πόλη που ίδρυσαν οι Ρωμαίοι στα παράλια της Λιβύης. Την είπαν και Ρώμη της Αφρικής, λόγω του μεγέθους και της μεγαλοπρέπειάς της. Το ντοκιμαντέρ δείχνει το μεγαλείο των ναών, των θεάτρων, αγορών, δρόμων, γλυπτών κλπ. Καλύπτει επίσης ιστορικά την Ρωμαϊκή περίοδο της Αφρικής. Σπάνιες εικόνες που ο θεατής θα δει για πρώτη φορά.

Leptis Magna is a city founded by the Romans on the coast of Libya. It was also known as the Rome of Africa because of its size and grandeur. This documentary reveals the splendour of its temples, theatres, agoras, streets, sculptures etc. It also covers, more generally, Africa during Roman times, offering audiences rare pictures never seen before.

Βερόνα, ανοιχτή πόλη: ανακαλύπτοντας τη ρωμαϊκή πόλη

Verona, città aperta. Discovering the roman city

ΙΤΑΛΙΑ | ITALY, 2015, 41'

σκηνοθεσία | director: **Marcello Peres, Nicola Tagliabue**
παραγωγή | production: **Centro Studi Archeologici**

Η αστική δομή της Βερόνας όπως δεν την έχουμε ξαναδεί. Μέσω της σύγχρονης τεχνολογίας, των εναέριων λήψεων και μιας υπόγειας διαδρομής, το ντοκιμαντέρ μάς δίνει για πρώτη φορά την ευκαιρία να κατανοήσουμε τις αστικές συνδέσεις μεταξύ του αμφιθεάτρου, του θεάτρου, της Αψίδας του Γαβί, της Πύλης του Borsari και της Πύλης Leoni, τη ρωμαϊκή γέφυρα και την υπόγεια δομή της Ρωμαϊκής Αγοράς.

The never seen Forma Urbis of Verona. Through modern HD video technology, stop-motion animations, aerial videos and underground excursion, the documentary constitutes the first opportunity to understand the urban connections between the amphitheater, the theatre, the Arc of Gavi, the Borsari Gate and Leoni Gate, the roman bridge and the underground structure of the roman Foro.

Ένα γιγάντιο παζλ: η Επικούρειος επιγραφή του Διογένη στα Οινόανδα

A gigantic jigsaw puzzle: the Epicurean inscription of Diogenes of Oinoanda

ΤΟΥΡΚΙΑ | TURKEY, 2012, 32'

σκηνοθεσία | director: **Nazim Güneloglu**
παραγωγή | production: **The Middle East Technical University**

Τα Οινόανδα, αρχαία πόλη της Ιωνίας, κοντά στη Φέτιγιε (αρχαία Τελμησσός), φιλοξενούν τη μεγαλύτερη ίσως φιλοσοφική επιγραφή του αρχαίου κόσμου.

Η επιγραφή, μήκους 65-80 μ. είχε κατασκευαστεί από τον Διογένη τον Οινόανδα για να μεταφέρει την επικούρεια φιλοσοφία στις επόμενες γενιές και στους επισκέπτες της πόλης. Η ταινία επικεντρώνεται στις προσπάθειες για την επιδίωξη του σκοπού του Διογένη. Επικούρειες προσεγγίσεις σε έννοιες όπως χαρά, ευτυχία, φιλία, όνειρα, θεοί, συζητούνται γύρω από τις ιδιαιτερότητες της ιστορίας της έρευνας. Κατά τον πεπειραμένο ερευνητή Martin Ferguson Smith, το περιεχόμενο της επιγραφής αντιστοιχεί ακριβώς και στα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας.

The Ancient City of Oinoanda, close to Fethiye, hosts presumably the largest philosophical inscription of the ancient world.

The inscription, 65 to 80 meters long, had been constructed by Diogenes of Oinoanda so as to convey Epicurean philosophy to the next generations and city's visitors. The film focuses on the efforts to pursue this aim of Diogenes. Epicurean approaches to concepts such as pleasure, happiness, friendship, dreams, and gods are discussed around the peculiarities of research history. As senior researcher Martin Ferguson Smith puts it, the content of the inscription applies surprisingly well to the problems of contemporary society.

Καλουπώνοντας το πρωτότυπο: ο πολεμιστής του Ριάτσε

Moulded on the original. The bronze of Riace

ΓΕΡΜΑΝΙΑ | GERMANY, 2014, 7'

σκηνοθεσία | director: **Elli Gabriele Kriesch**

παραγωγή | production: **Bayerisches Fernsehen (für WissenschaftsMagazin Nano 3Sat)**

διανομή | distribution: **Bayerisches Fernsehen**

Οι καθηγητές Ulrike Koch-Brinkmann και Vinzenz Brinkmann πραγματοποίησαν ένα ειδικό πείραμα για το Μουσείο Liebieghaus της Φρανκφούρτης. Μαζί με τον δίσοιμο καθηγητή Settis και σε συνεργασία με την Dr. Simonetta Bonomi αντέγραψαν ένα από τα χάλκινα αγάλματα του Ριάτσε.

Το πρωτότυπο είναι έργο τέχνης της Αρχαίας ελληνικής Κλασικής Εποχής, του 5ου αιώνα π.Χ.

Σε ένα χυτήριο κοντά στην Στουτγάρδη, χύτευσαν τον έναν από τους πολεμιστές του Ριάτσε χρησιμοποιώντας για πρώτη φορά πολύ έντονο και χρωματιστό επίχρισμα. Χρησιμοποιώντας οπάλιο και χαλαζία για τα μάτια και ασήμι για τα δόντια, κατασκεύασαν ένα συναρπαστικό αντίγραφο που παρουσιάστηκε στη Fondazione Prada στο Μιλάνο.

Τα δύο χάλκινα αγάλματα των πολεμιστών που βρέθηκαν το 1972 στη θάλασσα προέρχονται από την Ακρόπολη των Αθηνών. Σήμερα κοσμούν το Εθνικό Μουσείο της Μεγάλης Ελλάδας στο Ρήγιο της Καλαβρίας.

Professors Ulrike Koch-Brinkmann and Vinzenz Brinkmann conducted a special experiment for the Liebieghaus Museum of Frankfurt. In collaboration with noted professor Settis and the superintendent of the Reggio Calabria Museum, Dr. Simonetta Bonomi, they produced a cast of one of the Riace bronze statues.

The original is a work of the Ancient Greek Classical period, from the 5th century BC. In a foundry close to Stuttgart, Germany, they produced a cast of the original statue of the so-called "Riace warrior", using a very vivid patina and colour finish, complete with eyes of opal and quartz and teeth of silver; the result was a fascinating copy, unveiled at the Fondazione Prada in Milan.

The two bronze statues of the "Riace warriors" which were discovered at sea in 1972 hail from the Acropolis of Athens. Today they adorn the National Museum of Magna Graecia, in Reggio Calabria, Italy.

Η αυγή των Ετρούσκων

The dawn of the Etruscans

ΙΤΑΛΙΑ | ITALY, 2014, 26'

σκηνοθεσία | director: **Corrado Re**

παραγωγή-διανομή | production-distribution: **Istituto per i Beni Artistici Culturali e Naturali della Regione Emilia-Romagna**

Το ντοκιμαντέρ ταξιδεύει τον θεατή στην επανεμφάνιση ορισμένων από τα κύρια στοιχεία του ετρουσκικού πολιτισμού, όπως οι αριστοκράτες πολεμιστές και τα χαρακτηριστικά τους, η αριστοκρατία, οι παραγωγικές δραστηριότητες, η θρησκεία και οι τελετές ταφής, οι τέχνες, τα καθήκοντα και ο ρόλος των γυναικών, και η σχέση με τους άλλους λαούς της Μεσογείου. Μια πολιτιστική άποψη που χαρακτήριζε το αρχαιολογικό πανόραμα μεγάλου μέρους της Ιταλίας, από την Καμπανία μέχρι την κοιλάδα του Πάδου, κι από την Τυρρηνική μέχρι την Αδριατική, κατά την πρώιμη Εποχή του Σιδήρου. Μια περίοδο κατά την οποία, μέσα σε τέσσερις αιώνες, ωριμάζουν οι συνθήκες για την ανάδειξη του ετρουσκικού πολιτισμού σ' έναν από τους μεγαλύτερους πρωταγωνιστές της παλαιότερης ιστορίας της χερσονήσου. Στην παρουσίαση των αντικειμένων που διατηρούνται στα μουσεία της Emilia-Romagna, προστίθεται η ιστορική αναπαράσταση και η προσομοίωση για να ανακατασκευαστεί μια εικόνα της καθημερινής ζωής μεταξύ του 9ου και 7ου π.Χ. αιώνα.

This documentary guides viewers through certain salient aspects of the civilisation that characterised big parts of Italy, from the Campania to the Paduan Plain and from the Tyrrhenian to the Adriatic seas, during the early Iron Age. Aspects explored include the military elite and its attributes, the aristocratic class, modes of production, religious practices and funerary rituals, arts and crafts, the home chores and overall role of women, relations with other populations of the Mediterranean. During the course of four centuries, conditions matured for the rise of the Etruscan civilisation, one of, if not the most important protagonist of the ancient history of the peninsula. In presenting restored artefacts from the museums of the Emilia-Romagna, this film combines an evocation of history with archaeological simulations, thus re-creating an impression of everyday life between the 9th and 7th centuries BC.

ΓΥΠΤΙΣ: ένα ελληνικό πλοίο της Μασσαλίας από τον 6ο αιώνα π.Χ.

GYPTIS. A Greco-Massalian boat dating back to the 6th century BC

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 63'

σκηνοθεσία | director: **Antoine Chéné**
 παραγωγή | production: **Centre Camille Jullian**

Το 1993, κατά τη διάρκεια αρχαιολογικών ανασκαφών πλησίον του Παλαιού Λιμανιού της Μασσαλίας στην Γαλλία, ήρθαν στο φως τα απομεινάρια ενός ελληνικού πλοίου της Αρχαϊκής Εποχής, ηλικίας 2.600 ετών. Η αρχαιολογική έρευνα οδήγησε σε μια αποτύπωση του αρχικού πλοίου από την ομάδα ενάλιας αρχαιολογίας του Κέντρου Camille Jullian του Πανεπιστημίου Aix-Marseille, η οποία στη συνέχεια προχώρησε στην κατασκευή ενός ακριβούς αντιγράφου, στο πλαίσιο ενός προγράμματος πειραματικής αρχαιολογίας. Το καινούριο πλοίο ονομάστηκε «Γύπτισ» και ναυπηγήθηκε με μαδέρια και ξύλινους αρμούς, ακολουθώντας τις τεχνικές της Αρχαϊκής Εποχής. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι λεπτομέρειες της τεχνολογίας των αρχαϊκών ναυπηγών ανακαλύφθηκαν εκ νέου. Για να αξιολογήσουν οι επιστήμονες τα ναυπηγικά χαρακτηριστικά και τον τρόπο πλεύσης του πλοίου, το «έριξαν» στα νερά του Παλαιού Λιμανιού της Μασσαλίας και έκτοτε αυτό διαπλέει συχνά τον Κόλπο της Μασσαλίας, στα ίχνη της διαδρομής που έκανε 2.600 χρόνια πριν.

In 1993, during the archaeological excavations which were taking place in the vicinity of the Old Port of Marseille, France, the remains of a 2.600-year-old Greek ship of the Archaic period came to light. The archaeological research conducted led to a reconstruction of the original vessel by the naval archaeology team of the Centre Camille Jullian (University of Aix-Marseille, CNRS), which then proceeded to build an exact replica. The new ship, bearing the name "Gyptis", was built using planks connected by ligatures, following the techniques used during the Archaic period; thus, the detailed know-how of the ship-builders of that era was rediscovered. In order to assess its naval features and understand its mode of navigation, the boat was put to the test in the waters of the Old Port of Marseille and, since then, has been sailing quite regularly across the Bay of Marseille, retracing its itinerary of 2.600 years ago.

Ανακαλύπτοντας το ναό του Αμένοφι Γ΄

Tracing the discovery of the temple of Amenophis III

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2016, 54'

σκηνοθεσία | director: **Antoine Chéné**

παραγωγή | production: **Association des Amis des Colosses de Memnon**

Στο Λούξορ, τα κολοσσιαία αγάλματα του Μέμνωνος στην αριστερή όχθη του Νείλου όριζαν την είσοδο του μεγαλύτερου φαραωνικού ναού που χτίστηκε ποτέ: του ναού του Αμένοφι Γ΄. Από το 2000 και εξής, μια διεθνής ομάδα υπό την Hourig Sourouzian, μια αιγυπτιολόγο που ειδικεύεται στη γλυπτική των Φαραώ, επιχειρεί να ξαναφέρει στη ζωή τον ναό αυτό, από τον οποίο, εκτός των δύο κολοσσών του Μέμνωνος, πολύ λίγα στοιχεία ήταν ορατά. Έτσι αποκαλύφθηκαν έξι ακόμα κολοσσιαία αγάλματα, ύψους άνω των δέκα μέτρων έκαστο, και πάνω από 130 αγάλματα Σεκμέτ, δηλαδή των θεοτήτων με σώμα γυναίκας και κεφαλή λιονταριού, ύψους δύο περίπου μέτρων το καθένα. Κι ακόμα, σφίγγες, αγάλματα βασιλέων και πολλά ακόμα κατάλοιπα.

Ακολουθώντας μια κινηματογράφηση που ξεκίνησε το 2004, παρακολουθούμε τα σημαντικά στάδια των εργασιών και της όλης αξιοποίησης αυτών των εντυπωσιακών ανακαλύψεων, συνειδητοποιώντας τη μεγαλοπρέπεια του ναού αυτού, που κτίστηκε από έναν Φαραώ, ο οποίος βασίλεψε σε καιρούς ειρήνης και ευμάρειας.

In Luxor, the colossi of Memnon, on the left bank of the river Nile, marked the entrance to the biggest temple ever to be constructed by a Pharaoh, the temple of Amenophis III. Since early 2000, an international team led by Hourig Sourouzian, an egyptologist specialising in the sculpture of the Pharaohs, is bringing back to life this temple, whose remains, with the exception of the two Memnon colossi, have all but disappeared. Thus, the team have unearthed another six colossi, each measuring more than 10 metres in height, as well as more than 130 statues of Sekhmet, the goddesses bearing a lion's head on a female body, each of them about two metres tall. In addition, many sphinxes, royal statues and other relics have been found.

Filmed since 2004, we follow all the major phases of this project, which has served to highlight these spectacular discoveries, realising in the process the grandiose character of this temple, constructed by a Pharaoh in times of peace and prosperity.

Ήμασταν επαναστάτες

We were rebels

ΓΕΡΜΑΝΙΑ | GERMANY, 2014, 93'

σκηνοθεσία | director: **Katharina von Schroeder, Florian Schewe**
 παραγωγή | production: **Perfect Shot Films GmbH**
 διανομή | distribution: **Taskovski Films**

Η ιστορία του Agel, ενός πρώην παιδιού-στρατιώτη που επιστρέφει στο Νότιο Σουδάν για να βοηθήσει την ανασυγκρότηση της χώρας του. Η ταινία τον ακολουθεί για 2 περίπου χρόνια, από το 2011 που το Νότιο Σουδάν αποκτά την ανεξαρτησία του μέχρι την αναζωπύρωση του εμφυλίου πολέμου, τον Δεκέμβριο του 2013.

Ως αρχηγός της εθνικής ομάδας μπάσκετ του Νότιου Σουδάν –της νεότερης χώρας του κόσμου– ο Agel διευθύνει την ομάδα κατά τη διάρκεια του πρώτου διεθνούς αγώνα της με την Ουγκάντα. Οι αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό της ομάδας έχουν εντυπωσιακή ομοιότητα με τα πολιτικά προβλήματα που αναφύονται σε ολόκληρη τη χώρα. Ένας τραυματισμός αναγκάζει τον Agel να αποχωρήσει από την ομάδα. Δημιουργεί μια ΜΚΟ που τροφοδοτεί τις πιο απομακρισμένες περιοχές της χώρας με καθαρό πόσιμο νερό. Τα ταξίδια, του δίνουν το χρόνο να προβληματιστεί σχετικά με τη χώρα του –πώς ήταν, πώς είναι και πώς ελπίζει ότι θα είναι κάποια ημέρα.

Ως παιδί-στρατιώτης, ο Agel έπρεπε να σκοτώσει και έχασε σχεδόν όλους τους άνδρες συγγενείς του. Αργότερα κατάφερε να διαφύγει μέσω της Κένυα στην Αυστραλία, όπου έγινε επαγγελματίας παίκτης του μπάσκετ και επέστρεψε στο Νότιο Σουδάν ως ελεύθερος άνθρωπος.

Σήμερα, μόλις δύο χρόνια μετά την απόκτηση της ανεξαρτησίας της, η νεότερη χώρα του κόσμου είναι και πάλι στο χείλος του γκρεμού: πάνω από μισό εκατομμύριο άνθρωποι φεύγουν από τη χώρα και ο Agel αγωνίζεται ως στρατιώτης και πάλι.

This documentary film tells the story of Agel, a former child soldier who returns to South Sudan to help build up his country. The film accompanies him over a period of two years –from South Sudan gaining its independence in 2011 to the renewed outbreak of civil war in December 2013.

As captain of the national basketball team of South Sudan –the youngest country in the world– Agel coaches the team through their very first international match against Uganda. The conflicts within the team bear a striking resemblance to the political problems festering across the country. An injury ends up forcing Agel to leave the basketball team, and he goes on to form an NGO that provides the country's most remote areas with clean drinking water. His journeys give him time to reflect on his country –on how it was, how it is, and how he hopes it will be one day. As a child soldier, Agel had to kill and also lost almost all of his male relatives. Later he managed to flee via Kenya to Australia, where he became a professional basketball player and returned to South Sudan a free man.

Today, just two years after gaining its independence, the world's youngest nation is once again teetering on the edge of a precipice: More than half a million people are fleeing the country, and Agel is fighting as a soldier once again.

Η γειτονιά των αιώνων

The neighbourhood of the centuries

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2013, 22'

σκηνοθεσία | director: **Βαγγέλης Καλαμπάκας | Vaggelis Kalambakas**
 παραγωγή-διανομή | production-distribution: **B. Καλαμπάκας | V. Kalambakas**

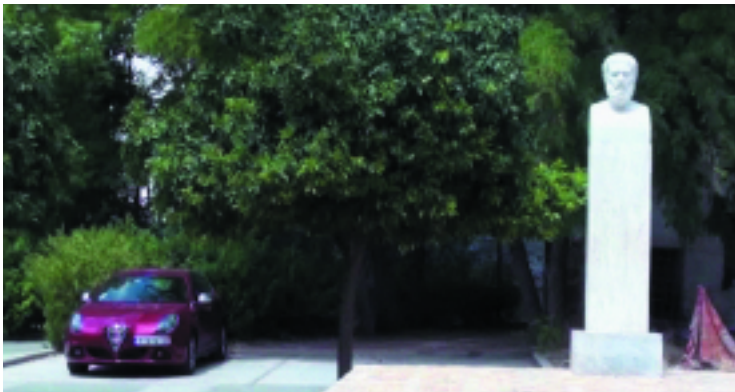

Συνδέοντας τη σύγχρονη πολιτισμική, κοινωνική και πολεοδομική φυσιογνωμία της περιοχής της «Ακαδημίας Πλάτωνος» με την ταυτότητα του αρχαιολογικού χώρου, η ταινία εξερευνά την ιδιαίτερη δυναμική που αναπτύσσεται μέσα από αυτή τη «γεινίαση των αιώνων». Οι πολιτισμικές συνάψεις και αντιθέσεις των δύο εποχών (4ος αι. π.Χ.-21ος αι. μ.Χ.), η παλιά και η νέα χρήση της γης, η σχέση των περιοίκων και των χρηστών του πάρκου με τα «αρχαία», η στάση τους απέναντι στους ξένους οικονομικούς μετανάστες που ζουν και δραστηριοποιούνται στην περιοχή είναι κάποια από τα θέματα που αναδεικνύονται.

Το ντοκιμαντέρ αυτό γυρίστηκε ως μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας στο πλαίσιο του προγράμματος «Ακαδημία Πλάτωνος: Η Πολιτεία και ο Πολίτης», με τη συμμετοχή μαθητών και διδασκόντων.

Linking the current cultural, social and architectural character of the area around "Plato's Academy", in Athens, to the identity of its archaeological site, this film explores the particular dynamics which develop out of this neighbouring, or "co-existence of eras". Cultural similarities and contrasts between the two eras (4th century BC–21st century AD), old and new uses of the land, the relationship between the ancient ruins and the locals using the archaeological park, their attitude towards the foreign economic migrants who live and work in the area: these are some of the themes developed.

The documentary was filmed as part of the educational programme "Plato's Academy: The City and the Citizen", with the active participation of students and teachers.

Τα 25 χρόνια του Κέντρου Αλεξανδρινών Μελετών CEAlex, 25 years

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2015, 35'

σκηνοθεσία | director: **Raymond Collet**
 παραγωγή | production: **Centre d'Études Alexandrines**
 διανομή | distribution: **Éditions Harpocrate**

Το Κέντρο Αλεξανδρινών Μελετών που ιδρύθηκε το 1990 από τον Jean-Yves Empereur, διευθυντή ερευνών στο Γαλλικό Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών (CNRS), αναλαμβάνει διάφορες αποστολές σε στενή συνεργασία με το Αιγυπτιακό Υπουργείο Αρχαιοτήτων. Στόχος η διατήρηση και παρουσίαση της εξαιρετικής πολιτιστικής κληρονομιάς της Αλεξάνδρειας, 2.300 χρόνων.

25 χρόνια μετά, η Μονάδα Έρευνας και Υπηρεσιών του Γαλλικού Εθνικού Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών διαθέτει ένα 80μελές προσωπικό: μηχανικούς, τεχνικούς, διοικητικούς υπαλλήλους και ερευνητές.

Ο Jean-Yves Empereur μιλάει για την ίδρυση του Κέντρου και για μερικά από τα γεγονότα που αποτελούν ορόσημό του. Βλέπουμε αρχειακό υλικό, μεγάλο μέρος του οποίου παρουσιάζεται για πρώτη φορά.

Founded in 1990 by Jean-Yves Empereur, director of research with the French National Scientific Research Centre (or CNRS), the Centre d'Études Alexandrines undertakes a number of different missions in close collaboration with the Egyptian Ministry of Antiquities. The aim is the preservation and presentation of Alexandria's exceptional heritage, which stretches over some 2.300 years. 25 years later, the Research and Service Unit of the French National Scientific Research Centre has a staff of 80: engineers, technicians, administrators and researchers.

Jean-Yves Empereur talks about the founding of the Centre and some of its landmark events. The film features archive footage, much of which has never been seen before.

Το Κυπριακό Μουσείο

The Cyprus Museum

ΚΥΠΡΟΣ | CYPRUS, 2014, 43'

σκηνοθεσία | director: **Γιώργος Κούμouρος | Yiorgos Koumouros**
παραγωγή-διανομή | production-distribution: **Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου | Cyprus Pedagogical Institute**

Η ταινία παρουσιάζει τη δημιουργία του πρώτου Αρχαιολογικού Μουσείου της Κύπρου στα τέλη του 19ου αιώνα, στην Λευκωσία, και τη μετέπειτα ίδρυση του Κυπριακού Μουσείου στις αρχές του 20ού αιώνα. Διανθισμένη με πλούσιο αρχειακό υλικό της εποχής, η ταινία αναδεικνύει ταυτόχρονα την ιστορική πορεία του νησιού ανά τους αιώνες, παρουσιάζοντας αρχαιολογικούς χώρους και ευρήματα αρχαιολογικών ανασκαφών, τα οποία εκτίθενται στις αίθουσες του Κυπριακού Μουσείου και καλύπτουν τις πρωιμότερες περιόδους ανθρώπινης παρουσίας στο νησί (10η χιλιετία π.Χ.) μέχρι και την Ρωμαϊκή περίοδο.

The film portrays the creation of the first archaeological museum of Cyprus in the late 19th century, in Lefkosia, and the later establishment of the Cyprus Museum in the early 20th century. Enriched with archival material of the time, the film depicts the historical development of the island, by presenting archaeological sites and finds of archaeological excavations, which are exhibited in the halls of the Cyprus Museum, and cover the period from the early years of human presence on the island (10th millennium BC) until the Roman period.

Ο Άν-Γιώργης στο Ακράϊφνιο

St George at Akrefnio

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2013, 25'

σκηνοθεσία | director: **Συλλογική εργασία | Collective work**

παραγωγή-διανομή | production-distribution: **Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων,
23η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων (Εφορεία Αρχαιοτήτων Εύβοιας) |
Association of Greek Archaeologists, 23rd Ephorate of Byzantine Antiquities**

15 Μαρτίου 1311. Δυο στρατοί παρατάσσονται σε μεγάλη πεδιάδα της κεντρικής Ελλάδας. Από τη μια Φράγκοι ιππότες, άρχοντες του Δουκάτου των Αθηνών –από την άλλη, οι Καταλανοί μισθοφόροι τους, που απαιτούν περισσότερα προνόμια. Όταν δίνεται το σύνθημα, οι πολυάριθμοι Φράγκοι ιππείς εφορμούν σίγουροι για τη νίκη. Όμως τα άλογά τους, κολλάνε στη λάσπη του βάλτου της περιοχής. Οι ιππότες, ανήμποροι, χάνονται σχεδόν όλοι. Ο ιππότης Antoine le Flamenc από ευγνωμοσύνη για τη σωτηρία του, παράγγειλε να χτιστεί στο Ακράϊφνιο της Βοιωτίας, μια εκκλησία αφιερωμένη στον Άν-Γιώργη.

March the 15th, 1311. On a plain in central Greece two armies are facing each other. On one side Frankish knights from the Duchy of Athens. On the other side their Catalan mercenaries of the Catalan Company demanding more benefits. The Frankish knights lose the battle and perish almost the last. One of the few surviving knights, Antoine le Flamenc prays to St. George for holy assistance in battle. In gratitude for being saved the knight orders a church built, dedicated to St. George, in Akrefnio, Boeotia, Central Greece.

Ερευνώντας το παρελθόν: Αιθιοπία, οι πρώτοι Χριστιανοί

Christians of Ethiopia

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2013, 26'

σκηνοθεσία | director: **Dominique Adt**
παραγωγή | production: **Scientifilms**
διανομή | distribution: **ARTE**

Οι χριστιανοί της Αιθιοπίας, που αποτελούν και την πλειοψηφία του πληθυσμού, έχουν κατορθώσει να διατηρήσουν το τελετουργικό των πρώτων χριστιανών.

Η γαλλο-αιθιοπικής καταγωγής ανθρωπολόγος Makeda Ketcham, ξεναγεί τον Philippe Charlier στην ιερή πόλη της Lalibela με τις μονολιθικές εκκλησίες του 13ου αιώνα, ένα εξαιρετικό συγκρότημα 11 μνημείων που συγκαταλέγεται στα Μνημεία Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO, και εξακολουθεί να αποτελεί πόλο έλξης των προσκυνητών.

Constituting a majority in their country, the Christians of Ethiopia have preserved the rituals of the first Christians.

Makeda Ketcham is a Franco-Ethiopian anthropologist, and takes Philippe round the monastic city of Lalibela, with its 13th century rock-cut churches. This extraordinary complex of eleven monuments, which has UNESCO World Heritage status, still attracts flocks of pilgrims today.

Η Εποχή του Χαλκού: πνευματική ζωή και τελετουργίες

The Bronze Age: spiritual life and rituals

ΣΛΟΒΑΚΙΑ | SLOVAKIA, 2016, 30'

σκηνοθεσία | director: **Stanislav Manca**

παραγωγή-διανομή | production-distribution: **ARS ARETE**

Στο τρίτο μέρος του ντοκιμαντέρ με τίτλο «Πνευματική ζωή και τελετουργίες» εμβαθύνουμε στις ταφικές τελετές, τον σαμανισμό, την ιατρική, τη λατρεία του ήλιου και την ιεροτελεστία των θυσιών. Η πνευματική ζωή γίνεται πλουσιότερη κατά την Εποχή του Χαλκού, με την ανάπτυξη των εμπειρικών επιστημών, της αρχιτεκτονικής, της αστρονομίας και της ιατρικής. Παράλληλα, η θρησκευτική ζωή αποκτά μια αρκετά περίτεχνη φόρμα, με την κυριαρχία ενός περίπλοκου τελετουργικού φορμαλισμού.

In “Spiritual life and rituals” we delve into funerary rites and practices, shamanism, medicine, sun-worship and sacrificial rituals. Spiritual life during the Bronze Age becomes richer, with the development of empirical sciences, architecture, astronomy and medicine. At the same time, religious life shifts towards more elaborate forms, characterised by complicated formalism and ceremonies.

Πέρασμα στην Ιστορία

Passage into History

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2013, 67'

σκηνοθεσία | director: **Γιάννης Β. Λαπατάς | Yiannis V. Lapatas**
 παραγωγή | production: **Αλέξης Τάκης, Σάκης Τάκης, Ιωάννα Ταχμιντζή,
 Γιάννης Β. Λαπατάς | Alexis Takis, Sakis Takis, Ioanna Tachmintzi,
 Yiannis V. Lapatas**

Το «Πέρασμα στην Ιστορία» είναι μια ταινία για την Αρχαία Νεμέα, την Γη του μυθικού Ηρακλή και του Λιονταριού.

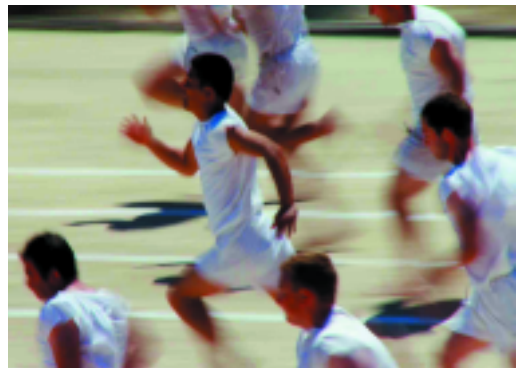
Το 1973, τρεις αρχαίες κολόνες που στέκονταν στη μέση μιας ασήμαντης και από καιρό ξεχασμένης κοιλάδας στην Ελλάδα και μερικοί ντόπιοι, καλωσόρισαν έναν νεαρό Αμερικανό αρχαιολόγο. Από τότε ο Δρ Μίλλερ έδωσε σε αυτή την κοιλάδα 40 χρόνια από τη ζωή του και εκείνη ξεκλείδωσε τα μυστικά της γι' αυτόν. Αυτή η «ιστορία αγάπης» έφερε στο φως σχεδόν ολόκληρο το αθλητικό κέντρο της Αρχαίας Νεμέας και προσέφερε σε όλους εμάς τη μοναδική ευκαιρία της συμμετοχής σε Αρχαίους Αγώνες.

Το 2012 βρεθήκαμε στην κοιλάδα της Αρχαίας Νεμέας, εξερευνήσαμε τον αρχαιολογικό χώρο με τον Δρα Μίλλερ, βιώσαμε την 5η αναβίωση των Νέμεων Αγώνων και κάναμε το «Πέρασμα στην Ιστορία».

"Passage into history" is a film about Ancient Nemea, the land of the mythical Hercules and the Lion.

In 1973, three ancient columns, standing in the middle of an insignificant and long-forgotten valley in Greece, and some locals welcomed a young American archaeologist. Since then, Dr. Miller gave this valley 40 years of his life, and it unlocked its secrets to him. This "labour of love" has brought to light almost the entire athletics complex of Ancient Nemea and has offered to all of us the unique opportunity of participating in Ancient Games.

In 2012, we found ourselves in the Nemean Valley, explored the archeological site with Dr. Miller, experienced the 5th Revival of the Nemean Games and made the "Passage into History".

Το βασίλειο του αλατιού: τα 7.000 χρόνια του Χάλστατ

The Kingdom of Salt: 7.000 years of Hallstatt

ΙΣΠΑΝΙΑ | SPAIN, 2013, 23'

σκηνοθεσία | director: **Domingo Rodes**
παραγωγή | production: **Joan Vicent Hernandez, Departamento de Imagen, Diputacion Provincial de Alicante**
διανομή | distribution: **Fundacion C.V. Marq**

Το μικρό χωριό Χάλστατ βρίσκεται στις όχθες της λίμνης Hallstätter See, στην καρδιά των Αυστριακών Άλπεων. Η ύπαρξή του συνδέεται από παλιά με τα ορυχεία αλατιού σ' αυτά τα βουνά, όπου η εκμετάλλευσή τους συνεχίστηκε στο πέρασμα των αιώνων. Ωστόσο η παγκόσμια αναγνώριση και φήμη του Χάλστατ προέρχεται από τη μεγάλη αρχαιολογική του σημασία στην Προϊστορία της Ευρώπης. Το 1997 ανακηρύχθηκε Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς από την UNESCO.

Hallstatt is a small village in the heart of the Austrian Alps. It is located on the shores of the Lake Hallstätter See, at the foot of the Alps. Since time immemorial its existence was linked to the exploitation of the rock salt mines in these mountains that had continued over the centuries. However has been its archaeological importance to European prehistory which has brought worldwide fame and notoriety to Hallstatt, and had made it deserving of its declaration as World Heritage Site by UNESCO in 1997.

Ανάμεσα

Between

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2011, 20'

σκηνοθεσία | director: **Γεωργία Σαλαμπάση | Georgia Salambassi**
 παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Γεωργία Σαλαμπάση | Georgia Salambassi**

Πρόκειται για ένα πολυσυλλεκτικό, ιστορικό ντοκιμαντέρ με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα. Ένα ντοκιμαντέρ για τους επαναπατρισθέντες Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες της Τασκένδης, του Ουζμπεκιστάν. Η ιστορία τριών παιδιών πολιτικών προσφύγων. Η ζωή πριν και μετά τον ερχομό τους στην Ελλάδα. Τα σημάδια που άφησαν και συνεχίζουν να αφήνουν οι πολιτισμικές διαφορές των δύο χωρών, τόσο στην προσωπικότητα, όσο και στην ίδια τους τη ζωή. Η αναζήτηση της πατρίδας και η κατάληξη. Ίσως η αιώρηση ανάμεσα σε δύο χώρες να είναι η μόνη πραγματική πατρίδα.

This is a historical documentary with people at its core. A documentary about the repatriated Greek political refugees from Tashkent, Uzbekistan. This is a story of the children of three political refugees. Life before and after their arrival in Greece. The marks that cultural differences between the two countries have left and continue to leave on their personalities and their very lives.

Naachtun: η ξεχασμένη πολιτεία των Μάγια

Naachtun, the forgotten Maya city

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2016, 90'

σκηνοθεσία | director: **Stéphane Bégoïn**
 παραγωγή | production: **Films à Cinq**
 διανομή | distribution: **ZED**

Στην ιστορία των Μάγια δεσπόζουν δύο φημισμένες πόλεις που αντιμάχονταν η μία την άλλη επί μακρόν: η Tikal και η Calakmul. Επωφελούμενη αυτής της αντιπαλότητας, μια τρίτη πόλη κατόρθωσε να αναπτυχθεί και να εξελιχθεί σε πόλη-κράτος: η Naachtun, ή αλλιώς «Το Βασίλειο της Νυχτερίδας». Η πόλη αυτή επιτάχυνε την πτώση των άλλων δύο και επέζησε για άλλα 200 χρόνια, πριν και αυτή με τη σειρά της, εξαφανισθεί. Πώς έγιναν όλα αυτά; Και γιατί;

Ακολουθούμε μια ομάδα αρχαιολόγων διασχιζοτας την Ονδούρα, την Γουατεμάλα και το Μεξικό, για να αποκαλύψουμε τα μυστικά της πόλης αυτής και να μελετήσουμε ό,τι έχει απομείνει από τον πολιτισμό και τις παραδόσεις των Μάγια.

In Mayan history, there were two celebrated cities locked in perennial conflict, Tikal and Calakmul. Taking advantage of this bitter rivalry, a third city managed to flourish and accede to the status of a city-state: Naachtun, or "The Kingdom of the Bat". It helped accelerate the downfall of its two rivals and outlived them by 200 years, before disappearing in its turn. How? Why?

We follow a team of archaeologists across the Honduras, Guatemala, and Mexico, in order to unravel the city's secrets and study what survives of Mayan culture and traditions.

Αρκαδία Χαίρε!

Hail Arcadia!

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 89'

σκηνοθεσία | director: **Φίλιππος Κουτσάφτης | Filippos Koutsaftis**
 παραγωγή | production: **Φίλιππος Κουτσάφτης | Filippos Koutsaftis**
 διανομή | distribution: **Homemade Films**

«Διαβάτη μη ζητάς εδώ σ' αρκαδικά βουνά τον Θρύλο της αμέριμνης ζωής. Πέθανε ο Παν! Κι οι Σάτυροι δεν περπατούν στα δάση! Γυμνό το Μαίναλο, βωμός του παρελθόντος μοιάζει. Κι όμως θυμήσου, πόσες φορές μας μήνυσε, απαρνημένη Φύση: "Μια μέρα απ' την αγάπη σας ο Παν θα ξαναζήση"».

Τεγέα Αρκαδίας, μικρός κάμπος κυκλωμένος από βουνά πάνω στον δρόμο που οδηγεί στην Σπάρτη. Μακριά απ' τη θάλασσα, όμως το πέλαγος πάντα μπροστά μας. Το ντοκιμαντέρ «Αρκαδία Χαίρε» είναι μια περιπλάνηση στο χθες και το σήμερα της Αρκαδίας, ενός τόπου τόσο φορτισμένου με μύθους και αναφορές που μοιάζει να κατοικεί σε ένα πεδίο που δεν ανήκει αποκλειστικά στην σύγχρονη πραγματικότητα. Ενός τόπου που έχει τη δική του ξεχωριστή θέση στον χρόνο και τον χώρο, αλλά και στη συνείδηση αμέτρητων ανθρώπων ανά τους αιώνες, που ονειρεύτηκαν το ιδανικό της, ή τα όσα η Αρκαδία συμβολίζει.

Capturing moments in the infinite line of time, depicting fractional images of a divinely inspired Nature, interweaving mythological and historical accounts, gleaning fragments and whispers the cinematic gaze attempts to record the identity of a place that confronts and is confronted with the great philosophical questions of life.

The temple of Athena Alea, Gregory Markopoulos's shrine, the harvest, the beautiful woman of Mouchli, the cherry orchard, the New Martyr Demetrios, are nothing but fragments of this place –of Tegea– recounting the adventure of life.

"Hail Arcadia". A journey to a place that is haunted, even today, by the myth of an enigmatic epigraph.

Πόλεμος και Ειρήνη στα Βαλκάνια

War and Piece in the Balkans

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 57'

σκηνοθεσία | director: **Ανδρέας Αποστολίδης | Andreas Apostolidis**
παραγωγή | production: **Anemon Productions**
διανομή | distribution: **Anemon Productions**

Το ντοκιμαντέρ απεικονίζει τις δραματικές αλλαγές στη ζωή των κατοίκων στα Βαλκάνια την περίοδο 1914-1918, από την Βοσνία και την Σερβία έως την Βουλγαρία, την Ελλάδα και την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Επικεντρώνεται στους αμάχους, για τους οποίους ο πόλεμος ήταν ιδιαίτερα σκληρός, προσιωvίζοντας τις ακρότητες του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η ταινία βασίζεται σε σπάνια κινηματογραφικά φιλμ και φωτογραφίες από τα εθνικά αρχεία των Βαλκανίων και από συλλογές στην Ευρώπη, την Αυστραλία και τις ΗΠΑ, ενώ περιλαμβάνει ανέκδοτο υλικό που βρέθηκε στο πλαίσιο ειδικής συνεργασίας με το Eye Film Institute (Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο και Ταινιοθήκη της Ολλανδίας).

Το ντοκιμαντέρ γυρίστηκε με αφορμή την εκατοναετηρίδα από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, στο πλαίσιο του εγχειρήματος «Πόλεμος και Ειρήνη στα Βαλκάνια» που, εκτός από την ταινία, περιλαμβάνει έκθεση φωτογραφίας, διαδικτυακή πλατφόρμα και εκπαιδευτικό πρόγραμμα για παιδιά.

The Balkans are considered to be the powder-keg of Europe: the region that lit the fuse of the Great War which cost the lives of millions across the world.

From the end of the Age of Empire, to the advent of nationalist movements and the outbreak of war, this six-part series uses rare archive footage to give landmark reassessment of the Balkan's history, on the occasion of the 100th anniversary of the outbreak of WW1.

Τα άγρια χρόνια

The wild years

ΙΣΠΑΝΙΑ | SPAIN, 2013, 70'

σκηνοθεσία | director: **Ventura Durall**
παραγωγή | production: **Nanouk TV**
διανομή | distribution: **Taskovski Films**

Στην Αντίς Αμπέμπα, πάνω από 270.000 παιδιά του δρόμου ζουν χωρίς τους γονείς τους σχεδόν ξεχασμένα από τον νόμο και την κοινωνία.

Ο Daniel, ένα αγόρι από την επαρχία, είναι 9 χρονών όταν φτάνει στην πόλη. Συναντά τον Habtom και τον Yohannes, ηλικίας 12 ετών, που ζουν σε ένα εγκαταλειμμένο αυτοκίνητο. Στην αρχή δεν τον δέχονται αλλά τελικά γίνονται φίλοι. Μαζί, μοιράζονται τη σκληρή ζωή στην πόλη.

Ο καιρός περνά. Όταν η νοσταλγία, το αίσθημα ευθύνης και τα προβλήματα με τις αντίπαλες συμμορίες παιδιών του δρόμου αυξάνονται σε ανυπόφορο βαθμό, αποφασίζουν να επιστρέψουν στα φτωχά χωριά τους για να επισκεφθούν τους γονείς τους, τους οποίους άφησαν πίσω τους πολλά χρόνια πριν...

In Addis Abeba, over 270.000 street kids live without their parents and almost forgotten by law and society.

Daniel, a boy from the countryside, is 9 years old when he arrives in the city. He meets Habtom and Yohannes, both aged 12, who live in an abandoned car. They first don't want to accept him in their group they eventually become friends.

Together, they share the hard life in the city. A year passes by. When homesickness, feelings of responsibility and the problems with the rivaling gang of street kids increase to an intolerable level they decide to return to their poor home villages to visit their parents whom they left behind many years ago.

Χαράγματα ναυπηγικής και πίστης Images of Seamanship and Piety

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 18'

σκηνοθεσία | director: **Γιάννης Φαφούτης | Yiannis Fafoutis**
 παραγωγή | production: **Γιάννης Φαφούτης | Yiannis Fafoutis**

Οχτώ περίπου χιλιόμετρα ανατολικά από την γραφική ναυτική πολιτεία της Λίμνης Ευβοίας, στον βόρειο Ευβοϊκό κόλπο, στις παρυφές του όρους Καντήλι (που στην αρχαιότητα ονομαζόταν Μάκιστος), βρίσκεται φωλιασμένο το υστεροβυζαντινό μοναστήρι του Αγίου Νικολάου Γαλατάκη. Η ιστορία της μονής χάνεται στα βάθη των αιώνων. Σύμφωνα με γνώμες ειδικών η μονή είναι χτισμένη επάνω σε ερείπια ενός άλλου, αρχαίου ναού ή βοηθητικού κτίσματός του, που εικάζεται ότι ήταν αφιερωμένος στον θεό της θάλασσας, Ποσειδώνα. Εκτός όμως των σπουδαίων αγιογραφιών τού 13ου και 14ου αιώνας, που κοσμούν το καθολικό και τον πρόναο, μέσα στο ιερό του ναού υπάρχει πληθώρα εγχάρακτων κωπήλατων και ιστιοφόρων πλοίων που παραπέμπουν στην πανάρχαια συνήθεια των ανθρώπων να χαράζουν πλοία σε λατρευτικούς χώρους. Τι ήταν αυτά τα εγχάρακτα καραβάκια; Ποιοι τα σκάλισαν; Και πού αποσκοπούσε η χάραξή τους; Μέσα από μία διαχρονική προσέγγιση έγινε μία προσπάθεια με την παρούσα ταινία να δοθεί μία απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα.

Approximately eight kilometers to the east of the picturesque port of Limne in Euboea, in the North Euboean Gulf and at the foot of mount Kanteli (known in antiquity as Makistos), one finds nestling in the landscape the Late Byzantine monastery of Saint Nicholas "Galatakes". Its history is lost in the mists of time. According to the experts, it is built on the ruins of an ancient temple, or one of its outbuildings, where Poseidon, god of the seas, was worshipped. In addition to the great hagiographic murals of the 13th and 14th centuries found in the nave and vestibule of the monastery's main church, the "hieron" (i.e. the Greek-Orthodox sanctum or chancel) contains a wealth of wall engravings showing boats driven by oar or sail, reminiscent of the age-old tradition of carving boats in places of worship. What did these carved vessels represent? Who carved them? To what end? Going back in time, the current film attempts to answer these questions.

Ερευνώντας το παρελθόν: Πομπηία, νερό και φωτιά

In search of secret splendours: Pompeii, water and fire

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2013, 26'

σκηνοθεσία | director: **Dominique Adt**

παραγωγή | production: **Scientifilms**

διανομή | distribution: **ARTE**

Πομπηία. Ένας από τους μεγαλύτερους αρχαιολογικούς χώρους του κόσμου, που απασχολεί ακόμα και σήμερα τους ερευνητές. Ο Philippe Charlier συνεργάζεται μαζί τους και ερευνά τη φυσική κατάσταση των κατοίκων της Πομπηίας και της Ηράκλειας προτού καταστραφούν από την έκρηξη του Βεζούβιου το 79 μ.Χ.

Επανεξετάζουν τις συνθήκες της καταστροφής ανεβαίνοντας στις πλαγιές του Βεζούβιου και ξανακάνουν τη διαδρομή του Πλίνιου του Πρεσβύτερου στον κόλπο της Νάπολης.

Pompeii is one of the world's largest archaeological sites, and still today researchers work there on a regular basis. Philippe sets out to meet these researchers and inquires about the health of the inhabitants of the towns of Pompeii and Herculaneum.

Philippe goes back over the circumstances of the catastrophe whilst climbing the slopes of Vesuvius and retracing the journey of Pliny the Elder in the Bay of Naples.

Μεταφορά ρωμαϊκού τάφου «313»

Relocation of roman tomb "313"

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2013/2016, 15'

σκηνοθεσία | director: **Χρήστος Μπαρούς | Christos Barous**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Χρήστος Μπαρούς | Christos Barous**

Το 2012, κατά την διαπλάτυνση της Ολυμπίας οδού στην Αρχαία Κόρινθο, βρέθηκε ένα αρχαίο νεκροταφείο. Στο επίπεδο που βρίσκονται αυτή τη στιγμή οι αρχαιολόγοι, είναι Ρωμαϊκό. Εκεί βρέθηκε ο τάφος «313». Η αρχαιολόγος Αγλαΐα Κουτρούμπη αναλαμβάνει την ανασκαφή. Η προσωπογραφία της νεκρής είναι αποτυπωμένη έξω από το νεκροκρέβατο του τάφου και είναι συγκλονιστική.

Το καλοκαίρι του 2013 αποφασίζεται η μεταφορά του μνημείου στο Μουσείο της Κορίνθου, λόγω της σπουδαιότητάς του. Ο Δημήτρης Κορρές αναλαμβάνει το δύσκολο εγχείρημα της μεταφοράς του μνημείου, βάρους 80 τόνων...

In 2012, during work for the widening of the "Olympia Odos" motorway close to the location of Ancient Corinth, an ancient graveyard comes to light. As the archaeologists are digging through a layer from Roman times, grave "313" is unearthed. Archaeologist Aglaia Koutroumbis takes charge of the excavation. The portrait of a dead female greets one outside the death chamber of the grave; a very moving sight.

In the summer of 2013, the decision is taken to transport and relocate the monument to the Corinth Museum, in view of its importance. Dimitris Korres assumes the task of relocating the monument, which weighs 80 tons.

Τα γυναικεία

Ta gynaikēia. Women's affairs

ΙΤΑΛΙΑ | ITALY, 2015, 53'

σκηνοθεσία | director: **Lorenzo Daniele**
 παραγωγή | production: **Fine Art Produzioni**

Μια φωτογράφος από το Παλέρμο, μια οινοποιός από την Ραγκούζα, μια ηλικιωμένη από την Έννα, μια συγγραφέας από το Αργκίτζεντο, μια νεαρή αρχαιολόγος από την Γέλα, και μια διάσημη ηθοποιός από την Κατάνια. Τι συνδέει αυτά τα πρόσωπα; Το γεγονός ότι είναι γυναίκες και είναι από την Σικελία.

Οι ιστορίες τους είναι κομμάτια μιας ενιαίας ιστορίας, η οποία διατηρεί την κληρονομιά της Σικελίας, μιας απολύτως «γυναικείας» περιοχής. Αυτό πιστοποιείται από μεγάλη ποικιλία μύθων, θρύλων και λατρειών που σχετίζονται με τις γυναίκες, οι οποίες εναλλάσσονταν και επικαλύπτονταν εν μέρει μέσα στον χρόνο, και έγιναν συνεκτική δύναμη για όλους τους λαούς που κατείχαν και εξακολουθούν να κατέχουν το νησί.

A photographer from Palermo, a winemaker from Ragusa, an elderly woman from Enna, a novelist from Argigento, a young archaeologist from Gela, a famous actress from Catania. What connects these persons? The fact of being women and Sicilian.

Their stories are fragments of a single story, which keeps the heritage of Sicily, an absolutely 'female' land. That is testified by a great variety of myths, legends and cults related to women, which have alternated and partly overlapped through time, becoming a cohesive force for all the peoples who occupied and still occupy this island.

Δεσμώτες απολιθωμάτων

Prisoners of fossils

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 20'

σκηνοθεσία | director: **Claude Delhaye**

παραγωγή | production: **CNRS Images**

διανομή | distribution: **CNRS Images**

Η ταινία παρουσιάζει την εξέλιξη των αρχαιολογικών ανασκαφών κατά τη διάρκεια δύο περιόδων, το 2011 και το 2013, στον αρχαιολογικό χώρο της Muse στην Βουργουνδία της Γαλλίας. Η τοποθεσία, που χρονολογείται από την Περίοδο του Περμίου, είναι γνωστή ήδη από τον 19ο αιώνα, λόγω της πλούσιας παλαιοβιοποικιλότητάς της. Μάλιστα, κατά το παρελθόν είχαν ανακαλυφθεί πολλά απολιθώματα φυτών και ζώων, ανάμεσα στα οποία και η περίφημη σπιβάδα ή «στρώμα των ψαριών».

Τον Ιούλιο του 2011 παρακολουθούμε τους ανασκαφείς να εργάζονται στη συλλογή απολιθωμάτων και τη στρωματογραφική και γεωχημική μελέτη του εδάφους. Τον Αύγουστο του 2013, εντυπωσιακές ανακαλύψεις έρχονται ως επιστέγασμα των αρχαιολογικών προσπαθειών, όπως η ανακάλυψη απολιθωμάτων από νέα είδη φυτών, σιτηρών και εντόμων. Οι ανασκαφείς κατορθώνουν να αφαιρέσουν το πάχος δύο μέτρων στρώμα σχιστολίθου, απομονώνοντας και εξάγοντας έναν κύβο από τη «σπιβάδα των ψαριών», επιφάνειας ενός τετραγωνικού μέτρου περίπου. Ανάμεσα στα ευρήματα και ένα εκπληκτικό απολιθωμα καρχαρία!

The film presents the course of the archaeological excavations during two digs conducted in 2011 and 2013, at the site of Muse, in the Autun basin in Burgundy, France. This site, dating from the Permian Period, has been known since the 19th century, due to its very rich paleobiodiversity. In fact, many plant and animal fossils were discovered in the bituminous schist rock formations of this site, among them a famous layer or 'bed' of fish.

In July 2011 the archaeologists are seen to work in collecting fossils and carrying out stratigraphic and geochemical studies of the soil. In August 2013, new impressive discoveries crown the efforts of the archaeologists, most notably the fossils of new species of plants, grains and insects. The diggers succeed in removing the two-metre thick schist layer and proceed to extract a block from the 'bed of fish', measuring roughly one square metre in surface area. Amongst the discoveries, a quite incredible specimen of fossilised shark!

Τα συρραμμένα πλοία της Κεράλα

The sewn boats of Kerala

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2012, 26'

σκηνοθεσία | director: **Raymond Collet**
 παραγωγή | production: **Centre d'Etudes Alexandrines (CEAlex)**
 διανομή | distribution: **Editions Harpocrate**

Η τεχνική συρραφής πλοίων με λιναρόσπαγγο είναι από τις πιο αρχαίες τεχνικές κατασκευής πλοίων στην Αίγυπτο και την Ελλάδα του Ομήρου. Σήμερα χρησιμοποιείται ακόμα στον Ινδικό Ωκεανό, ιδίως στις Ινδίες, όπου δυστυχώς όμως τείνει να εξαφανιστεί. Η ταινία μάς ταξιδεύει στην Κεράλα της Ν.Δ. Ινδίας, στις ακτές του Μαλαμπάρ και στο κέντρο ενός δικτύου λιμνοθαλασσών, λιμνών και καναλιών. Βλέπουμε τα τελευταία συρραμμένα πλοία και παρακολουθούμε τη δουλειά των παραδοσιακών ξυλουργών, που χρησιμοποιούν ακόμα αυτήν την τεχνική, για να κατανοήσουμε καλύτερα τις λεπτομέρειές της.

The technique of assembly by lashings is one of the world's oldest for constructing boats. It was in use in Antiquity in Egypt and in Homeric Greece. In the present day, this method is still used in the Indian Ocean, most notably in India itself, at Kerala, where, nevertheless, the technique is unfortunately dying out.

This film takes us to Kerala on the Malabar Coast, and into a network of lakes and lagoons and canals known as The Backwaters, where the last of these "sewn" boats are still employed. We shall follow the work of traditional carpenters, who continue to practise this ancient technique, and begin to understand its subtleties.

As χορεύουν οι άνδρες μας

Let our men dance

IPAN | IRAN, 2015, 5'

σκηνοθεσία | director: **Hiwa Aminejad**
παραγωγή | production: **Hiwa Aminejad**

Κούρδες γυναίκες υφαίνουν τα παραδοσιακά ρούχα που θα φορέσουν οι άνδρες τους για να χορέψουν.

The story of Kurdish women laboring to weave clothes for their men to dance in.

Οι ψαράδες της Κασπίας

Caspian Fishermen

IRAN | IRAN, 2015, 5'

σκηνοθεσία | director: **Mohamad Hosein Abedini**
παραγωγή | production: **Mohamad Hosein Abedini**

Στη νότια Κασπία θάλασσα (στο Βόρειο Ιράν) υπάρχουν ψαράδες που δεν χρησιμοποιούν τις σύγχρονες μεθόδους αλιείας. Η αντανάκλαση, όμως, των ακτίνων του ήλιου στο υγρό δέρμα των χεριών τους, τα ηλιοκαμμένα τους πρόσωπα και το καθρέφτισμά τους στα γαλανά νερά είναι οι όμορφες εικόνες τού ανθρώπινου μόχθου.

In the south of Caspian Sea (north of Iran), there are groups of fishermen who do not use advanced technology fishing; but the reflection of sunlight on the wet skin of their hands, their sunburned faces and their look on blue water sea are like the beautiful pictures of human effort.

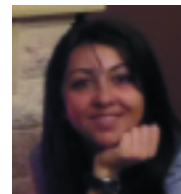

Βλάχοι

Vlah

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 11'

σκηνοθεσία | director: **Ειρήνη Ζγούρη | Irini Zgouri**
παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Ειρήνη Ζγούρη | Irini Zgouri**

Οι «ΒΛΑΧΟΙ» είναι μια μικρού μήκους σπουδαστική ταινία ντοκιμαντέρ, που προσπαθεί να προσεγγίσει και να παρουσιάσει όσο το δυνατόν ακριβέστερα, τη ζωή των ανθρώπων της φυλής των Βλάχων μέσα από την προσωπική αφήγηση ενός ηλικιωμένου Βλάχου. Οι πιθανές καταβολές, τα ήθη, τα έθιμα, η παράδοση και η θέση της γυναίκας μέσα στην Βλάχικη κοινότητα, σε αντιπαράθεση με την πραγματικότητα του σήμερα, και ποια η θέση των ανθρώπων αυτών απέναντι στη σύγχρονη κοινωνία.

"Vlah" is a short, student documentary film, which attempts to present and render as faithfully as possible the life of the tribe of Vlachs, through the personal narrative of an elderly member of the tribe. Themes explored include the likely origins of the tribe, their ways and customs, their traditions, the women's place in the Vlach community as it conflicts with current reality and also this people's attitude towards contemporary society.

Θηλειά The Noose

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 12'

σκηνοθεσία | director: **Βασίλης Λουλές | Vassilis Loules**
παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Βασίλης Λουλές | Vassilis Loules**

Η Θηλειά στον λαιμό του Λευτέρη, ενός βοηθητικού ηθοποιού στη θρυλική «Αναπαράσταση» του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

Ένα μικρό υπαρξιακό σχόλιο γεννιέται μέσα από την προβολή της ταινίας μπροστά του, μετά από 44 χρόνια.

Όλα αποκτούν ένα άλλο νόημα γι' αυτόν τώρα, κοιτάζοντάς τα ξανά με τη σοφία, την πικρία και το χιούμορ των 92 του χρόνων.

The noose around the neck of Lefteris, an extra in Theo Angelopoulos' legendary film "Reconstruction".

A screening for him 44 years later. The noose is still there.

Everything now acquires a different meaning for him as he looks back with the wisdom, the bitterness and the humor of his 92 years.

Η σοφία της Αγια-Σοφιάς

The wisdom of Hagia Sophia

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 90'

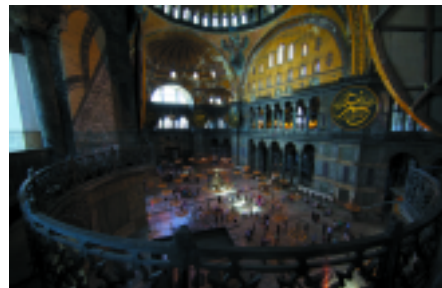
σκηνοθεσία | director: **Olivier Julien**

παραγωγή | production: **Valérie Abita (ZED)**

διανομή | distribution: **ZED**

Περατωμένη, στη σημερινή της μορφή, το 537 μ.Χ., η Αγία Σοφία ήταν για μια ολόκληρη χιλιετία η μεγαλύτερη Χριστιανική Βασιλική στον κόσμο. Υπήρξε το θρησκευτικό κέντρο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, αλλά κατόπιν μετατράπηκε σε τζαμί, συμβολίζοντας πλέον τον θρίαμβο του Ισλάμ. Το 1923, η Τουρκική Δημοκρατία αντικατέστησε την Οθωμανική Αυτοκρατορία και η Αγία Σοφία, εκκοσμικευμένη, έγινε μουσείο. Εργασίες έρευνας και συντήρησης οδήγησαν στην εκ νέου ανακάλυψη, κάτω από τις οθωμανικές διακοσμήσεις, κάποιων από τους θησαυρούς που αρχικά στέγαζε: τα εκπληκτικά βυζαντινά έργα τέχνης που ήρθαν στο φως αναζωπύρωσαν το σχετικό ενδιαφέρον και οδήγησαν στην αποκατάσταση της ορθής θέσης της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας στην Ιστορία. Όμως το μέλλον του γιγαντιαίου τρούλου και των αριστουργημάτων που στεγάζει είναι αβέβαιο: ένας νέος, μεγάλος σεισμός προβλέπεται να γίνει κατά τα επόμενα είκοσι χρόνια και τα έργα συντήρησης σημειώνουν καθυστερήσεις λόγω πολιτικών και θρησκευτικών εντάσεων. Μια διεθνής ομάδα αρχιτεκτόνων, σεισμολόγων και μηχανικών επιχειρεί να φωτίσει τα μυστικά της εκπληκτικής αντοχής του κτίσματος στους σεισμούς. Αναλύοντας τους λόγους της ανθεκτικότητάς της, ελπίζουν να αποκαλύψουν τα αδύνατά της σημεία, ούτως ώστε να παρέμβουν για να σωθεί. Παρακολουθώντας τις εργασίες του επιτόπου, το ντοκιμαντέρ αυτό μας εισάγει στην ιστορία των πολιτισμών, των θρησκειών και των τεχνών, παρέχοντας και μια σύγχρονη επιστημονική σκοπιά.

Erected in its present form in 537 AD, Hagia Sophia was, during an entire millennium, the biggest Christian basilica in the world. Having been the religious centre of the Byzantine Empire, it was subsequently converted into a mosque and symbolised, for the next five centuries, the triumph of Islam. In 1923, the Turkish Republic replaced the Ottoman Empire, and Hagia Sophia, now secularised, became a museum. Research and restoration work led to the rediscovery, under the Ottoman decorations, of some of the treasures it originally housed: the superlative Byzantine works of art that came to light led to a reawakening of interest and a reappraisal of the Byzantine Empire, which gave it its rightful place in history. But the future fate of its gigantic dome and of the wonders it contains are in jeopardy: a big, new earthquake is predicted to happen sometime in the next twenty years and restoration work is delayed due to political and religious tensions. An international team of architects, seismologists and engineers is trying to shed light on the secrets of the building's exceptional resilience against earthquakes. By analysing the roots of its strength, they hope to reveal its hidden weaknesses, so that they might intervene in order to save it. By following their work in situ, this documentary introduces us to the history of civilisations, religions and art, in addition to offering a very up-to-date scientific perspective.

Τα μυστικά του Κολοσσαίου

The secrets of the Colosseum

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 90'

σκηνοθεσία | director: **Pascal Cuisot**
 παραγωγή | production: **Valérie Abita (ZED)**
 διανομή | distribution: **ZED**

Τον 1ο μ.Χ. αιώνα, το μεγαλύτερο έως εκείνη την εποχή αμφιθέατρο ανεγέρθη στην καρδιά της Ρώμης. Το Κολοσσαίο, έργο του αυτοκράτορα Βεσπασιανού, με σκοπό να νομιμοποιήσει πολιτικά τη νέα του δυναστεία, βασίστηκε στην τεχνική ιδιοφυΐα των Ρωμαίων, ώστε να «αποπλανήσει» τον λαό της Ρώμης, καθώς και τους άλλους άρτι υποταγέντες λαούς. Το Κολοσσαίο δεν είναι απλώς ένα μνημείο, αλλά αποτελεί έναν τόπο θεαμάτων που απευθύνονται σε 50.000 θεατές, εκεί όπου η αυτοκρατορική διοίκηση αναλαμβάνει να ευχαριστήσει την «plebs romana». Τα θεάματα αυτά, με την αρωγή του αυτοκράτορα, διαδραματίζουν μείζονα ρόλο στην πολιτική λειτουργία της αυτοκρατορίας. Πολλές αντίστοιχες ανακαλύψεις σε διάφορα σημεία της αυτοκρατορίας μάς βοηθούν να κατανοήσουμε τον βαθμό στον οποίο τα θεάματα αυτά αποτελούσαν μείζον χαρακτηριστικό του ρωμαϊκού κόσμου, όπως επιβεβαιώνουν τα δεκάδες αμφιθέατρα που εμφανίστηκαν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Δυτικής αυτοκρατορίας, μέχρι να ακολουθήσουν και αυτά, μαζί με το Κολοσσαίο, την τελική πτώση της, προς τα τέλη του 5ου μ.Χ. αιώνα.

In the 1st century AD, the biggest amphitheatre ever built was erected in the heart of Rome. The Colosseum, planned by the emperor Vespasian so that he could cement his new dynasty's hold on power, could count on the technical genius of the Romans in order to seduce the people of Rome as well as recently conquered peoples. But the Colosseum is not just a monument, it is a place meant for spectacles, to be watched by some 50.000 spectators, where the imperial administration is charged with entertaining the "plebs romana". These spectacles, assisted by the emperor, play a major role in the political functioning of the Empire. Other discoveries, in numerous locations of the former Empire, help us realise the extent to which such spectacles were a major feature of the Roman world, in both cultural and financial terms, as also attested by dozens of amphitheatres which sprang up throughout the western parts of the Empire before the fall of the entire Empire towards the end of the 5th century AD, when they all, including the Colosseum, followed suit.

Κάτω από έναν ουρανό

Under a sky

ΑΙΓΥΠΤΟΣ | EGYPT, 2015, 40'

σκηνοθεσία | director: **Yamen Balkeh**

παραγωγή | production: **Yamen Balkeh, High Cinema Institute**

διανομή | distribution: **Yamen Balkeh**

Πολλοί Σύριοι μετανάστες αγωνίζονται κάθε μέρα στην προσπάθεια να συνηθίσουν το νέο τους σπίτι, τη νέα τους πατρίδα. Το Κάιρο είναι μία από τις εκατοντάδες πόλεις που τους καλωσόρισαν, προσφέροντάς τους ασφάλεια, σιγουριά και καλές συνθήκες ζωής.

Στην ταινία, Σύριοι που ζουν στο Κάιρο μιλούν για τους προβληματισμούς τους σχετικά με τη νέα τους ζωή. Πώς αισθάνονται που έχασαν την πατρίδα τους εξαιτίας του μοιραίου πολέμου; Έχουν καταφέρει να προσαρμοστούν σωματικά και ψυχικά στον νέο τρόπο ζωής και είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τις νέες προκλήσεις;

Many Syrian immigrants struggle every day trying to get used to the new home, the new land. Cairo is one of their hundreds new lands that welcomed them to find safety and security with good life conditions.

In this documentary movie, Syrians in Cairo talk about their inner conflicts towards their new life. How do they feel about losing Syria because of the present fatal war, and have they succeeded mentally and physically in adapting the new culture and accepted the new challenges?

Το αίνιγμα του Μεγάλου Μενίρ

The enigma of the Great Menhir

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2016, 52'

σκηνοθεσία | director: **Marie-Anne Sorba, Jean-Marc Cazenave**
παραγωγή | production: **Fred Hilgermann Films**
διανομή | distribution: **Fred Hilgermann Films**

Πριν από 7.000 χρόνια, στις ακτές του Ατλαντικού οι άνθρωποι έστησαν χιλιάδες όρθιους ογκόλιθους, πάνω στους οποίους χάραξαν μυστηριώδη σύμβολα. Μια διεθνής ομάδα επιστημόνων με επικεφαλής τον Γάλλο αρχαιολόγο Serge Cassen, κατόρθωσε να αποκωδικοποιήσει αυτήν τη γλώσσα των συμβόλων, που χαραχθηκε πάνω στην πέτρα. Ανάμεσα στην ιστορία και τον μύθο, αυτά τα αρχαία σύμβολα μας διηγούνται την ιστορία που συνδέει τους προϊστορικούς πολιτισμούς του Ατλαντικού: την ιστορία των πρώτων θαλασσοπόρων...

7.000 years ago, people from the Atlantic shores erected thousands of big standing stones, on which they carved mysterious signs. An international team of scientists led by the French archaeologist Serge Cassen, succeeded in deciphering this symbolic language engraved in the stone. Between history and myth, those ancient signs tell us a common story to all Atlantic cultures during Prehistory: the story of the first sailors ever...

Δραπετεύοντας από την Ρίγα Escaping Riga

ΛΕΤΟΝΙΑ | LATVIA, 2014, 70'

σκηνοθεσία | director: **Davis Samaris**
παραγωγή | production: **Mistrus Media**
διανομή | distribution: **Taskovski Films**

Ένας φλύαρος φιλόσοφος και ένας υπερόπτης σκηνοθέτης προσπαθούν να επιβιώσουν ανάμεσα σε έναν τσάρο, έναν βασιλιά, τον Χίτλερ και τον Στάλιν.

Δύο νεαρά αγόρια αναγκάζονται να φύγουν από τη γενέτειρά τους, την Ρίγα, καθώς ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος μετασχηματίζει τον υπάρχοντα κόσμο. Αργότερα, θα αποδειχθεί ότι αυτά τα δυο αγόρια είναι δύο από τις εξέχουσες προσωπικότητες του 20ού αιώνα: ένας κορυφαίος σκηνοθέτης κομμουνιστικών φιλμ και ένας διακεκριμένος στοχαστής της Βρετανικής Αυτοκρατορίας.

Αστείες, θανατερές, λυπητερές και ελκυστικές περιπέτειες εκτυλίσσονται στο διά βίου ταξίδι τους μέχρι να γίνουν ιδιοφυίες. Αυτή η ιστορία αποκαλύπτει τα μυστικά των εξαιρετικά παράλληλων βίων και της φιλίας μεταξύ του Sergei Eisenstein και του Isaiah Berlin με φόντο τα δραματικά γεγονότα του πρώτου μισού του 20ού αιώνα.

A garrulous philosopher and a flamboyant film director trying to survive the extremes of life somewhere between a tsar, a king, Hitler and Stalin.

Two young boys are forced to escape their native city of Riga as the First World War is transforming the existing world. Later these same boys turn out to be among the most extraordinary personalities of the previous century: one becomes a leading commie film director and the other a mentor to the entire British Empire.

Funny, deadly, sad and sexy adventures follow on their lifelong journey to become geniuses. This story will reveal the secrets of the remarkably parallel lives of and friendship between Sergei Eisenstein and Isaiah Berlin against the backdrop of the dramatic events of the first half of the 20th century.

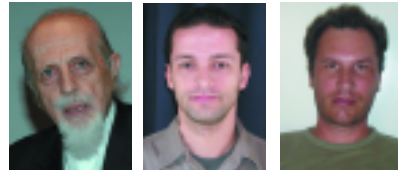

Είχαν άραγε ατμοκίνητη υδραντλία οι Πτολεμαίοι;

Did the Ptolemies have a steam-powered force-pump?

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 17'

σκηνοθεσία | director: **Θ.Π. Τάσσιος, Γ. Πολύζος, Ν. Μήκας** | **Th.P. Tassios, G. Polyzos, N. Mikas**
 παραγωγή - διανομή | production - distribution: **ΔΕΠΑ | DEPA**

Τις τελευταίες δεκαετίες, χάρις στις διεθνείς και τις ελληνικές έρευνες, έχει αποδειχθεί ακόμη σαφέστερα ότι η τεχνολογία αποτελούσε έναν μέγιστο τομέα του Αρχαιοελληνικού Πολιτισμού –από την Μυκηναϊκή έως την Ελληνιστική Εποχή.

Η Ελληνιστική περίοδος, ιδίως, συνιστά και την κορύφωση της αρχαιοελληνικής τεχνολογίας –σε τέτοιον βαθμό ώστε να τίθεται συχνά το ερώτημα «γιατί άραγε δεν έγινε η βιομηχανική επανάσταση στην Αλεξάνδρεια;»

Ένα τεράστιας επιστημονικής και (δυσνητικώς) παραγωγικής σημασίας, επίτευγμα των Αλεξανδρινών είναι η αεραντλία που κινείται με αιολική ενέργεια –έργον του Ήρωνος του Αλεξανδρινού. Πρόκειται ίσως για την πρώτη πλήρη μηχανή της Ανθρωπότητας, η οποία μάλιστα δεν κινείται με την ενέργεια δούλων ή ζώων.

Η ταινία έχει σκοπό να δείξει (ιστορικά και κατασκευαστικώς) ότι η ως άνω μηχανή ήταν και ευχερέστατα τροποποιήσιμη από τους Αλεξανδρινούς, ώστε να γίνει Ατμοκίνητη Υδραντλία –η εμβληματική δηλαδή μηχανή της βιομηχανικής επανάστασης στην Αγγλία. Αλλά δεν πρόλαβαν...

During the past decades, international and Greek research efforts have shown even more definitively that technology constituted a major part of Ancient Greek civilisation, from Mycenaean to Hellenistic times.

The Hellenistic period in particular represents the high point of this technological evolution, so much so that the question is raised of why the industrial revolution did not take place in Alexandria.

A device of immense scientific and potentially practical importance of the Alexandrines is the air-pump driven by wind power, invented by Heron of Alexandria. This is perhaps the first complete machine in the history of humankind, one which is not, in fact, driven by human (slave) or animal.

The film aims to show, in both historical and engineering terms, that this machine could have easily been modified by the Alexandrines into a steam-powered water-pump, the hallmark, in other words, of the English industrial revolution. But time was not on their side...

Άρτεμις και Ακταίων

Artemis-Actaeon

ΗΠΑ | USA, 2012, 1'30"

σκηνοθεσία | director: **φοιτητική ταινία | student project**
 παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Katherine A. Schwab**

Μικρού μήκους ταινία γυρισμένη από φοιτητές στο πλαίσιο των μαθημάτων Ελληνικής Τέχνης της καθηγήτριας Katherine Schwab στο Fairfield University, το φθινόπωρο του 2012. Η ταινία αναφέρεται στον μύθο του Ακταίωνα και της Αρτέμιδος.

«Αντλώντας έμπνευση από τις μικρού μήκους ταινίες Γερμανών φοιτητών, που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του φεστιβάλ ΑΓΩΝ, τον Μάιο του 2012, σκέφτηκα ότι οι φοιτητές μου θα μπορούσαν να εμβαθύνουν στην κατανόηση του ελληνικού πολιτισμού, μέσα από μια ταινία. Ο κανονισμός ήταν αυστηρός: ο προϋπολογισμός έπρεπε να είναι μηδενικός, μπορούσαν να δανειστούν κάμερες από τη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου, τα γυρίσματα μπορούσαν να γίνουν μόνο μέσα στον χώρο του Πανεπιστημίου, το θέμα της ταινίας έπρεπε να σχετίζεται με τα εκμαγεία-αντίγραφα του Πανεπιστημίου και η διάρκεια δεν μπορούσε να ξεπερνάει τα 90 δευτερόλεπτα. Το τελικό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα αντικατοπτρίζει τις δημιουργικές προοπτικές των φοιτητών του Πανεπιστημίου μας». Katherine Schwab

ARTEMIS-ACTAEON examines the discovery of Artemis and punishment of Actaeon.

"Short film made by students in my Greek Art class taught in fall 2012. Inspired by German students films screened in AGON 2012, I thought our students might enhance their understanding of Greek culture in antiquity through film. Several restrictions were imposed on the students: no money could be spent, they were to borrow flip cameras from the university library, filming could take place only in our Campus, they had to make a visual connection to one of our historic plaster casts and the duration could not exceed 90 seconds. The resulting short films reflect creative and nuanced perspectives by university students". Katherine Schwab

On.Off.

On.Off.

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 13'

σκηνοθεσία | director: **Ομάδα Προκιμαντέρ Animart 2014 | Animart Documentary Team 2014**
 παραγωγή | production: **Βασίλης Λουλές | Vassilis Loules, 3lamp Productions, Art/European Animation Center**

«Στο χωριό, στο Μονοδένδρι», έξι κάτοικοι του χωριού καθώς και ο ποιητής Μιχάλης Γκανάς, παρατηρώντας το φυσικό φως που αναβοσβήνει τις καλοκαιρινές νύχτες, μιλούν για τις αναμνήσεις τους, τον έρωτα, τον θάνατο και την ελπίδα. Μέσα από τους νόμους της φύσης εξελίσσονται αλληγορικά οι ιστορίες των πρωταγωνιστών. Ιστορίες με παιδικά παιχνίδια, τραγούδια ή απλά μια απορία που πάντα παραμένει: «μα από πού αυτό το φως»;

"In village, in Monodendri", six residents of the village, along with the poet Michalis Ganas, observe the natural light that shimmers during the summer nights and talk about their memories, about love, death and hope. The protagonists' stories develop through allegorical connections with the laws of the nature. Stories about childhood games, songs or just a simple question that remains: "But where does this light come from?"

Οι δρόμοι του κινηματογράφου

Cinema Road

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 15'

σκηνοθεσία | director: **Νίκος Θεοδοσίου | Nikos Theodosiou**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **NEANIKO ΠΛΑΝΟ, Νίκος Θεοδοσίου | NEANIKO PLANO, Nikos Theodosiou**

Το 2015 σηματοδοτεί το τέλος της αναλογικής προβολής στους κινηματογράφους. Η ταινία είναι ένα σύντομο σχόλιο για τα 120 χρόνια του κινηματογράφου.

2015 marks the end of the celluloid and analogue projection in cinemas. This documentary is a sort of notes here and there for 120 years of cinema, a nostalgic feeling about something is going away and a question mark about its future.

Ο φύλακας-άγγελος του νερού

The guardian angel of water

IRAN | IRAN, 2010, 18'

σκηνοθεσία | director: **Talayeh Atlasi**

παραγωγή | production: **Iranian Youth Cinema Society (IYCS)**

διανομή | distribution: **Talayeh Atlasi**

Οι συνέπειες της θαλάσσιας μόλυνσης στον τρόπο ζωής και τον πολιτισμό των κατοίκων του νησιού Kharg, στο νότιο Ιράν.

The story of changing culture and lifestyle of Kharg Island people (in south of Iran) by water pollution of the sea.

Fragile

Fragile

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 12'

σκηνοθεσία | director: **Μαρία Λεωνίδα | Maria Leonida**
 παραγωγή | production: **Διάδρασις, Μαρία Λεωνίδα | Diadrasis, Maria Leonida**
 διανομή | distribution: **Διάδρασις | Diadrasis**

Η μεταφορά ενός αγάλματος από το Αρχαιολογικό Μουσείο της Νικόπολης γίνεται αφορμή για να ακούσουμε την ιστορία του. Η σκηνοθέτης περπατά άορατη ως επισκέπτρια και είναι η μόνη που ακούει το άγαλμα. Συνομιλούν και μονολογούν. Μόνοι, περιστασιακοί μέτοχοι σε αυτή τη συγκυρία οι μεταφορές· ευσυνείδητοι και εξαιρετικά προσεκτικοί, κάνουν εν αγνοία τους κάτι τρομακτικό: την «αποκεφαλίζουν» με χειρουργική ακρίβεια, την σαβανώνουν, αφού προσεκτικά την καταμετρήσουν. Είναι μια ζωντανή-νεκρή· η ανάμνηση μιας γυναίκας ή μιας στιγμής της ιστορίας;

A small museum hides many more stories than one would think. A few weeks before its transfer to a new one, the old fashioned museum of Roman Nikopolis in Western Greece experienced a unique disturbance of its everyday silence: the breakdown and transport of a life size Athena statue by a group of professional packers. This event gives us the chance to listen to the statue's voice and to hear her secret dialogue with the director of the film who wonders about the visions and testimonies the statue might have from her existence throughout history.

Το αίνιγμα της Σπηλιάς των Νεράιδων

The enigma of the cave of fairies

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 52'

σκηνοθεσία | director: **Marc Azéma**
 παραγωγή | production: **Passé Simple**
 διανομή | distribution: **Passé Simple**

Το ντοκιμαντέρ εστιάζει στην τοποθεσία που χαρακτηρίζει τα περικόρια της Αρλ, εδώ και εκατομμύρια χρόνια: το Βουνό των Χορδών. Οι μεγαλιθικοί τάφοι που κατασκευάστηκαν ολόγυρα στο βουνό και ο μεγάλος τόπος λατρείας, το Σπήλαιο των Νεράιδων, λαξευμένο στην κορυφή του, χτίστηκαν από αρχιτέκτονες του τέλους της προϊστορίας, αντάξιους των διαδόχων τους της αρχαιότητας ή του Μεσαίωνα. Με τους καλυμμένους διαδρόμους δεκάδων μέτρων, με τα μενίρ και τα ντολμέν, τα προϊστορικά μνημεία του Βουνού των Χορδών είναι μοναδικά στην Μεσόγειο και συναγωνίζονται τα μεγαλιθικά μνημεία στην Βρετανία και αλλού. Αλλά σε τι αποσκοπούσαν; Το αινιγματικό σπήλαιο των Νεράιδων θα αποκαλύψει τελικά όλα τα μυστικά του στους αρχαιολόγους του 21ου αιώνα, που ήρθαν για να το εξερευνήσουν; Το ντοκιμαντέρ ολοκληρώνεται με μια αναπαράσταση βασισμένη στα σχέδια του Jean-Claude Golvin.

This documentary film focuses on a site which has marked the landscape of the area around Arles, in France, for millennia: the Mount of Chords. The megalithic graves built all around the mountain and the great sanctuary, the Cave of Fairies, dug out at its summit, were created by architects of late Prehistory worthy of their successors of ancient or medieval times. Covered walkways and galleries tens of metres long, menhirs and dolmens: all these prehistoric monuments of the Mount of Chords are nowhere else to be found in the Mediterranean and rival the megalithic complexes in Brittany and elsewhere. But what was their function? Will the enigmatic Cave of Fairies finally reveal its secrets to the 21st-century archaeologists who have come looking for answers? A virtual reconstruction based on drawings by Jean-Claude Golvin concludes the film.

Ιστορικό Αρχείο - Μουσείο Ύδρας

Historical Archives - Museum of Hydra

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2016, 33'

σκηνοθεσία | director: **Πάνος Ζενέλης | Panos Zenelis**
 παραγωγή | production: **Ιστορικό Αρχείο - Μουσείο Ύδρας |**
Historical Archives - Museum of Hydra
 διανομή | distribution: **Mecano Film**

Η προβολή της ιστορικής μνήμης είναι καθοριστική σαν μέσο επικοινωνίας και γνωριμίας κάθε τόπου με τους επισκέπτες του. Το Ιστορικό Αρχείο-Μουσείο Ύδρας είναι ένας σημαντικός πολιτιστικός φορέας αλλά και ένας χώρος του πνεύματος και της τέχνης πανελληνίας εμβέλειας. Ένας ξεχωριστός χώρος συνδυασμού πολιτιστικής, πνευματικής και συναισθηματικής πλήρωσης. Στο ντοκιμαντέρ δεν κάνουμε μόνο μια περιήγηση στους χώρους του. Επιχειρούμε να προσεγγίσουμε προσεκτικά και με παρατηρητικότητα τα εκθέματά του. Και κυρίως να στοχαστούμε –μαζί σου θεατή– για μια ολόκληρη εποχή!

Ο J. Breschand γράφει: «Κοιτάζω σημαίνει προσεγγίζω. Κινηματογραφώ σημαίνει παρατηρώ. Σημαίνει διεισδύω στον πυρήνα ενός γεγονότος ή ενός τόπου».

The highlighting of historical memory defines the way in which a place communicates and makes itself known to its visitors. The Historical Archives - Museum of Hydra is an important cultural institution as well as a place for the intellect and the arts with a national reach; a special place which combines cultural, spiritual and emotional fulfilment. In this documentary, we tour the premises but also attempt to focus, with great care and detailed observation, on its exhibits. Above all, we aim to reflect –with each one of you, the viewers– on an entire era!

J. Breschand writes: "Looking means approaching. Filming means observing. It means penetrating into the core, the heart of events and places".

Τα σπίτια με τις εικόνες

The picture houses

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 40'

σκηνοθεσία | director: **Claude Delhaye**
 παραγωγή | production: **CNRS Images**
 διανομή | distribution: **CNRS Images**

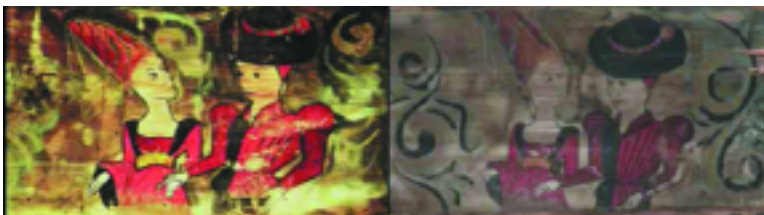

Σε όλη την έκταση του μεσογειακού τόξου, κατά το τέλος του Μεσαίωνα, πρίγκιπες, αρχιερείς, ευγενείς και μεγαλέμποροι παρήγγελλαν για τις κατοικίες τους μεγαλοπρεπείς διακοσμήσεις, μέρος των οποίων ήταν και ζωγραφισμένες οροφές, πραγματικά αριστουργήματα.

Οι ιστορικοί Monique Bourin και Pierre-Olivier Dittmar, μαζί με πλήθος ειδικών συντηρητών και αρχαιολόγων, μας βοηθούν να ανακαλύψουμε το νόημα και την κοινωνική λειτουργία των ζωγραφικών αυτών εικόνων. Για τον οικοδεσπότη, αποτελούν τη σκηνοθεσία της καθημερινής του ζωής, ταυτόχρονα όμως προορίζονται για τα μάτια όσων «εισδύουν» στις διακοσμημένες αίθουσες της οικίας, αποτελώντας έτσι μακρινούς προγόνους των «τόιχων» του Facebook!

At the end of the Middle Ages, throughout the Mediterranean basin, princes, prelates, noblemen and great merchants, all commissioned for their residences great decorative schemes, in which the painted ceilings are true masterpieces.

The historians Monique Bourin and Pierre-Olivier Dittmar, as well as many conservators, archaeologists and restorers, help us discover the meaning and social function of these images in the medieval domestic universe. In fact, these images constitute for the commissioning patrons a "mise-en-scène", a staged display of themselves in their daily activities, but at the same time, like distant ancestors of Facebook "walls", they are also meant for the eyes of all those who visit the decorated rooms.

Η μεγάλη θεά της Κύπρου

The great goddess of Cyprus

ΚΥΠΡΟΣ | CYPRUS, 2014, 80'

σκηνοθεσία | director: **Σταύρος Παπαγεωργίου | Stavros Papageorgiou**
 παραγωγή | production: **Σταύρος Παπαγεωργίου | Stavros Papageorgiou**
 διανομή | distribution: **Tetraktys Films**

Χίλια εξακόσια χρόνια πριν, το φημισμένο ιερό της Μεγάλης Θεάς της Κύπρου στην Παλαίπαφο σίγησε: ο απόηχος όμως της λατρείας της συνέχισε να σιγοκαίει μες στον χρόνο. Σήμερα ικνηλατούμε τα απομεινάρια της παρουσίας της Κύπριας θεάς στον τόπο που την γέννησε και την λάτρεψε ως την εξέχουσα θηλυκή αρχή. Με οδηγό την αρχαιολογική τεκμηρίωση μεταφερόμαστε πίσω στον χρόνο, διερευνώντας γνωστές και άγνωστες πτυχές της λατρείας της Αφροδίτης στην Κύπρο. Κύριος συνοδοιπόρος στο συναρπαστικό μας ταξίδι, η διεθνούς κύρους Γαλλίδα αρχαιολόγος Δρ Jacqueline Καραγιώργη.

Six thousand years ago, the famous sanctuary of the Great Goddess of Cyprus in Palaepaphos was silenced, but the overtones of her worship continued to resonate through time. Today we trace the remnants of the presence of the Cypriot Goddess on the land she was born and adored as the reigning feminine authority. Guided by archaeological evidence, we travel back in time, to investigate known and unknown aspects of the worship of Aphrodite in Cyprus. Dr. Jacqueline Karageorghis, an internationally renowned French Archaeologist, is our main fellow traveller in this breathtaking journey.

Στην άκρη του Αιγαίου, Καστελλόριζο On the edge of the Aegean, Castellorizo

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 51'

σκηνοθεσία | director: **Ειρήνη Σαρίογλου, Άγγελος Κοβότσος |
Irimi Sarioglou, Angelos Konotsos**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **ΙΔ.ΙΣ.ΜΕ. Ελληνικό Ίδρυμα
Ιστορικών Μελετών | Hellenic History Foundation**

Στο ντοκιμαντέρ παρουσιάζεται, με αφηγηματική γλαφυρότητα, η ιστορική πορεία του Καστελλόριζου, ενός νησιού που στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ού αιώνα όχι μόνο έσφυζε από ζωή αλλά αποτελούσε κι ένα από τα μεγαλύτερα εμπορικά και ναυτικά κέντρα της ανατολικής μεσογείου.

Το ντοκιμαντέρ βασίζεται στο βιβλίο του Νικολάου Γ. Παππά «Στην άκρη του Αιγαίου, Καστελλόριζο 1890-1948», στο ημερολόγιο «Ιστορίες του Καστελλόριζου» της Χριστίνας Ευστρατιάδου, γερónτισσας Καστελλοριζιάς, καθώς επίσης και σε αρχειακό υλικό του ΙΔ.ΙΣ.ΜΕ., της ΕΡΤ, αλλά και σε πλούσιο οπτικοακουστικό αρχειακό υλικό, που πρώτη φορά παρουσιάζεται στο κοινό.

The documentary narrates the recent history of Castellorizo island, describing the most important events from the end of the 19th century until its unification to Greece, in 1948. This documentary is a tribute to the history of the island, as it tries to promote the great cultural, historic and economic heritage of Castellorizians.

Όταν ο Homo Sapiens έφτιαχνε ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ

When Homo Sapiens was creating movies

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2015, 52'

σκνοθεσία | director: **Marc Azéma, Pascal Cuissot**

παραγωγή | production: **MC4**

διανομή | distribution: **ZED**

Η ταινία μάς οδηγεί χιλιάδες χρόνια πίσω, στην παλαιολιθική τέχνη, όπου αναζητούνται τα πρώτα ίχνη του κινηματογράφου. Σας φαίνεται περίεργο; Δεν είναι καθόλου!

Μια νέα ανάγνωση των έργων ζωγραφικής και χαρακτικής των ανθρώπων των σπηλαίων αποκάλυπτε κίνηση των ζώων που απεικονίζονται στους τοίχους, θεμελιώδες βήμα προς τον κινηματογράφο των κινουμένων σχεδίων. Προς το τέλος της παλαιολιθικής εποχής, ένας απίστευτος μηχανισμός αναπαραγωγής των εικόνων κάνει την εμφάνισή του εκπλήσσοντας τους ειδικούς του κινηματογράφου. Και δεν είναι μόνο αυτό. Οι άνθρωποι των σπηλαίων καταπιάνονταν ακόμη και με τη γραφική αφήγηση: έναν τρόπο να διηγούνται ιστορίες με εικόνες και ήχους όπως στο σινεμά, αλλά χωρίς να βάζουν τον θεατή στην... κινηματογραφική αίθουσα.

Μια συναρπαστική έρευνα, στην καρδιά του πολιτιστικού DNA της ανθρωπότητας.

This documentary takes viewers on a journey through 20.000 years of Palaeolithic art, in search of the first traces of cinema. Does it sound far-fetched? Not at all!

A new reading of the paintings and engravings done by prehistoric humans reveals a depiction of movement of the animals on cave walls, a major step towards animation films. Towards the end of the Palaeolithic Period, an incredible mechanism of image reproduction evolved, to the utter amazement of contemporary cinema experts. And there's more; cavemen would also employ graphic narratives, i.e. a way of narrating stories through images and sounds, just like in cinema, but without asking viewers to... take a seat.

A fascinating research, at the heart of humanity's cultural DNA.

Τα «Ελγίνεια» και η Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας

The “Elgin Marbles” and the Academy of Florence

ΙΤΑΛΙΑ | ITALY, 2010, 20’

σκηνοθεσία | director: **Massimo Becattini**
 παραγωγή | producer: **Massimo Becattini**
 διανομή | distribution: **Accademia Belle Arti di Firenze**

Τα Μάρμαρα του Παρθενώνα, τα αποκαλούμενα «Ελγίνεια» εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο ενδιαφέροντος, λατρείας αλλά και διαρκούς διαμάχης με το Βρετανικό Μουσείο.

Από το Λονδίνο, τα γύψινα εκμαγεία-αντίγραφα των Μαρμάρων έφτασαν σε όλες τις σημαντικές Ακαδημίες Καλών Τεχνών και συλλογές της Ευρώπης. Πριν ακόμα φτάσουν στην Ρώμη και την Βενετία, έφτασαν στην Φλωρεντία τον Ιούνιο του 1818 –49 κιβώτια με τα εκμαγεία του Παρθενώνος– με παραλήπτη τον Άγγλο πρέσβη. Τα εκμαγεία των Μαρμάρων φιλοξενούνται ακόμα στο κτήριο της Ακαδημίας, όμως, 200 χρόνια μετά, η σκόνη και οι ατμοσφαιρικοί ρύποι έχουν προκαλέσει εκτεταμένες φθορές, μαυρίζοντας και αλλοιώνοντας τις μορφές τους. Ξεκίνησε έτσι, μια μακρά και λεπτή διαδικασία συντήρησης και αποκατάστασής τους, που περιλάμβανε τα συμπλέγματα Δήμητρας-Περσεφόνης και Διώνης-Αφροδίτης. Με το πέρας των εργασιών τα δύο εκθαμβωτικά εκμαγεία του 18ου αιώνα αποκαλύφθηκαν εκ νέου.

Τα γλυπτά του Φειδία υπήρξαν ένα «σχολείο για την ανθρωπότητα» τον Χρυσό Αιώνα του Περικλή και υμνήθηκαν από Έλληνες και Λατίνους ιστορικούς. Το οξυδερκές αυτό δώρο του Μεγάλου Δούκα Φερδινάνδου της Τοσκάνης, διατηρεί έως σήμερα ανέπαφη την εκπαιδευτική του αξία για όλους όσους προσεγγίζουν την Τέχνη.

Regarded as one of the masterworks of the British Museum, the so-called “Elgin Marbles” remain to this day an object of curiosity, reverence but also endless strife.

From London, the plaster casts of the Elgin Marbles found their way into all the important Academies and art collections of Europe. Thus, before Rome and Venice, they reached Florence, in June 1818: 49 cases containing the Parthenon casts, “to the care of the English ambassador”. The Elgin casts are still housed in the Florentine Accademia, but 200 years later, the dust and chemical agents in the air have blackened and marred their forms, making them in some cases barely recognisable. Thus, a long and delicate restoration process was planned, which included work on the Demeter-Persephone and Dione-Aphrodite groups of figures. Upon completion of the conservation work the two magnificent plaster casts of the Ottocento were revealed once more and seen in a new light.

Phidias’ sculptures constituted a “school for the world” in the age of Pericles, praised by Greek and Roman historians alike; this far-sighted gift to the city of Florence by Grand Duke Ferdinand still maintains quite intact its educational value for all those who wish to acquaint themselves with the Arts.

Από πηλό

Pottery Poetry

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2012, 46'

σκηνοθεσία | director: **Δημήτρης Γκουζιώτης | Dimitris Gouziotis**
 παραγωγή | production: **Δήμητρα Μπέση | Dimitra Bessi**
 διανομή | distribution: **Tetraktys Films**

Ένα ντοκιμαντέρ για τους τελευταίους αγγειοπλάστες της Αίγινας.

Η πρώτη ύλη: αρχαία Γη της Αίγινας, σπάνιος άργιλος. Κάτω από τον ναό της Αφαιάς Αθηνάς, οι τελευταίοι τεχνίτες του Μεσαγρού πλάθουν μια γλώσσα από πηλό, αρχαία.

Ο Νεκτάριος και ο Γιώργος Γκαρής, οι τελευταίοι παραδοσιακοί αγγειοπλάστες της Αίγινας, συνεργάστηκαν με τον σκηνοθέτη Δημήτρη Γκουζιώτη στη δημιουργία μιας ταινίας σε μια προσπάθεια πλήρους καταγραφής όλης της διαδικασίας παραγωγής, όχι μόνο του περιήφημου Αιγινήτικου καναπιού, αλλά και άλλων αντικειμένων. Από την εξόρυξη του αργιλικού χώματος και την επεξεργασία του σε πηλό έως το πλάσιμό του και την μορφοποίησή του στον τροχό ή στα καλούπια και από εκεί στο φούρνισμα, την εφυάλωση και στο δεύτερο φούρνισμα. Μια τέχνη φαινομενικά απλή και ταπεινή, η οποία όμως είναι άρρηκτα δεμένη με την τεχνική και την αισθητική της ελληνικής μεσογειακής υπαίθρου, μια τέχνη που φέρει το πνεύμα της επαφής και της αγάπης προς τη φύση: χώμα και νερό, αρκούν, ακόμη και σήμερα, για να μπορέσει ο καλλιτέχνης να δημιουργήσει, να ομορφύνει και να δροσίσει τον κόσμο με τον δικό του τρόπο.

The film presents the whole procedure of mining, selecting and elaborating the unique clay of Aigina. It continues by showing in every detail, its transformation into ceramic objects of high durability with unique properties and exquisite plastic beauty. The two last traditional pottery makers of Aigina gladly accepted to present the ways and their job's secrets, in order to create a visual documentation for future generations, since their art is unfortunately not taught anymore.

Without it being an educational film, the documentary "Pottery Poetry" approaches this magical procedure in awe. Through their creations, the poetry of creativity from mud emerges, filled with symbolisms and references to the clear relationship of the artists with the island's environment, where they live and create unique forms and shapes which endure through time. How long will these last traditional pottery makers continue to be creative in such a difficult, archetypal artistic work, were all happens with clear eyes, with the hands, the soil, the wood and the fire?

Κυπριακή Μεσαιωνική Εφυσλωμένη Κεραμική Cypriot Medieval Glazed Pottery

ΚΥΠΡΟΣ | CYPRUS, 2013, 41'

σκηνοθεσία | director: **Πασχάλης Παπαπέτρου | Paschalis Papapetrou**
 παραγωγή | production: **Anadysis films**
 διανομή | distribution: **Anadysis films**

Στη Μεσαιωνική Κύπρο, στις αρχές του 13ου αιώνα και ενώ το νησί βρίσκεται ήδη υπό την κυριαρχία των Λουζινιανών, εμφανίζεται ένα καινούργιο είδος κεραμικής, που χαρακτηρίζεται από μια ιδιαίτερη και όμορφη διακόσμηση με κυρίαρχα χρώματα το καφέ-κίτρινο και το πράσινο. Η στιλπνή υαλωμένη επιφάνεια που διακρίνει το είδος αυτό της κεραμικής, της προσέδωσε τον χαρακτηρισμό «εφυσλωμένη».

Μια περιδιάβαση στα μεσαιωνικά εργαστήρια κατασκευής εφυσλωμένων αγγείων στην Πάφο, στην Έγκωμη και στην Λάπηθο. Η μελέτη της νεότερης εφυσλωμένης κεραμικής της Λαπήθου θα μπορούσε να βοηθήσει στην κατανόηση της τεχνικής της κατασκευής των μεσαιωνικών εφυσλωμένων αγγείων της Κύπρου.

In Medieval Cyprus, at the beginning of the 13th century, when the island was already under the Frankish Lusignan dynasty, a new kind of pottery appears, characterized by a distinctive and attractive decoration with predominant colours being brown, yellow and green. The characteristic bright glazed surface of the pottery gave it its name.

The main medieval glazed pottery workshops known to us today are those of Paphos, Engomi and Lapithos. The study of contemporary glazed pottery, particularly in Lapithos, could help us to understand the techniques used in making the medieval glazed pots of Cyprus.

Φωτογραφίζοντας το αόρατο

Photographing the invisible

ΓΑΛΙΑ | FRANCE, 2012, 13'

σκηνοθεσία | director: **Raymond Collet**

παραγωγή | production: **CEAlex**

διανομή | distribution: **Editions Harpocrate**

Η αναζήτηση για το αόρατο, που πάντα κέντριζε την περιέργεια των ανθρώπων, ενδιαφέρει και τους αρχαιολόγους.

Φωτογραφίες κτερισμάτων, τάφων, σαρκοφάγων, μوميών αφήνουν στη φαντασία τα ζωγραφικά στοιχεία που έχουν χαθεί. Ωστόσο, ορισμένες τεχνικές λήψης και τρόποι επεξεργασίας εικόνων, επιτρέπουν να γίνουν ορατά ίχνη που εξαφανίστηκαν εδώ και αιώνες.

Οι τοίχοι στις κατακόμβες Κόμ el-Chougafa στην Αλεξάνδρεια, οι μούμιες της ερήμου Takla-Makan στην Κίνα, ακόμα και μια ετρουσική σαρκοφάγος στην Ιταλία, μετά από έκθεση σε μαύρο φως και επεξεργασία με συντονισμένη χρήση της ψηφιακής φωτογραφίας, αποκαλύπτουν εικονογραφικό πλούτο που δεν θα υποψιαζόμασταν ποτέ με γυμνό μάτι. Ο André Pelle, μηχανικός έρευνας στο CNRS (Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών της Γαλλίας), μας οδηγεί στα όρια του αόρατου, μεταξύ αρχαιολογίας, φυσικής και τέχνης.

Man has always been intrigued by what he cannot see. This search for the invisible is also of interest to archaeologists.

Photographs of objects, of tombs, of sarcophagi, of mummies all leave us imagining what visual elements have disappeared. Nowadays, certain photographic and image processing techniques can make visible that which had disappeared centuries ago.

Using black light and then intricate exploitation of digital photography, the walls of the catacombs of Kom el-Shougafa in Alexandria, the mummies of the Taklamakan Desert in China, and an Etruscan sarcophagus all reveal a pictorial complexity that is barely perceptible to the naked eye. André Pelle, a researcher engineer with the French National Scientific Research Centre, recounts this adventure and leads us into the invisible, between archaeology, physics and art.

Malagne: η γαλλο-ρωμαϊκή

Malagne, a Gallo-Roman villa

ΒΕΛΓΙΟ | BELGIUM, 2014, 18'

σκηνοθεσία | director: **Philippe Axell**
 παραγωγή | production: **Axell Communication & Entertainment**
 διανομή | distribution: **Axell Communication & Entertainment**

Η Françoise Fontaine είναι αρχαιολόγος αλλά δεν αρκείται μόνο στην έρευνα του παρελθόντος. Το βιώνει καθημερινά καθώς διαχειρίζεται έναν γαλλο-ρωμαϊκό χώρο πειραματικής αρχαιολογίας κοντά στο Rochefort, στο Βέλγιο. Ένας πραγματικός τόπος πειραματισμού, όπου όλες οι τεχνικές της χειροτεχνίας και της γεωργίας της γαλλο-ρωμαϊκής εποχής εφαρμόζονται δίπλα στα κατάλοιπα μιας εντυπωσιακής έπαυλης, που αποτελεί το αντικείμενο συνεχούς μελέτης, ανακατασκευής και ψηφιακής αναπαράστασης.

Françoise Fontaine is not just another archaeologist; she does not just dig into the past, she literally lives in it. In the vicinity of Rochefort in Belgium, she runs a Gallo-Roman estate where experimental archaeology is practised, a place of true experimentation where all the crafts and agricultural techniques of the Gallo-Roman era are put to use, next to the remains of an impressive Gallo-Roman villa which is an object of constant study and virtual reconstructions.

Off-History

Off-History

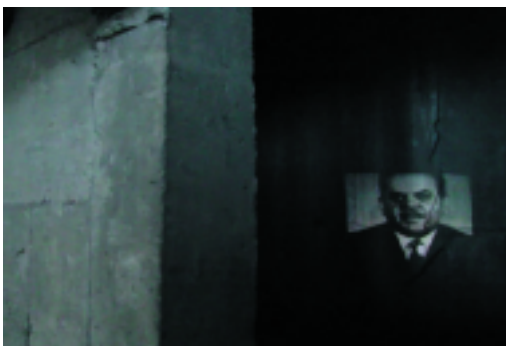
ΔΑΝΙΑ | DENMARK, 2014, 19'

σκηνοθεσία | director: **Selini Halvadaki**
παραγωγή | production: **Selini Halvadaki**

Μέσα από την ιστορία ενός εγκαταλειμμένου κτηρίου η ταινία ερευνά την παρούσα οικονομική και κοινωνική κρίση στην Ελλάδα, αλλά και τους μηχανισμούς που δομούν την προσωπική και συλλογική μνήμη.

Through the history of an unfinished building, the film investigates the current economic and social crisis of Greece as well as the mechanisms that construct our private and collective memory.

Γιορτή καθήκοντος

Fest of duty

IPAN | IRAN, 2014, 60'

σκηνοθεσία | director: **Firouzeh Khosrovani**
 παραγωγή | production: **Firouzeh Khosrovani**
 διανομή | distribution: **Taskovski Films**

Η αίθουσα είναι γεμάτη με φλύαρες ιρανές μαθήτριες που φοράνε λιλά ρόμπες και λευκά χιτζάμπ. Ένας ιμάμης τους εξηγεί ότι στα εννέα τους έχουν πια συμπληρώσει την «ηλικία του καθήκοντος». Είναι η έναρξη της εφηβείας, που φέρνει μαζί της όλες τις συνοδευτικές θρησκευτικές επιταγές. Οι ξέγνοιαστες μέρες τέλειωσαν πια. Τώρα, ο άγγελος στον δεξί ώμο και ο διάβολος στον αριστερό θα είναι εκεί σταθμίζοντας το καλό και το κακό. Με την παρότρυνση του ιμάμη, τα κορίτσια υπάκουα τραγουδούν πότε πρέπει να φορούν την μαντίλα και πότε επιτρέπεται να την αφαιρούν και στη συνέχεια μοιράζονται το πατροπαράδοτο γλυκό σε σχήμα Κάαμπα.

Οι σκηνές αυτής της σχολικής τελετής καταγράφηκαν το 2005. Οκτώ χρόνια αργότερα, η σκηνοθέτης Firouzeh Khosrovani επισκέπτεται δύο από τα κορίτσια, τις ξαδέρφες και πρώην καλύτερες φίλες, Μελίκα και Μαριάμ. Στα οικεία περιθώρια του δικού τους περιβάλλοντος, οι δύο νεαρές γυναίκες μιλούν για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον τους. Η Μαριάμ φοράει τη μαντίλα της με πλήρη πεποίθηση και μοιράζεται τις υπαρξιακές αμφιβολίες της με τον Θεό. Η Μελίκα ονειρεύεται καριέρα ηθοποιού, βάφει τα νύχια της, και ανεβάζει selfies στο Instagram.

The hall is packed with chattering Iranian school-girls wearing lilac robes and white hijabs. An imam explains to them that at nine years old they have reached the “age of duty”. This, he says, is the moment at which puberty begins, bringing with it all the accompanying religious precepts. Carefree days are over, and from now on the angel on the right shoulder and the devil on the left will be there watching, weighing up good and evil. At the instigation of the imam, the girls dutifully chant when they should or should not wear the hijab. Greeted by loud cheering, a whipped cream version of the Kaaba is sliced up.

The scenes of this school ceremony were recorded in 2005. Eight years later, filmmaker Firouzeh Khosrovani visits two of the children she filmed: the cousins and former best friends Melika and Maryam. What’s been happening to them in the meantime? In the intimate confines of their own surroundings, the two young women talk about their past and present, and how they see their future. Maryam wears her hijab with full conviction and shares her existential doubts with God. Melika dreams of a career as an actress, paints her nails, and posts selfies on Instagram.

Πέτρα, η πρωτεύουσα της ερήμου

The lost city of Petra

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 80'

σκηνοθεσία | director: **Olivier Julien**
 παραγωγή | production: **Valérie Abita, ZED**
 διανομή | distribution: **ZED**

Ο πολιτισμός της Πέτρα αναπτύχθηκε στο μέσον ενός από τους ξηρότερους τόπους του πλανήτη και μας κληροδότησε εντυπωσιακά μνημεία, λαξευμένα μέσα στα ψαμμιτικά πετρώματα. Γνωρίζουμε πλέον ότι μια ακμάζουσα και εκλεπτυσμένη πόλη 30.000 περίπου κατοίκων ξεκινούσε από τις υπώρειες των βουνών και διέθετε άφθονο νερό. Η Πέτρα, πρωτεύουσα του Βασιλείου των Ναβαταίων, χτίστηκε πριν από 2.000 και πλέον χρόνια και είναι το απροσδόκητο έργο νομάδων της ερήμου.

Ποιοι ήταν οι Ναβαταίοι; Γιατί επέλεξαν αυτόν τον αφιλόξενο τόπο για την πρωτεύουσά τους; Πώς δάμασαν το φυσικό περιβάλλον και τους λιγοστούς πόρους του, ώστε να χτίσουν μια μεγάλη πόλη στη μέση της ερήμου και να διαχειριστούν αποτελεσματικά το νερό και την τροφή για έναν τόσο μεγάλο πληθυσμό; Πού βρήκαν τα υλικά και τις τεχνικές γνώσεις για να κατασκευάσουν μνημεία εφάμιλλα εκείνων της Ρώμης και της Αλεξάνδρειας; Τι ακριβώς είναι αυτά τα μνημεία και γιατί ή για ποιους, χτίστηκαν στην έρημο;

Located in the middle of one of the driest places on earth, the civilization of Petra left behind spectacular monuments carved into the sandstone cliffs. We now know that a prosperous and cultivated city of nearly 30.000 people stretched out from the base of the mountains, and that water was abundant. Petra, the capital of the Nabataean kingdom built more than 2.000 years ago, is the paradoxical work of desert nomads.

Who were the Nabataeans? Why did they choose this inhospitable site for their capital? How did they master the environment and its meagre resources to build a large city in the middle of the desert and manage food and water for such a large population? Where did they find the materials and technical expertise to construct these monuments that equaled those of Rome and Alexandria? What are these monuments and why or for whom were they built in the desert?

Κλεμμένοι πολεμιστές

Stolen Warriors

GERMANIA | GERMANY, 2014, 52'

σκηνοθεσία | director: **Wolfgang Luck**
παραγωγή | production: **Wolfgang Luck**
διανομή | distribution: **Java Films**

Πώς καταλήγει το πιο διάσημο άγαλμα ναού της Καμπότζης στον κατάλογο της δημοπρασίας του Sotheby's; Η ταινία αφηγείται την ιστορία μιας θεαματικής υπόθεσης κλοπής έργου τέχνης.

Παρακολουθούμε την πορεία ενός εμβληματικού αγάλματος πολεμιστή που εκλάπη από έναν ναό Χμερ, σε έναν καθωσπρέπει οίκο δημοπρασιών, στην Νέα Υόρκη.

Ένα διερευνητικό ταξίδι στον σκοτεινό κόσμο του εμπορίου αρχαιοτήτων.

How does Cambodia's most famous temple statue end up in Sotheby's auction catalogue? This film tells the story of a spectacular case of art robbery.

We follow the route of an iconic warrior sculpture looted from a Khmer temple to a posh auction house in New York.

An investigative journey into the murky world of the antiques trade.

Η κόρη του Αγαμέμνονα

Agamemnon's Daughter

ΗΠΑ | USA, 2015, 5'

σκηνοθεσία | director: **Elise Kermani**

παραγωγή | production: **MiShinnah Productions**

διανομή | distribution: **Ishtar Records**

«Η κόρη του Αγαμέμνονα» αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου προγράμματος με τίτλο «Ιφιγένεια: Βιβλίο της Αλλαγής». Η ταινία γυρίστηκε στην Νότια Καλιφόρνια και παρουσιάστηκε στην Νέα Υόρκη. Το έργο είναι εμπνευσμένο από την ταινία του 1977 «Ιφιγένεια» του Μιχάλη Κακογιάννη, από τα έργα «Ιφιγένεια εν Ταύροις», και «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» του Ευριπίδη (411 π.Χ.), και από τις διάφορες ιστορίες και απομνημονεύματα σύγχρονων γυναικών που έχουν επιβιώσει από αιχμαλωσία. Δεν υπάρχει ενιαία ιστορία, ούτε γραμμική αφήγηση. Αντίθετα, «Η κόρη του Αγαμέμνονα» είναι μια πειραματική και πολλαπλών λειτουργιών οπτικοακουστική απόδοση γύρω από διάφορους μύθους της Ιφιγένειας και εστιάζει σε θέματα αιχμαλωσίας και ελευθερίας.

“Agamemnon’s Daughter” is part of a larger project entitled “Iphigenia: Book of Change”. The film was shot in southern California and was edited in New York City. The project was inspired by the 1977 film Iphigenia, directed by the Greek filmmaker Michael Cacoyannis; by the plays “Iphigenia among the Taurians”, and “Iphigenia at Aulis” written by Euripides (BC 411); and by the various stories and memoirs of contemporary women who have survived captivity. There is not a single story, nor is there a linear narrative; rather, Agamemnon’s Daughter is an experimental and multi layered audio/visual performance surrounding various mythologies of Iphigenia and exploring themes of captivity and freedom.

Σεφέρης-Διαμαντής. Ο κόσμος της Κύπρου Seferis-Diamantis. The world of Cyprus

ΚΥΠΡΟΣ/ΕΛΛΑΔΑ | CYPRUS/GREECE, 2012, 26'

σκηνοθεσία | director: **Γιώργος Κούμouρος, Φώτης Γαρυφαλάκης |
Yiorgos Koumouros, Fotis Garyfalakis**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Παιδαγωγικό Ινστιτούτο
Κύπρου, Εκπαιδευτική Τηλεόραση Ελλάδος | Cyprus Pedagogical
Institute, Greek Educational Radiotelevision**

Η ταινία προβάλλει το έργο των Γιώργου Σεφέρη και Αδαμάντιου Διαμαντή, στο μέρος εκείνο που αποτελεί σύνθεση και διύφανση, εμπνευσμένη από τον κόσμο της Κύπρου. Παρακολουθεί την πορεία των δύο δημιουργών μέσα από το έργο τους και τη μετουσίωση της «Φωνής» της Κύπρου, σε φωνή πατρίδας. Στόχος του ντοκιμαντέρ αυτού είναι να αναδείξει την πανανθρώπινη διάσταση που αποκτά ο αγώνας των μικρών λαών για το δίκαιο, αλλά και το ριψοκίνδυνο και αβέβαιο των ανθρώπινων αποφάσεων, μέσα στο ιστορικό συγκείμενο και στην προοπτική του χρόνου.

This film presents the work of George Seferis and Adamantios Diamantis, whose oeuvre combines and intertwines, inspired by the world of Cyprus. The film follows in the steps of the two creators, by recording their work, which helped transform the Cypriot "Voice" into a veritable voice of the homeland. This documentary aims to highlight the global dimension of the struggle by "little peoples" for their rights, and at the same time the precarious and uncertain nature of human decisions, in the context of time and history.

Ολκάς. Από το Αιγαίο στη Μαύρη Θάλασσα

Olkas. Discovering medieval ports from the Aegean to the Black Sea

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2013, 50'

σκηνοθεσία | director: **Γιώργος Μπότσος | Yiorgos Botsos**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Ευρωπαϊκό Κέντρο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων, Capri Productions | European Centre of Byzantine and Post Byzantine Monuments, Capri Productions**

Μεσαιωνικά λιμάνια-σταθμοί στους θαλάσσιους δρόμους της Ανατολής.

«Ολκάς» στα Βυζαντινά χρόνια ήταν το εμπορικό πλοίο που διέσχισε την Μαύρη Θάλασσα και μετέφερε αγαθά στην Βυζαντινή Αυτοκρατορία αλλά και πέρα από αυτή. Εκτός όμως από εμπορεύματα, μετέφερε ιδέες, αξίες, καλλιτεχνικές τάσεις και θρησκευτικές πεποιθήσεις που επηρέασαν σημαντικά τη μορφή της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής.

Το οδοιπορικό ξεκινά από το Αιγαίο με κατεύθυνση την Μαύρη Θάλασσα, «ρίχνοντας άγκυρα» στα σημαντικά εμπορικά λιμάνια της Βόρειας Ελλάδας, της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας, της Ουκρανίας, της Γεωργίας και της Τουρκίας.

Ακολουθώντας αυτούς τους θαλάσσιους δρόμους αναδεικνύονται οι πολιτιστικές, τουριστικές και οικονομικές σχέσεις της ευρύτερης περιοχής, μέσω των μνημείων που σώζονται από τους μεσαιωνικούς χρόνους.

The Olkas was a famous medieval merchant vessel which carried cargos all over Byzantium and outside it. Apart from the goods, it inevitably carried ideas, values, religious convictions and artistic trends which have greatly influenced the cultural heritage of the whole region.

In this documentary we follow a route from the Aegean to Black Sea and we drop anchor to all the important trade-hubs of Northern Greece, Bulgaria, Romania, Ukraine, Georgia and Turkey, in which the medieval ship passed.

Following these maritime routes, we try to discover all the elements that bring together the people and highlight the cultural, tourist and economic relations, through the medieval monuments preserved.

Το μέσα φως

The light inside

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 92'

σκηνοθεσία | director: **Σταύρος Ψυλλάκης | Stavros Psillakis**
 παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Μουσείο Παραδοσιακής Ζωής
 Κρήτης «Λυχνοστάτης» | Cretan Open Air Museum "Lychnostatis"**

Ο Γιώργης Μαρκάκης, 86 χρονών, οφθαλμίατρος και ιδρυτής του Μουσείου «Λυχνοστάτης» στην Χερσόνησο Κρήτης, μας ξεναγεί στην κιβωτό των αναμνήσεών του, σε όσα «τρύγησε με τα μάτια του και τα 'χει κλείσει εντός του». Θυμάται τον παππού του τον Μηλιωτογιάννη, «τον πρώτο και μεγαλύτερο ίσως δάσκαλο της ζωής του» και την αυλή του πατρικού στην Σητεία, εκεί όπου γνώρισε «τη στενή σχέση ζωής και θανάτου, του θρήνου και του πανηγυριού». Μιλά για το φως, το μάτι αλλά και το δάκρυ που «είναι αγίασμα της ψυχής» και μας ξεναγεί στον τόπο της δημιουργικής του πνοής, το Μουσείο «Λυχνοστάτης», εκεί όπου η λαογραφία «μιλάει στην καρδιά και στη συνείδηση των ανθρώπων».

Yiorgis Markakis, an 86 years old ophthalmologist and founder of the Cretan open-air Museum "Lychnostatis" in Hersonissos, Crete, reveals the treasures of his memory, "everything that he harvested with his eyes and has kept within him". He recalls his grandfather Miliotoyiannis, "the first and perhaps the greatest teacher of his life", and the yard of his family home in Sitia, where he has discovered "the close relationship between life and death, lamentation and feast". He speaks about light, the eye, while also referring to the tear, which is "the holy water of the soul" and he tours us around the land of his creativity, the Museum "Lychnostatis", where folklore "speak to the hearts and the consciousness of people". Heartbreaks of experience and memories end up talking about happiness as "everything values in this world as much as you have loved it".

Πέρασα κι εγώ απο κει κι είχα παπούτσια από χαρτί

And I also passed by there and had paper shoes to wear

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 91'

σκηνοθεσία | director: **Βασίλης Λουλές | Vassilis Loules**

παραγωγή | production: **e-Trikala sa**

διανομή | distribution: **Βασίλης Λουλές | Vassilis Loules**

Γιαγιάδες και παππούδες, λαϊκοί παραμυθάδες της ελληνικής υπαίθρου, αφηγούνται στον κινηματογραφικό φακό παραμύθια –οικουμενικά και διαχρονικά. Ιστορίες του κάμπου και των Βουνών που τις έμαθαν τότε που ήταν μικρά παιδιά.

Μια ταινία αφιερωμένη στους τελευταίους –ίσως– ανθρώπους της γης μέσα στους οποίους είναι ακόμη ζωντανός ο απόηχος αιώνων προφορικής αφήγησης.

Παραμύθια για πάντα.

The film takes us on a journey into the magical world of fairytales. Grandmothers and grandfathers, folk storytellers of rural Greece face the camera and tell fairytales –timeless and universal. Stories of the plains and the mountains that were first told to them when they were children.

A documentary film dedicated to, perhaps, the last people of the land in whom the echo of centuries of oral storytelling is still alive.

Οι εμπειρογνώμονες της αρχαιολογίας

The experts travel back in times

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2015, 20'

σκηνοθεσία | director: **Pierre-Emmanuel Lyet**
 παραγωγή | production: **Doncvoilà Productions**

Σειρά κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους:

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ HOMO SAPIENS. Πώς ζούσε ο Homo Sapiens; Ποιες είναι οι μεγάλες ανακατατάξεις που άλλαξαν τον τρόπο ζωής του ανθρώπου; Ο άνθρωπος χρειάστηκε καιρό για να εξημερώσει το περιβάλλον του, να μάθει να κατασκευάζει εργαλεία, να καθυποτάξει τη φωτιά, να φτιάξει ένα καταφύγιο, ή να φτιάξει ρούχα.

Η ΝΕΟΛΙΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ. Άλλοτε νομάδας και κυνηγός-καρποσυλλέκτης, ο άνθρωπος της Νεολιθικής εποχής έγινε «οπιτόγατος» και γεωργός-κτηνοτρόφος. Κατασκεύασε χωριά και ασχολήθηκε με την κτηνοτροφία και με την καλλιέργεια της γης για να εξασφαλίσει την επιβίωση τη δική του και της οικογένειάς του.

ΟΙ ΓΑΛΑΤΕΣ. Λόγω της τεχνογνωσίας τους σχετικά με το σίδηρο, οι Γαλάτες ήταν εξαιρετικοί αγρότες, επινοητικοί αρχιτέκτονες, αξιόλογοι μεταλλουργοί και δραστήριοι έμποροι.

Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΓΑΛΑΤΕΙΑ. Ο Γαλλο-ρωμαϊκός πολιτισμός, όπως δείχνει το όνομά του, είναι η συνάντηση δύο κόσμων, η οποία θα γεννήσει έναν δυναμικό και εκλεπτυσμένο πολιτισμό, που θα επηρεάσει όλους τους τομείς της καθημερινής ζωής.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ. Κατά τη διάρκεια του πρώτου Μεσαίωνα ο γερμανικός, ο ανατολικός, ο κελτικός και ο ελληνορωμαϊκός πολιτισμός συγχωνεύονται σε μια θρησκεία. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον συγχώνευσης, ο χριστιανισμός προκαλεί αναδιάρθρωση του αστικού χώρου, παρότι η πλειοψηφία του πληθυσμού ζει στην ύπαιθρο.

Animated short film series:

THE PREHISTORY OF HOMO SAPIENS. How did Homo Sapiens live? What are the major upheavals that changed the way of life of humans? Humans took a long time to tame their environment, learn to make tools, master fire, make shelters or clothes.

THE NEOLITHIC AGE. Having lived nomadically as hunter-gatherers, humans of the Neolithic Age quickly became attached to their homes, starting to farm and raise cattle. They built villages and turned to cattle-rearing and agriculture, in order to ensure the survival of themselves and their families.

THE GAULS. Owing to their know-how in using iron, the Gauls were excellent farmers, inventive architects, accomplished smiths and energetic merchants.

ROMAN GAUL. The Gallo-Roman civilization, as its name suggests, represents the encounter between two worlds, which will give rise to a dynamic and refined culture, affecting all areas of everyday life.

THE EARLY MIDDLE AGES. During the Early Middle Ages, the Germanic, Oriental, Celtic and Graeco-Roman cultures fuse into a single religion. In this context of fusion, Christianity brings about a restructuring of urban space, even though most of the population live in the country.

Χρώματα-Καμώματα

Not all plants dye...

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2010, 11'

σκηνοθεσία | director: **Γιάννης Μαρκάκης | Yiannis Markakis**
 παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Μουσείο Παραδοσιακής Ζωής
 Κρήτης «Λυχνοστάτης» | Cretan Open Air Museum "Lychnostatis"**

Η Ελένη Ανιψιτάκη-Δαουράκη, δασκάλα, λαογράφος και ιδρύτρια του Λαογραφικού Μουσείου Σητείας, μιλά για τη Βαφική, την τεχνική ανεξίτηλου χρωματισμού των νημάτων με φυτικά χρώματα. Πρόκειται για μια σύντομη συνέντευξη –την τελευταία που έδωσε πριν πεθάνει το 2009– με την οποία και σφραγίζει τη σχέση δωρεάς με το Μουσείο «ΛΥΧΝΟΣΤΑΤΗΣ», όπου έκτοτε υλοποιείται στη μνήμη της το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Χρώματα-καμώματα».

Eleni Anipsitaki-Daouraki, teacher, folklorist and founder of the Folklore Museum of Sitia, talks about dyeing, the technique of fast coloring of yarns with natural colors. In this short interview –the last she gave before her death in 2009– she culminates her donation to the Cretan open-air Museum "Lychnostatis". The Museum "Lychnostatis" has since then created in her memory and implemented the educational program "Colors and graces".

Το Λευκαρίτικο κέντημα. Πριν χαθούν οι μνήμες

Lefkara Lace. Before memories fade

ΚΥΠΡΟΣ | CYPRUS, 2012, 56'

σκηνοθεσία | director: **Πασχάλης Παπαπέτρου | Paschalis Papapetrou**
 παραγωγή | production: **Anadysis Films**
 διανομή | distribution: **Anadysis Films**

Το λευκαρίτικο κέντημα αποτελεί το πιο χαρακτηριστικό είδος κυπριακού κεντήματος με τη φήμη του να φτάνει σε πολλές χώρες του εξωτερικού. Μέσα από μια μακρόχρονη οπτικοακουστική καταγραφή, η ταινία επιχειρεί μια καταγραφή της τέχνης του λευκαρίτικου κεντήματος μέσα από τις μαρτυρίες μερικών από τις αξιολογότερες εν ζωή κεντήτριες του λευκαρίτικου κεντήματος.

Το ντοκιμαντέρ επιχειρεί επίσης μια καταγραφή της εμπορίας του λευκαρίτικου κεντήματος, αξιοποιώντας τις τελευταίες ευκαιρίες για απαθανάτιση μιας εποχής, κατά την οποία το λευκαρίτικο κέντημα ταξίδεψε μέσω των κεντηματεμπόρων σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Lefkara Lace is the most characteristic kind of Cypriot embroidery, with its reputation having transcended the narrow geographical confines of our island. Through intense research and filming the documentary portrays the art of the Lefkara laces through the testimony and experiences of some of the most remarkable living embroiders of their kind.

The documentary also portrays through photographs, reports in the Cypriot press, and interviews with some of the last living embroidery merchants an era in which the Lefkara embroidery traveled across the length and breadth of the world. The inclusion of Lefkara Lace in UNESCO's Intangible Cultural Heritage List acts as confirmation of its value, but also as a challenge to keep it alive through adapting it to the givens of modern times.

Με τη ματιά του Cro-Magnon

In the eyes of Cro-Magnon

ΓΑΛΙΑ | FRANCE, 2015, 8'

σκηνοθεσία | director: **Marc Azéma**
παραγωγή | production: **Passé Simple**
διανομή | distribution: **Passé Simple**

Μια νεαρή προϊστορική γυναίκα περιπλανιέται σε μια φανταστική σπηλιά με διαδοχικές στοές και αριστουργήματα της ευρωπαϊκής προϊστορικής τέχνης (Chauvet, Lascaux, Niaux, Castillo, Pech Merle, Coudane Foz Coa...).

Οι βραχογραφίες ζωντανεύουν στη λάμψη της δάδας.

In this film, the viewer steps into the shoes of a young prehistoric woman and walks around a virtual cave of successive galleries containing masterpieces of European prehistoric art (Chauvet, Lascaux, Niaux, Castillo, Pech Merle, Coudane Foz Coa...).

At times, the animals painted on the cave walls spring to life under the light of the torch.

Το διακοσμημένο σπήλαιο της Pont-d'Arc

The decorated cave of Pont-d'Arc

ΓΑΛΛΙΑ | FRANCE, 2014, 3'

σκηνοθεσία | director: **Claude Delhaye**
παραγωγή | production: **CNRS Images**
διανομή | distribution: **CNRS Images**

Το σπήλαιο Chauvet Pont-d'Arc, στην Ardèche, έχει μόλις ανακηρυχθεί Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς από την UNESCO. Ένας θησαυρός που το ευρύ κοινό θα μπορέσει να ανακαλύψει από το 2015 επισκεπτόμενο το αντίγραφό του, αποτελούμενο από προσομοιώσεις του.

Ο αρχαιολόγος-προϊστορικός Gilles Tosello παρουσιάζει την τεχνική του για την αποκατάσταση μιας από αυτές τις τοιχογραφίες, τον πίνακα των αλόγων.

The cave of Chauvet Pont-d'Arc, in Ardèche, France, has just been named a World Heritage site by UNESCO. This is a treasure that the public will be able to discover for themselves, starting in 2015, by visiting its replica, which includes exact facsimile copies of twenty of its panels and will bear the name "The Cavern of Pont-d'Arc".

Gilles Tosello, specialist in prehistoric plasterwork, describes his technique of reconstruction of one of these frescoes, the "Panel of Horses".

Οι χρυσές μπομπίνες

The Gold Spinners

ΕΣΘΟΝΙΑ | ESTONIA, 2014, 72'

σκηνοθεσία | director: **Kiur Aasma, Hardi Volmer**
 παραγωγή | production: **Traum Fabrik**
 διανομή | distribution: **Taskovski Films**

«Οι Χρυσές Μπομπίνες» είναι μια ιστορία για τη γέννηση, τη δόξα, και την εξαφάνιση μιας ιδιόρρυθμης, αόρατης, και πανίσχυρης επιχειρησιακής αυτοκρατορίας –την Film Studio Eesti Reklaamfilm, τη μόνη εταιρεία που έκανε παραγωγές διαφημιστικών στην Σοβιετική Ένωση. Δημιουργήθηκε από έναν άνθρωπο, αλλά κατά τη διάρκεια της ακμής της έδινε δουλειά σε εκατοντάδες και τα διαφημιστικά της ήταν εξαιρετικά δημοφιλή.

Όλα αυτά συνέβαιναν στη «σοσιαλιστική αυτοκρατορία» υπό τους όρους της σχεδιασμένης οικονομίας και της καθολικής έλλειψης των πάντων. Στην πραγματικότητα δεν υπήρχε κανένα εμπόρευμα για να διαφημιστεί, οι κανόνες του εμπορίου δεν εφαρμόζονταν, και για τις χιλιάδες των ενδιαφερομένων η λέξη «διαφήμιση» ηκούσε το ίδιο φρικτά με τις λέξεις «CIA», «σαξόφωνο» ή «Coca-Cola».

The “Gold Spinners” is a story about the birth, glory, and disappearance of a peculiar, invisible, and mighty business empire –the film studio Eesti Reklaamfilm, the only company producing commercials in the Soviet Union. It might have been born in the head of one man, but during its heyday, the studio provided employment for hundreds of people and its clips won the hearts of millions.

All this took place in the “socialist empire”, under the conditions of planned economy and universal lack of everything. There really were no goods to advertise, the marketing rules did not apply, and, to the thousands of concerned officials, even the word “advertisement” sounded almost as horrible as “CIA”, “saxophone”, or “Coca-Cola”.

Ακολουθώντας το ταξίδι της Σίρα: μια Ελληνο-Εβραϊκή Οδύσσεια

Following Shira's journey: A Greek Jewish Odyssey

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ | AUSTRALIA, 2014, 50'

σκηνοθεσία | director: **Carol Gordon, Natalie Cunningham**
 παραγωγή | production: **Carol Gordon**

Περισσότεροι από 60.000 Έλληνες Εβραίοι χάθηκαν στο Ολοκαύτωμα, αλλά αυτή η τραγική ιστορία παραμένει σχετικά άγνωστη. Το ρηξικέλευθο αυτό ντοκιμαντέρ περιέχει συνεντεύξεις με τους Ελληνοεβραίους επιζώντες του Ολοκαυτώματος, επιζώντες δεύτερης και τρίτης γενιάς, καθώς και μέλη της κοινότητας που παλεύουν να κρατήσουν ζωντανές τις παραδόσεις και την κουλτούρα τους.

Οι σκηνοθέτιδες Carol Gordon και Natalie Cunningham εξερευνούν την ιστορία των πάλοι ποτέ ακμαίων κοινοτήτων των Εβραίων στην Ελλάδα και των σημερινών κοινοτήτων που είναι αποφασισμένες να επιβιώσουν.

More than 60.000 Greek Jews perished in the Holocaust, yet this tragic history remains relatively unknown. This groundbreaking documentary features interviews with Greek Jewish Holocaust survivors, second and third generation survivors and community members who are fighting to keep their Jewish traditions and culture alive.

Filmmakers Carol Gordon and Natalie Cunningham explore the history of the once thriving Jewish communities of Greece and the present-day communities that are determined to survive.

Υποβρύχιο Περσέας

HMS Perseus submarine

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 17'

σκηνοθεσία | director: **Αντώνης Δελαπόρτας | Antonis Delaportas**
παραγωγή | production: **Εργαστήριο Θαλάσσιας Γεωλογίας και Φυσικής
Ωκεανογραφίας Πανεπιστημίου Πατρών | Marine Geology and
Oceanography Laboratory of Patra's University**

διανομή | distribution: **Βασίλης Μεντόγιαννς | Vassilis Mentogiannis**

Είναι νύχτα όταν ένα Βρετανικό υποβρύχιο πλέει σιωπηλά ανοικτά της Κεφαλονιάς. Μια τρομακτική έκρηξη εκτινάσσει το υποβρύχιο στον αέρα. Από τα 60 μέλη του πληρώματος θα σωθεί μόνο ένας... Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος μαίνεται. Μια απίστευτη μα πραγματική ιστορία.

Η έρευνα διεξήχθη στα πλαίσια του προγράμματος ETCP «GREECE-ITALY 2007-2013» Interdisciplinary Aquaria for the Promotion of Environment and History–APREH, από το Εργαστήριο Θαλάσσιας Γεωλογίας και Φυσικής Ωκεανογραφίας, Τμήματος Γεωλογίας, Πανεπιστημίου Πατρών και την UFR-Team.

An incredible, unique story from WWII British submarine that sunk near Cephalonia island, with only one survivor...

The research was conducted by the Marine Geology and Oceanography Laboratory of Patra's University, the UFR team and Aquatic Dive Center, within the framework of the programme ETCP "GREECE-ITALY 2007-2013" interdisciplinary Aquaria for the Promotion of Environment and History –APREH.

memORIA

memORIA

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 70'

σκηνοθεσία | director: **Γιώργος Π. Ιατρού | Yiorgos P. Iatrou**
 παραγωγή | production: **«Σύνδεσμος Πνευματικής και Κοινωνικής Δραστηριότητας Κερατέας Χρυσή Τομή», Γιώργος Ιατρού | Cultural and Social Activity Club of Keratea "Golden Breakthrough", Yiorgos P. Iatrou**

«memORIA» στην ιταλική γλώσσα σημαίνει μνήμη, «ORIA» λεγόταν το ατμόπλοιο που βυθίστηκε στις 12 Φεβρουαρίου 1944, με θύματα περισσότερους από 4.000 Ιταλούς αιχμαλώτους Γερμανών. Το ντοκιμαντέρ καταγράφει την ιστορία και τη μνήμη 70 χρόνια μετά, του μεγαλύτερου ναυαγίου της Μεσογείου. Ηλικιωμένοι κάτοικοι της περιοχής (Λεγραινά-Κερατέα-Ανάβυσσος) διηγούνται την τρομακτική ανάμνηση του ναυαγίου. Ιταλοί απόγονοι των θυμάτων έρχονται να αποτίουν φόρο τιμής. Μια καρναβάνια που βρέθηκε από τον δύτη Αριστοτέλη Ζερβούδη ήταν ο καταλύτης για το ταξίδι στην Ιταλία, στην πόλη Βαϊάνο, όπου κάθε χρόνο γίνονται εκδηλώσεις από το Δίκτυο Οικογενειών Αγνοουμένων του ORIA (www.piroscaforia.it).

Ένα μνημείο στήθηκε, από Έλληνες και Ιταλούς, το 2014 στην παραλία του Χάρακα, απέναντι από το νησί του Πατρόκλου, για να θυμίζει το ανεπίτρεπτα ξεχασμένο έως τώρα ναυάγιο, τους αγαλάνευτους νεκρούς, τα σκοτεινά σημεία της ιστορίας, αλλά και την απαραίτητη σήμερα συναδέλφωση και την κάθαρση της τραγωδίας.

In Italian, "memoria" means memory. "ORIA" was the name of the steamer which sank on 12 February 1944 off the island of Patroklos, near Sounio, with more than 4.100 Italian victims who had been captured by the Germans.

The documentary captures the history and memory 70 years after the biggest shipwreck in the Mediterranean. Elderly inhabitants of the area share their horrifying recollections of the shipwreck. Italian descendants of the victims come to pay tribute. The catalyst was an old pannikin which was found by diver Aristotelis Zervoudis. A monument is erected, reminiscent of history's dark moments, but also of the importance of solidarity and catharsis.

Δεμένη κόκκινη κλωστή

Tied red thread

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2011, 105'

σκηνοθεσία | director: **Κώστας Χαράλαμπος | Kostas Charalambous**
 παραγωγή | production: **ERT, ODEON, Vasilis Alatas Film, NOVA, Art Factory,**
K. Charalambous

διανομή | distribution: **ODEON S.A.**

Κόκκινη κλωστή δεμένη...

Ο τίτλος της ταινίας «Δεμένη κόκκινη κλωστή» έχει διπλή έννοια: από τη μια «δανείζεται», παραφράζοντας την, τη γνωστή έκφραση που χρησιμοποιούσαν οι λαϊκοί παραμυθάδες για να αρχίσουν τις ιστορίες τους, ταυτόχρονα όμως υπονοεί τη γραμμή του αίματος που συνδέει τις αρχέγονες ιστορίες της γης. Τέτοιες γραμμές αίματος βρίσκουμε σε κάθε στιγμή της ανθρώπινης ιστορίας, καθώς το όραμα της εκπολιτιστικής αποστολής κατατρέχει τον ανθρώπινο πολιτισμό. Σύμφωνα με το «όραμα» αυτό, οι θεωρούμενες πιο «προικισμένες» ομάδες ονοματίζουν το συμφέρον τους καθήκον, και προσπαθούν να το επιβάλλουν σε άλλες ομάδες –νομιμοποιώντας τη χρήση και της πιο απεχθούς βίας γι' αυτό που θεωρούν ως ιερή αποστολή «για το καλό της ανθρωπότητας».

...Στην ανέμη τυλιγμένη

Κεντρικό θέμα της ιστορίας είναι οι αλλαγές –ψυχικές, ηθικές, πνευματικές– που αποφέρει ο πόλεμος στον ανθρώπινο χαρακτήρα, καθώς και το άσβεστο, σχεδόν μεταφυσικό μίσος, μεταξύ των αντίπαλων στρατοπέδων, που υπερβαίνει την ιδεολογία και οδηγεί τους ανθρώπους στην αποκλήρωση.

Red tied thread...

The title of the film “Tied Red Thread” has a twofold meaning: on the one hand, it borrows, in paraphrase, the common expression used by Greek folk storytellers to start their narratives; at the same time, though, it suggests the (red) blood line which runs through all the primeval stories of the world. We find such blood lines throughout the course of human history, as the vision of a mission to civilise others weighs down on human civilisation. According to this “vision”, the groups considered better “endowed” re-label their interest as duty and proceed to impose their vision on other groups – legitimising the use of even the most appalling violent behavior, in the name of what they consider as their sacred mission “for the sake of all humans”.

...Around the spinning wheel it sped

The main theme of the story is the changes –psychological, moral, spiritual– wrought by war on the human character and the inextinguishable, almost metaphysical, hatred bred between rival camps, which transcends ideology and makes animals out of people.

*** Φωκίων Δημητριάδης:
Το μεγάλο ευρυγώνιο μάτι
Phokion Demetriades: The great wide-angle eye**

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2016, 9'

σκηνοθεσία | director: **Μέμν Σπυράτου | Memi Spyratou**
 παραγωγή | production: **Λένα Σαββίδη, Μέμν Σπυράτου |
 Lena Savidis, Memi Spyratou**

Αφιέρωμα στον σκιτσογράφο και γελοιογράφο από την Κωνσταντινούπολη που αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στη γελοιογραφία, δουλεύοντας στις εφημερίδες «Ελεύθερον Βήμα» και «Αθηναϊκά Νέα». Το σκίτσο του διακρίνεται για την εικονογραφική του πληρότητα, τη λεπτομέρεια και τον υψηλό τόνο σάτιρας.

Τα σκίτσα του της Κατοχής –70 έφθασαν ως εμάς– διαφοροποιημένα τεχνικά και αισθητικά, γίνονται ανεκτίμητα ιστορικά τεκμήρια, καθώς απορροφούν σαν στυπόχαρτο το μεγαλείο ηρωικών στιγμών στη γένεσή τους. Και καθώς τις αποδίδει, όχι απλώς σαν σχέδια, αλλά σαν στιγμιαίες φωτογραφίες, γίνεται φωτογράφος ψυχών.

Μουσική επιμέλεια: Μέμν Σπυράτου
 Κείμενα: Μέμν Σπυράτου-Λένα Σαββίδη

A tribute to the cartoonist from Constantinople, who dedicated himself to the satirical cartoon, working for the Greek dailies "Eleftheron Vima" and "Athinaika Nea". His cartoons became famous for their rich imagery, detail and high satirical tone.

His 70 surviving cartoons from the time of the German Occupation during WWII, very varied in their technique and aesthetics, have become invaluable historical artefacts; they seem to absorb like blotting-paper the greatness of heroic moments in history, as these are happening. By rendering such moments not just as sketches but as instant photography, Dimitriadis becomes a veritable photographer of the human psyche.

Music supervisor: Memi Spyratou
 Script: Memi Spyratou-Lena Savidis

Πληροφοριακό Τμήμα | Out of Competition

ΑΙΘΟΥΣΑ 2 | SCREEN 2

Οι ταινίες του Πληροφοριακού Τμήματος προβάλλονται σε κυλιόμενες επαναλήψεις.

Οι ταινίες διεκδικούν το Βραβείο Κοινού.

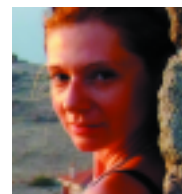

Με αναμνήσεις και τραγούδια

Memories and songs

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 40'

σκηνοθεσία | director: **Στέλα Παπαστεφάνου | Stela Papastefanou**
παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Στέλα Παπαστεφάνου | Stela Papastefanou**

Η παρουσίαση της χορωδίας της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης χρησιμοποιείται για την προσέγγιση της παράδοσης μιας μειονότητας πλέον της Θεσσαλονίκης, σε μια προσπάθεια να αποτυπωθεί το σημερινό της πρόσωπο. Ψάχνοντας την ιστορία μιας γλώσσας που σήμερα χρησιμοποιείται ελάχιστα και επιβιώνει κυρίως μέσα από τα τραγούδια, αυτά τα ίδια τραγούδια που κάποτε «γέμιζαν» τα σοκάκια της πόλης.

In order to approach the tradition of an ethnic group of Thessaloniki –minor nowadays, it is presented the Jewish Community Choir of Thessaloniki. In search of the history of a language –Judeo-Spanish– which is underused nowadays and survives mainly through songs; the same songs that used to “fill” the alleys of the city.

Memories and songs is actually a documentary about the history and culture of Mediterranean.

Ο έρως, ο δήμος και μια διαδρομή

Eros, demos and a route

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 18'

σκηνοθεσία | director: **Βαγγέλης Καλαμπάκας** | **Vaggelis Kalambakas**
 παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Βαγγέλης Καλαμπάκας** |
Vaggelis Kalambakas

Ένα οδοιπορικό κατά μήκος του σημερινού ίχνους του «Δημοσίου Σήματος», της αρχαίας ταφικής οδού, στην ταινία είναι συνυφασμένο με τις θεματικές του Έρωτα και της Δημοκρατίας. Επιλογές από τον «Περί Έρωτος» λόγο του Πλάτωνα, «Το μεγάλο μας τσίρκο» του Ι. Καμπανέλλη και τα «Αποσπάσματα του ερωτικού λόγου» του Roland Barthes, όπως αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο ενός εκπαιδευτικού εργαστηρίου στον αρχαιολογικό χώρο της Ακαδημίας Πλάτωνος, φωτίζουν με ιδιαίτερο τρόπο τη σύγχρονη πραγματικότητα της συγκεκριμένης διαδρομής, δημιουργώντας συσχετισμούς και τονίζοντας αντιθέσεις: Τότε και Τώρα, Εγώ και ο Άλλος, Άτομο και Σύνολο.

Το ντοκιμαντέρ αυτό γυρίστηκε ως μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας στο πλαίσιο του προγράμματος «Ακαδημία Πλάτωνος: Η Πολιτεία και ο Πολίτης», με τη συμμετοχή μαθητών και διδασκόντων.

An urban walk along the remnants of the “Public Mound” –the “Demosion Sema”, ancient burial site for prominent Athenians– is interwoven with the themes of Eros and Democracy. Excerpts from “Peri Erotos”, Plato’s discourse on Love, from “Our grand circus” by I. Kampanellis and from the “Fragments of amorous discourse” by Roland Barthes, used during an educational workshop inside the archaeological site of Plato’s Academy, highlight in a very special manner the contemporary realities of the urban walk in question, creating correlations and emphasising contrasts: Then and Now, the I and the Other, the Individual and the Group.

This documentary was filmed for educational purposes, as part of the programme “Plato’s Academy: The City and the Citizen”, with the participation of both students and teachers.

Διώνη

Dioni

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 17'

σκηνοθεσία | director: **Θάνος Ψυχογιός | Thanos Psychogios**
παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Θάνος Ψυχογιός | Thanos Psychogios**

Ένα μουσικό ντοκιμαντέρ για την παράδοση και τη σχέση μας με αυτή. Η Διώνη, ένα νέο γυναικείο πολυφωνικό, φωνητικό σχήμα, προσπαθεί ταυτόχρονα να διατηρήσει τα πολυφωνικά ηπειρώτικα ακούσματα που απέκτησε βιωματικά και να δημιουργήσει έναν πιο σύγχρονο και προσωπικό τρόπο έκφρασης.

A music documentary on tradition and our relationship with it. Dioni, a young female polyphonic vocal ensemble, tries to simultaneously preserve the traditional folk polyphony of Epirus and to develop a more modern and personal way of expression.

David Kennedy. Σμιλεύοντας τη ζωή

David Kennedy. Sculpting life

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 25'

σκηνοθεσία | director: **Άγγελος Κοβότσος | Angelos Konotsos**
 παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Άγγελος Κοβότσος,**
Βάσω Κανελλοπούλου | Angelos Konotsos, Vasso Kanellou

David Kennedy. Γλύπτης. Τόπος διαμονής και «εργασίας», το Σφεντούρι της Αίγινας. Σύντροφός του, η Μάγια. Καλλιτεχνική εμμονή: Οι μορφές των ζώων. Πιο πολύ του αρέσει η κατσίκια του η Νιόβη. Κι όταν τον ρωτούν γιατί του αρέσει να σμιλεύει τις μορφές των ζώων απαντά: «Σα ζώο που είμαι...»

Την πανάρχαια τεχνική του χαμένου κεριού χρησιμοποιούσε, μέχρι που πια δεν μπορεί στα 80 του. Κι έτσι βρίσκει τη διέξοδο στα ξύλινα κουτάλια για το μαγείρεμα της Μάγιας. «Ο χρόνος πετάει», μας λέει, κι έπειτα αναχωρεί...

David Kennedy, sculptor, lived and worked on the island of Aegina near Piraeus with his wife Maya. His favorite models were their animals, above all their goat Niovi, the star of all of them. When we asked him why, his answer was: "Because I am an animal too".

He used the ancient technique of melting wax for sculpting in bronze until he became too old to continue. From then on, he confined himself to making wooden spoons for Maya's kitchen. David passed away in February 2014. His last words to us were "tempus fugit" (time is escaping).

Boxer

Boxer

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 55'

σκηνοθεσία | director: **Γιώργος Παντελεάκης | Yiorgos Panteleakis**
 παραγωγή | production: **Independent Greek Cinema**

Η ταινία ακολουθεί τα βήματα ενός παλαιμάχου πυγμάχου, του Γιώργου Ιωαννίδη και τη μετάβασή του σε προπονητή, στον πυγμαχικό σύλλογο «Αριστοτέλειο». Στο ντοκιμαντέρ αποκαλύπτεται μια άλλη πλευρά του αθλήματος, ανθρώπινη, οικεία και εντελώς έξω από την τρέχουσα άποψη για το άθλημα και καταγράφεται η ζωή μέσα και έξω από τον υπόγειο χώρο του συλλόγου των συνδαιτημόνων του. Πρωταθλητές όπως ο Ολυμπιονίκης Γιώργος Στεφανόπουλος, ο κουβανός Felix Savon, ο ζωντανός θρύλος πρωταθλητής-προπονητής Γιώργος Καπανταϊδάκης, ξετυλίζουν το νήμα σε αυτό το μυσταγωγικό άθλημα.

The Doc is following the steps of an old time “Boxer” and now head Trainer of “Aristotelio Boxing Club”, Yiorgos Ioannidis. The principles of the discipline are being explored by old time Champions and trainers revealing hidden aspects of the sport and what goes through a fighter's mind. Watch fellow ex champions and Olympic winners such as Yiorgos Stefanopoulos, Cuban mythical fighter Felix Savon, former Welter weight Champion “Mighty Mike Arnaoutis” and a living legend, the 75 year old Yiorgos Kapantaidakis who is still coaching, reflect upon the nobility of their sport and the love and respect that they share amongst them in this hierarchical line of champions-trainers, covering a fifty year legacy in Greece.

Ένας Θεός γεννιέται

A God is born

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 40'

σκηνοθεσία | director: **Ελένη Βλάσση | Eleni Vlassi**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Icons World Productions**

Ένα ντοκιμαντέρ εμπνευσμένο από τον θρύλο του Μ. Αλεξάνδρου και του Λασιθιώτη Ναυάρχου του Νέ-αρχου, με αφηγηρία το Δικταίο Άντρο, ιερό τόπο γέν-νησης του Δία. Το σπήλαιο όπου μπήκε έφηβος ο Αλέξανδρος, ανδρώθηκε με μια αρχέγονη τελετή μύ-σησης στην Ιερή Λίμνη, ακολουθώντας την πατρογο-νική του μοίρα, που ήταν να γίνει ο Βασιλιάς όλου του κόσμου. Οι εικόνες περιγράφουν το έπος μιας με-γαλειώδους εκστρατείας του Μ. Αλεξάνδρου και του Νεάρχου, αρχηγού των Κρητών τοξοτών, Ναυάρχου του Στόλου και εξερευνητή του Ινδικού Ωκεανού.

Δραματοποιημένες μάχες στην Θήβα, στον Γρανι-κό, στην Ισό, στις απέραντες πεδιάδες Τίγρη και Ευ-φράτη, στην άορνο Πέτρα, στις ερήμους της Γεδρω-σίας και της Αραχωσίας, μπροστά σε ανίκητο Περσι-κό ιππικό, σε Σκύθες τοξότες, σε Αμαζόνες γυναίκες καβαλάρισσες που αλάζαζαν γύρω από τους Έλλη-νες σε κύκλους. Αναβίωση των γάμων τους με Περ-σίδες πριγκίπισσες, σε πείσμα των καιρών και των πολέμων που σηματοδότησαν μια νέα εποχή, όπου Σκύθες, Πέρσες και Έλληνες θα ήταν μια οικογένεια, αυτή του ελεύθερου ανθρώπου.

The film is an epic journey in time through the me- mories of Nearchus, a native of Lassithi of Eastern Crete, the Leader of the warrior class of the Cretan Archers, who achieved to become the Great Admi- ral of the Fleet of Alexander the Great and the very first explorer of the Indian Ocean after crossing the Gedrosian Desert. His recollections, a source of in- spiration for the Ancient Greek writers, reveal a plot of the famous legend according to Alexander the Great at the time of his adolescence entered the Di- kteon Cave –the sacred birthplace of Zeus, deposi- ted his offerings from Macedonia amongst the hu- man-shaped stalactites and finally reached man- hood in an archetypical coming of age ceremony.

Through dramatized sequences, this monumental documentary unravels some of the glorious epic moments of the Campaigns of Alexander the Great: The Battle of Thebes, of Issus, of the Granicus River, the conquering of the vast valleys of the Tiger and the Euphrates Rivers, the perilous crossings of the Gedrosian and the Arachosian Deserts and the sava- ge combats against the undefeated Persian Cavalry, the wild Scythian Archers and the howling Amazons.

Μεταλλείο Αμιάντου. Παρελθόν, παρόν και μέλλον

Amiantos mine. Past, present and future

ΚΥΠΡΟΣ | CYPRUS, 2014, 50'

σκηνοθεσία | director: **Πασχάλης Παπαπέτρου | Paschalis Papapetrou**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Τμήμα Δασών Κύπρου |**

Department of Forests, Cyprus

Η Κύπρος ήταν σημαντικός παραγωγός αμιάντου κατά τους Κλασικούς αλλά ιδιαίτερα τους Ελληνο-Ρωμαϊκούς χρόνους. Η νεότερη μεταλλευτική δραστηριότητα άρχισε το 1904 και το μεταλλείο Αμιάντου κατέστη το μεγαλύτερο και πολυπληθέστερο μεταλλείο της Κύπρου, με μεγάλη οικονομική, τεχνολογική και κοινωνική συμβολή στην ανάπτυξη του τόπου. Σε αυτό εργάστηκαν χιλιάδες άνθρωποι απ' όλο το νησί, που το μετέτρεψαν σε μια οργανωμένη πολιτεία με κοινοτική αρχή, εκκλησία, νοσοκομείο, καταστήματα και σχολείο.

Στην ταινία απθανατίζονται σκηνές με πρωταγωνιστές ανθρώπους που εργάστηκαν στο μεταλλείο και οι οποίοι περιγράφουν τις συνθήκες της εργασίας και της ζωής τους σε αυτό. Απαθανατίζονται επίσης σκηνές από τα έργα που γίνονται μέσα στο πλαίσιο μιας επίπονης και δαπανηρής αποκατάστασης και αναχλόασης της περιοχής.

Cyprus was an important producer of asbestos during Classical and, more so, Hellenistic-Roman times. During modern times, mining began in 1904 and the Amiantos Mine quickly became the biggest mine in Cyprus, employing the most workers and having a profound effect on the economic, technological and social development of the island. Here worked thousands of people, from all over the island, transforming it into an organised urban community, with a municipal authority, a church, a hospital, a school and many shops.

The film records scenes involving many of those who worked at the mine, and who now tell their stories and describe working conditions there. In addition, we see footage from the arduous and costly work of restitution and reforestation of the area.

Οδοιπορικό στους Δελφούς

A trip to Delphi

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 61'

σκηνοθεσία | director: **Αποστολία Παπαϊωάννου | Apostolia Papaioannou**
 παραγωγή | production: **Αποστολία Παπαϊωάννου | Apostolia Papaioannou**

Ο Μιχαήλ Μαρμαρινός και η Αμαλία Μουτούση. Η Λυδία Κονιόρδου. Η Μαρία Σκουλά και ο Κορνήλιος Σελαμής. Κοινό τους στοιχείο, η καλλιτεχνική εμπειρία στο Αρχαίο Θέατρο. Ξεκινούν ένα ταξίδι στον αρχαιολογικό χώρο των Δελφών, με κατάληξη το μικρό Αρχαίο Θέατρο. Παράλληλα, μια ομάδα φυσιολατρών ξεκινά από το λιμάνι της Ιτέας με τα πόδια, ακολουθώντας το αρχαίο μονοπάτι που οδηγεί στον αρχαιολογικό χώρο. Ο κινηματογραφιστής Λάκης Παπαστάθης επισκέπτεται το σπίτι του Άγγελου και της Εύας Σικελιανού, σημερινό μουσείο, που βρίσκεται πολύ κοντά στον αρχαιολογικό χώρο των Δελφών. Ένα ιδιότυπο οδοιπορικό, ένα παράξενο ταξίδι, όπου όλοι προσπαθούν να αισθανθούν, πάνω από όλα, την ιδιαίτερη ενέργεια ενός χώρου που συνδέει το μαγικό με το θεϊκό, την Ιστορία με τον Μύθο, την Τέχνη με το Πνεύμα.

Four actors, one composer and a filmmaker, all share the artistic experience of performing in ancient Greek theatres. They set out for a trip to the archaeological site of Delphi, destined for the theatre. Meanwhile, at the harbor of Itea, a group of nature-lovers starts off a hike towards the site through the ancient path. A unique tour, an unusual trip, during which everybody involved attempts to feel the energy of this place, where the magical meets the divine; where History and Myth, Art and Spirit meet.

Μούσα Πολύτροπος

Muse Polytropos

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2016, 48'

σκηνοθεσία | director: **Γιώργος Μπότσος | Yiorgos Botsos**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Διάζωμα, Περιφερειακή Ένωση**

Δήμων Κεντρικής Μακεδονίας, Capri Productions | Diazoma, Regional Union of Municipalities of Central Macedonia, Capri Productions

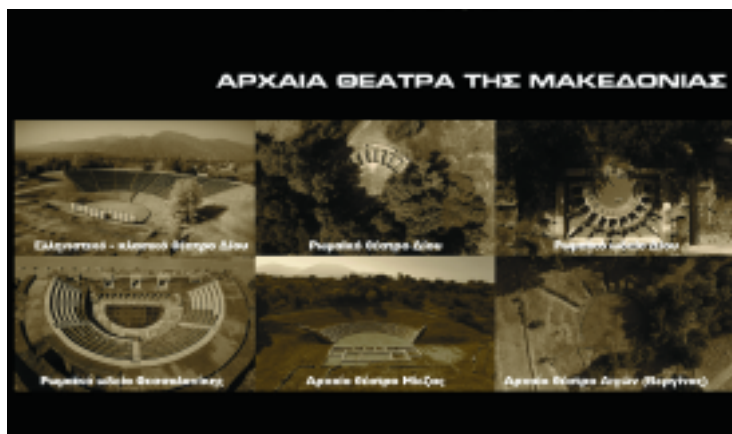

Αρχαιολογικό ντοκιμαντέρ με επίκεντρο τους αρχαίους χώρους θέασης και ακρόασης της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας: Πέλλα, Δίον, Αιγές, Μίεζα και Θεσσαλονίκη αποκαλύπτουν τους χώρους όπου φιλοξενήθηκε και εξελίχθηκε η θεατρική τέχνη και αποδεικνύουν πώς εναρμονίστηκε πλήρως με τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες της κάθε εποχής.

Το ντοκιμαντέρ προσεγγίζει με εξέχουσες προσωπικότητες της αρχαιολογίας, οι οποίες φωτίζουν διάφορες πτυχές της ιστορίας κάθε θεάτρου, τονίζοντας τα αρχιτεκτονικά στοιχεία, τα θεατρικά είδη, το ρόλο του θεάτρου –που ήταν θρησκευτικός, εκπαιδευτικός, πολιτικός και εξόχως δημοκρατικός– καθώς και την πλήρη ενσωμάτωσή του σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινότητας των Μακεδόνων.

This is an archaeological documentary film which focuses on ancient venues for the theatre, in Central and Western Macedonia; Pella, Dion, Aeges, Miesa and Salonica are the places where the theatrical art was hosted and evolved. They prove how closely drama mirrored the political, economic and social conditions of each era.

The film records eminent archaeologists who shed light on the various aspects of each theatrical venue's history, including architectural features, theatrical genres, the role of drama in society –religious, educational, political and democratic par excellence– as well as the involvement of drama in all aspects of the daily life of Macedonians.

Θεοδοριάς, πόλη νέα

Theodorias, a new city

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 27'

σκηνοθεσία | director: **Κώστας Βάκκας | Kostas Vakkas**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Κώστας Βάκκας | Kostas Vakkas**

Μια περιήγηση στα Βυζαντινά κατάλοιπα της Θεοδοριάδας, της πόλης που ίδρυσε η Αυτοκράτειρα του Βυζαντίου Θεοδώρα, η οποία και της έδωσε το όνομά της. Οι εκκλησίες, τα γλυπτά και κυρίως τα εκπληκτικά ψηφιδωτά της. Τα ψηφιδωτά αυτά είναι μοναδικά γιατί έγιναν τον 6ο μ.Χ. αιώνα και συνδυάζουν Χριστιανικά και παγανιστικά στοιχεία. Πρόκειται για μια άγνωστη πτυχή της ιστορίας μας. Όλα τα αρχαιολογικά ευρήματα που παρουσιάζονται στο ντοκιμαντέρ που γυρίστηκε στη Λιβύη, βρίσκονται σήμερα σε κίνδυνο και στο έλεος φανατικών, λόγω της έκρυθμης πολιτικής κατάστασης στην περιοχή.

A tour at the Byzantine remains of Theodorias, the city founded and christened by the Byzantine empress Theodora; its churches, sculptures and above all its superb mosaics. These mosaics are unique in that they were created as early as the 6th century AD and combine Christian and pagan elements. All this represents a hitherto unknown aspect of our history. The archaeological findings presented in the film, which was shot in Libya, are currently at the mercy of religious fanatics, due to the political turmoil in the area.

Η αποκατάσταση των μνημείων της Ακρόπολης. Στιγμιότυπα από τα έργα (2011-2013)

The restoration of the Acropolis Monuments. Snapshots from the project (2011-2013)

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2013, 35'

σκηνοθεσία | director: **Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης | Konstantinos Arvanitakis**
παραγωγή | production: **ΥΣΜΑ | Acropolis Restoration Service**

Η ταινία έχει ως θέμα την εξέλιξη των αναστηλωτικών έργων στα μνημεία της Ακρόπολης κατά το διάστημα 2011-2013 μέσα από χαρακτηριστικά στιγμιότυπα. Ειδικότερα παρουσιάζονται οι επεμβάσεις στις γωνίες του θριγκού στη δυτική πλευρά του Παρθενώνα, η διαμόρφωση των ραβδώσεων στη βόρεια κιονοστοιχία και η μεταφορά ενός κιονοκράνου του Παρθενώνα στο Παλιό μουσείο Ακρόπολης. Παρουσιάζονται επίσης οι εργασίες στη νότια πτέρυγα των Προπυλαίων και οι διαδικασίες συντήρησης της επιφάνειας του μαρμάρου στα μεγάλα μνημεία της Ακρόπολης, το έργο της μελέτης και συγκόλλησης των διάσπαρτων πώρινων αρχιτεκτονικών μελών και τέλος οι δραστηριότητες του τομέα των εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Εκτός από τις λήψεις, που αφορούν στις εξειδικευμένες εργασίες και στην εφαρμογή συχνά πρωτότυπων τεχνικών και σύγχρονης τεχνολογίας, οι συνεντεύξεις των υπευθύνων των έργων και των εργαζομένων παρουσιάζουν σφαιρικά τους προβληματισμούς, τις δυσκολίες και τους στόχους αυτού του πολυσύνθετου έργου, που υλοποιείται από την Υπηρεσία Συντήρησης Μνημείων Ακρόπολης του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

This film describes the evolution of restoration work on the Athens Acropolis, between 2011 and 2013, through characteristic snapshots. More specifically, it presents the interventions made at the corners of the monument's western entablature, the remoulding of the fluting on the northern colonnade and the transfer of a capital from one of the Parthenon columns to the Old Acropolis Museum. The work taking place on the southern wing of the Propylaea is also presented, as well as efforts to restore the marble surfaces of the Acropolis monuments, the project of studying and reconstructing the dispersed porous architectural fragments and, last but not least, the educational programmes undertaken. The film includes footage of the specialist work carried out, involving the use of original techniques and new technologies, as well as interviews with the people in charge and the technical staff at the various workshops. They give us an overview of the difficulties and goals of this intricate project, carried out by the Department of Conservation of the Acropolis Monuments, under the supervision of the Ministry of Culture and Sport.

Τσουνάμι στην αρχαία Ποτίδαια

Tsunami in ancient Potidea

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 8'30"

σκηνοθεσία | director: **Λευτέρης Αναστασοβίτης | Lefteris Anastassovitis**
παραγωγή | production: **Λευτέρης Αναστασοβίτης | Lefteris Anastassovitis**
διανομή | distribution: **Πυρσεία Πληροφορική | Pyrseia Informatics**

Πρόκειται για την τρισδιάστατη αναπαράσταση ενός φυσικού φαινομένου το οποίο φέρεται να συνέβη το 479 π.Χ. στον Θερμαϊκό κόλπο, στο Αιγαίο. Οι ιστορικές αναφορές για το συμβάν (Ηροδότου Ιστορίαι, VII, 126-130) επιβεβαιώθηκαν από πρόσφατες γεωλογικές μελέτες, αν και τα αρχαιολογικά ευρήματα είναι λιγοστά.

3D representation of a natural phenomenon, which reportedly occurred in 479 BC in the Thermaikos Gulf of the Aegean Sea. The historical references to the event (Herodotus History, VIII, 126-130) are confirmed by recent geological studies, although the archaeological record remains limited.

SS Ardena: ο υγρός τάφος της Ιταλικής Μεραρχίας Aqwi

SS Ardena: the aquatic graveyard of the Italian Aqwi Division

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2015, 10'

σκηνοθεσία | director: **Αντώνης Δελαπόρτας | Antonis Delaportas**

παραγωγή | production: **Εργαστήριο Θαλάσσιας Γεωλογίας και Φυσικής Ωκεανογραφίας Πανεπιστημίου Πατρών | Marine Geology and Oceanography Laboratory of Patra's University**

διανομή | distribution: **Βασίλης Μεντόγιαννης | Vassilis Mentogiannis**

Αργοστόλι. Στο λιμάνι 840 Ιταλοί αιχμάλωτοι επιβιβάζονται στο επιβατηγό «Ardena». Μια γερμανική φρουρά 60 Γερμανών και το πλήρωμα θα τους συνοδεύσει από το λιμάνι του Αργοστολίου στο λιμάνι της Πάτρας. Λίγο μετά την αναχώρησή τους, ακόμα εντός του κόλπου, μια ισχυρή έκρηξη συγκλονίζει ολόκληρο το Αργοστόλι. Σε ελάχιστα λεπτά το πλοίο βυθίζεται. Επικρατεί πανικός. Οι κρατούμενοι στοιβαγμένοι στα αμπάρια πασχίζουν με κάθε τρόπο να εξέλθουν από τα σωθικά του πλοίου. Κάποιοι τα καταφέρνουν. Η γερμανική φρουρά και το πλήρωμα εγκαταλείπουν γρήγορα το λαβωμένο καράβι και σώζονται όλοι...

Στην αληθινή αυτή ιστορία βασίστηκε το «Μαντολίνο του Λοχαγού Κορέλλι».

Η έρευνα διεξήχθη στα πλαίσια του προγράμματος ETCP «GREECE-ITALY 2007-2013» Interdisciplinary Aquaria for the Promotion of Environment and History-APREH, από το Εργαστήριο Θαλάσσιας Γεωλογίας και Φυσικής Ωκεανογραφίας, Τμήματος Γεωλογίας, Πανεπιστημίου Πατρών και την UFR-Team.

Cephalonia, 840 Italian prisoners boarding to the steamship "Ardena". Few minutes later a great explosion still up all the port of Argostoli. Chaos, the prisoners are going down... only a few of them will survive...

"Captain Corelli's Mandolin" was based in this true story.

The research was conducted by the Marine Geology and Physical Oceanography Laboratory of Patra's University and the UFR team, within the framework of the programme ETCP "GREECE-ITALY 2007-2013" Interdisciplinary Aquaria for the Promotion of Environment and History-APREH.

Η απέναντι όχθη

The River

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2014, 9'

σκηνοθεσία | director: **Μιχαήλ Φελάνης | Michael Felanis**
παραγωγή | production: **Μιχαήλ Φελάνης | Michael Felanis**

Ένας στρατιώτης παρακούει τις εντολές της Μεραρχίας και περνά το ποτάμι, το όριο που τους έχουν θέσει και που αποτελεί τον απαγορευμένο καρπό για τους στρατιώτες, και έρχεται αντιμέτωπος με έναν άλλο άντρα. Είναι εχθρός; Και αν ναι, τι τους χωρίζει πραγματικά; Η ιστορία προβάλλει το αντιπολεμικό μήνυμα που ήθελε να εκφράσει ο συγγραφέας Αντώνης Σαμαράκης.

A young soldier disobeys the rules of his Division and passes the river, the threshold position, which is the forbidden fruit for the soldiers. By crossing the river –this liminal space between him and the “Other”, the enemy– he is confronted by another man. Is the soldier facing the enemy? And if so, what truly separates them? Felanis’ film story dictates the antiwar messages the writer Antonis Samarakis wishes to convey through his short story “The River”.

Ερείπια της Μνήμης–Μνήμη των Ερειπίων Ruins of Memory–Memory of Ruins

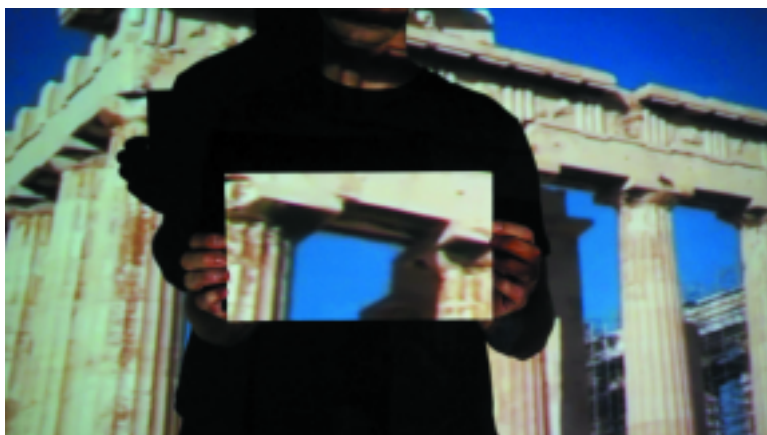
ΔΑΝΙΑ | DENMARK, 2015, 16'

σκηνοθεσία | director: **Selini Halvadaki**
παραγωγή | production: **Selini Halvadaki**

Η ταινία «Ερείπια της μνήμης–Μνήμη των Ερειπίων» ακολουθεί το θέμα των ερειπίων μέσω ταινιών, ταξιδιών, ιστορικών ντοκιμαντέρ, μέσα από φωτογραφίες, διαφάνειες, και 3D modeling. Μέσω αυτών το έργο διερευνά την παραγωγή της μνήμης μέσα από το βλέμμα του τουρίστα και επιδιώκει να επανεξετάσει τις υπάρχουσες εικόνες των ερειπίων ανοίγοντας τον δρόμο για τη δυνατότητα επιβολής διαφορετικών χρονικών διαστημάτων μέσα σε μια νέα οπτική συνύπαρξη.

“Ruins of Memory–Memory of Ruins” follows the subject of the ruin through different mediums such as travel-films, historic documentaries, photographs, slides, and 3D modeling. Through these mediums the work investigates the production of memory through the gaze of the tourist and seeks to renegotiate existing images of the ruin paving the way for the possibility of imposing different temporalities within a new visual coexistence.

Νεραίδα Στυλίδας: Μνήμες και Αφηγήσεις

Neraida of Styliis: Memories and Narrations

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2013--2016, 48'

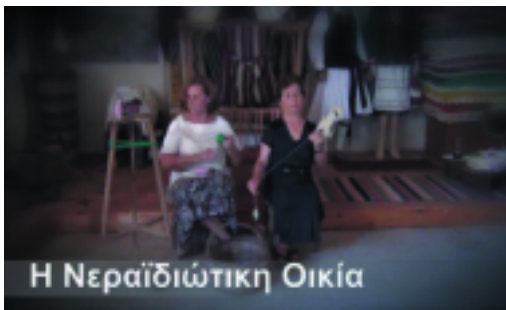
σκηνοθεσία | director: **Ελένη Μεγαγιάννη | Eleni Megagianni**

παραγωγή - διανομή | production - distribution: **Ελένη Μεγαγιάννη | Eleni Megagianni**

Πρόκειται για μια τριλογία όπου καταγράφονται τα ήθη και τα έθιμα, ο παραδοσιακός τρόπος ζωής και εν γένει η ζωή του χωριού Νεραίδα μέσα από τις αφηγήσεις των κατοίκων. Στο πρώτο μέρος περιγράφονται τα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν παλαιότερα οι κάτοικοι μέσα από μια μοναδική στο είδος της αναπαράσταση. Στο δεύτερο μέρος παρουσιάζεται ο Νερόμυλος και τα ερείπιά του στο Σαπουνόρεμα, και στο τρίτο μέρος οι Σαρακατσάνοι της περιοχής περιγράφουν πώς κατασκευάστηκε το κονάκι στα Πέντε Αλώνια.

A trilogy that records the customs, the morals and the traditional way of life in the historical village of Neraida, a mountainous settlement in Central Greece, in the vicinity of Phthiotis.

Μεταξύ Βυζαντίου και Βενετίας– Κρητοεπτανησιακή Σχολή

Between Byzantium and Venice: Cretan-Ionian School of Painting

ΕΛΛΑΔΑ | GREECE, 2016, 75'

σκηνοθεσία | director: **Αλέξανδρος Ποταμιάνος | Alexandros Potamianos**
 παραγωγή | production: **Αλέξανδρος Ποταμιάνος | Alexandros Potamianos**

Η ταινία αναζητά τις ρίζες της Επτανησιακής Σχολής στην ανάπτυξη της κρητικής παράδοσης, μετά την πτώση του Βυζαντίου στους σταυροφόρους το 1204 και τις επιρροές που δέχθηκαν τα Ιόνια νησιά από την «Γαληνοτάτη Δημοκρατία» της Βενετίας, η οποία διαδέχθηκε την Βυζαντινή κυριαρχία.

Σε μια διαδρομή από την Κωνσταντινούπολη μέχρι την Βενετία, με ενδιάμεσους σταθμούς την Κρήτη και τα Ιόνια νησιά, αναδεικνύονται οι ιδιομορφίες της υβριδικής τεχνικής των Θεοδώρου Πουλάκη, Γεωργίου Κλόντζα, Εμμανουήλ Τζάνε, Ηλία Μόσχου, κλπ., οι διαφορές μεταξύ «μανιέρας greca» και «μανιέρας latina», και τεκμηριώνεται η επίδραση της φλαμανδικής χαλκογραφίας στην Επτανησιακή ζωγραφική.

Τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά των Επτανήσων και η επιμονή στην ταυτότητά τους, προβάλλονται στο φόντο της Βυζαντινής κληρονομιάς, της Βενετσιάνικης επιρροής και των συγκρούσεων, της «Πέραν των Άλπεων» θρησκευτικής Μεταρρύθμισης.

The documentary traces the roots of the “Heptanese School of painting” in the development of Crete’s iconographic tradition after the fall of Constantinople to the crusaders in 1204 and presents the subsequent Venetian influence.

In a journey from Constantinople to Venice through Crete and the Ionian Islands, the movie highlights the peculiarities of the hybrid technique of Theodoros Poulakis, George Klontzas, Emmanuel Tzanes, Elias Moschos, etc., the differences between “maniera greca” and “maniera latina”, and explores the influence of Flemish engravings over the “Ionian Islands’ School”.

The cultural characteristics of the Ionian Islands and their identity are displayed on the background of the Byzantine heritage, the Italian Renaissance and the Protestant Reformation.

